

பொருளியலாள்

பகுதி 2

இலக் 2

பூன் 1998

- * கிராமிய வேலையின்மை
- * விலைக்கட்டுடன்
- * நிரம்பலர் கொடுகடன்
- * வரவு செலவுத் திட்டம்
- * பொதுப்படுகடன் மூலங்கள்
- * இலங்கையின் கைத்தொழில் விருத்தி
- * பொருளாதார முறைகள்

1987 - ம் ஆண்டு பொருளாதார செயலாற்றங்கள்

தேசியவருமானம்:-

நிலையான் (1982) விலைகளில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி	113,307 மில். ரூபா
நிலையான் (1982) விலைகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	115,922 மில். ரூபா
“ ” “ ” தலாதேசிய உற்பத்தி	6925 ரூபா
நடைமுறை விலைகளில் தலாதேசிய உற்பத்தி	
ஐக்கிய அமெரிக்க டொலரில்	360
பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம்	1.6

யொருளாதாரக் கட்டமைப்பும் மாற்றமும்:-

(சதவீதத்தில்)

துறைகள்	1985	1986	1987
முதற்றுறை	26.6	26.1	24.2
தேயிலை	2.6	2.4	2.4
றப்பர்	0.8	0.8	0.7
தெங்கு	3.6	3.5	2.6
துணைத்துறை	26.2	26.6	28.0
சுரங்கம், கல்உடைத்தல்	2.3	2.3	2.8
தயாரிப்பு	15.1	15.7	16.5
கட்டிடவாக்கம்	7.6	7.3	7.4
மின்சாரம், வாயு, நீர், நலத்துறைப்பணிகள்	1.2	1.3	1.3
சேவைத்துறை	47.2	47.3	47.8
குடித்தொகை	1986	1987	
நடு ஆண்டு சனத்தொகை (மில்லியனில்)	16.1	16.4	
வளர்ச்சி வீதம்	1.8	1.5	

சர்வதேச வர்த்தகம்

1987

	மில்லியன் ரூபாவில்	SDR மில்லியனில்
ஏற்றுமதி	41,133	1080.0
இறக்குமதி	60,517	1588.3
வர்த்தக நிலுவை	- 19,384	- 509.0
வர்த்தக மாற்றுவிசுதம் (1981 = 100)	114	

சென்மதி நிலுவை

நடைமுறைக்கணக்குமீதி	- 10,537	- 266
மொத்த நிலுவை	- 1801	- 72
மொத்தப்படுகடன் சேவை விசுதம்	28.5	

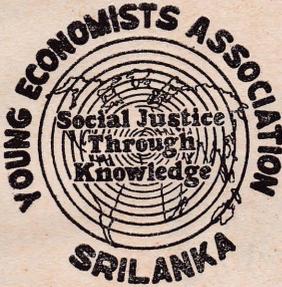
பணநிரப்பல்

M 1 ன் சதவீதமாற்றம்	18.4
M 2 ன் சதவீதமாற்றம்	14.7

விலைச்சுட்டுண்

1987

கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டுண் (1952 = 100)	691.3
மொத்தவிற்பனை விலைச்சுட்டுண் (1974 = 100)	459.1

பொருளியலாளன்

காலாண்டு சஞ்சிகை

மலர் 2

இதழ் 2

பூன் 1988

ADVISORY COMMITTEE:

Prof: S. Rajaratnam

B. A. Hons (Cey.) M. Sc. (Lon.)
Head, Dept of Commerce and Management
University of Jaffna

Prof: N. Balakrishnan

B. A Hons (Cey.); M. Phil (Leeds)
Dean, Faculty of Arts.
University of Jaffna

Mr. M. Sinnathamby

B. A. Hons (Cey.) M. A. (Manchester)
Senior Lecturer, Dept of Economics
University of Peradeniya

Dr. V. Nithianandan

B. A. Hons (Cey.); Ph. D (Reading)
Head, Dept of Economics
University of Jaffna.

EDITORIAL BOARD:

Mr. P. Sivanathan

B. A Hons (Cey.) M. A (Jaffna)
Lecturer in Economics
University of Jaffna

Mr. K. Kandiah

B. A. Hons (Cey.); M. Sc. (Cey)
M Econ. (Thai)
Lecturer in Economics
University of Jaffna

Mr. A. Senthilvadivel

B. A. Hons (Cey.) M. A. (Jaffna)
S. L. A. S.

Deputy Director
General Treasury
Colombo

EDITOR:

N. Perinpanathan

B. A Hons (Cey.) M. A. (Jaffna)
Lecturer, Dept, of Economics
University of Jaffna

ASSISTANT EDITOR:

M. Sinnathamby

B. A. B., Phil. Hons (Cey)

MANAGING EDITOR:

C. S Anantham

B. A. Hons (Cey.): H. N. Dip. Acct.
Final Part I

‘பொருளியலாளன்’ அறிவியல் ஏட்டுக்கு நாடு பூராவும் இருந்து வரவேற்புக் கிடைப்பது இளம் பொருளியலாளர் நிறுவனத்திற்கு உற்சாகத்தினை அளிப்பதாக உள்ளது. பலர் பொருளியலாளனின் முதலாவது இரண்டாவது இதழ்களைப் பெறமுடியுமா என திரும்பத் திரும்ப விசாரித்த வண்ணம் உள்ளனர். அவ்விதழ்களின் அச்சடித்த பிரதிகள் அனைத்தும் விற்பனையாகிவிட்டன என்பதை அறியத்தருகின்றோம். சந்தாதாரராகச் சேர்ந்துகொள்வதன்மூலம் இனிவரும் ‘பொருளியலாளன்’ இதழ்கள் நிச்சயம் கிடைப்பதற்கான வழியை வாசகர்கள் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் காலத்துக்குக் காலம் தமில் அறிவியற் சஞ்சிகைகள் சில தோன்றி மறைத்தமைக்குரிய காரணிகளிலொன்று சஞ்சிகைக்குரிய விடயதானங்கள் கிடைக்காமையாகும். பொருளியலாளனுக்கு இத்தகைய நிலை ஏற்படாது என்பதனை நிச்சயமாக ஆதரவாளர்களுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறோம். எனினும் நம் மத்தியில் பொருளியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் எழுதத் தகுதிபெற்ற பலரையும் கட்டுரைகள் எழுதுமாறு நாம் தூண்டி வருகின்றோம். அடுத்த தடுத்த இதழ்களில் வேறு பலரின் ஆக்கங்களும் பொருளியலாளனில் இடம்பெறும் என நம்புகின்றோம்.

விமர்சனமின்றி எந்த ஒரு முயற்சியும் திறமையான முறையில் வளர்ச்சியடைய முடியாது என்பதில் எமக்கு நம்பிக்கையுண்டு. இவ்விதமுடன் பொருளியலாளன் சஞ்சிகையின் மூன்று இதழ்கள் வெளிவந்துவிட்டன. அவை பற்றிய ஆதரவாளர்களின் அபிப்பிராயங்களை அறிய ஆவலாக உள்ளோம்.

பிரதம ஆசிரியர்

வெளியீடு:

இளம் பொருளியலாளர் நிறுவனம்,
37, அச்சுக்கூட ஒழுங்கை
கொக்குவில்
இலங்கை

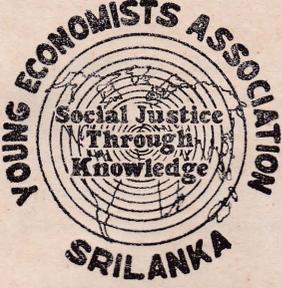
- * கட்டுரைகளில் காணப்படும் கருத்துக் களுக்கு கட்டுரை ஆசிரியர்களே முழுப் பொறுப்பாளியாவர். இளம் பொருளியலாளர் நிறுவனமல்ல.

சந்தா விபரம்:

வருட சந்தா ரூ.60
வருட சந்தா மாத்திரம் ஏற்றுக்
கொள்ளப்படும்.

- * காசுக்கட்டளைகள், தபாற் கட்டளைகள் பின்வரும் பெயருக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்:

ந. பேரின்பநாதன்
37, அச்சுக்கூட ஒழுங்கை,
கொக்குவில்.

பொருளியலாளன்

பூன் 1988

இலங்கையில் கிராமிய வேலையின்மை: தீர்வு நோக்கில் சில முதன்மைத் திட்டங்களும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும்.

சி. அம்பிகாதேவி

விலைச்சுட்டுடன்

ந. பேரின்பநாதன்

வரவு செலவுத் திட்டம்: அறிமுகம்

இ. நந்தகுமாரன்

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் இலங்கையின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி கொள்கைகளும் சாதனைகளும்

வி. நித்தியானந்தன்

வெளிநாட்டு மூலங்கள்

மா. சின்னத்தம்பி

பொருளாதார முறைகள்

- * பொருளியல் அறிஞர்களிடமிருந்து பொருளியல்சார் கட்டுரைகள் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றன.
- * தரமானவை என ஆசிரியர் கருதும் கட்டுரைகள் மாத்திரம் பிரசுரமாகும்.

கட்டுரை வழங்கியவர்கள்

- சி. அம்ரிகாதேவி B. A. Hons (Cey.)
உதவி விரிவுரையாளர்
பொருளியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
- ந. பேரீன்பநாதன் B. A. Hons (Cey.), M. A. (Jaffna)
விரிவுரையாளர்
பொருளியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
பிரதம ஆசிரியர், பொருளியலாளன்
- இ. நந்தகுமாரன் B. A. Hons (Jaffna) M. A (Jaffna) M. Sc. (Eng.)
உதவிப் பணிப்பாளர்
தேசிய திட்டமிடல் பிரிவு
நிதித் திட்டமிடல் அமைச்சு
கொழும்பு
- கலாநிதி வீ. நித்தியானந்தன் B. A. Hons (Cey.) Ph. D (Reading)
தலைவர், பொருளியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
- மர. சின்னத்தம்பி B. A. B. Phil Hons (Cey.)
வலய ஆலோசக ஆசிரியர்
துணை ஆசிரியர், பொருளியலாளன்

இலங்கையில் கிராமிய வேலையின்மை: தீர்வு நோக்கில் சில முதன்மைத் திட்டங்களும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும்

சி. அம்பிகாதேவி

இலங்கையின் நீண்டகாலப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகக் கணிப்பிடக்கூடியது நாட்டின் பொதுவான வேலையின்மையேயாயினும், இதிலும் சிறப்பாக கிராமிய வேலையின்மையே கூடுதலான பங்கினைப் பெறுவதால் அரசாங்கத்தின் பொதுவான வேலைவாய்ப்புக் கொள்கைகளில் கிராமியத்துறைக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதன் மூலமே பேரினக் கொள்கை நோக்கங்களை அடைய முடியும். அண்மைக் காலங்களில் இவ்வாறான கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் அரசாங்கம் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை என்பதை அறிமுகம் செய்திருந்தும் கூட, அவை எதிர் பார்த்த இலக்கினை அடைவதற்குத் தவறி விட்டன என்றே கூறவேண்டும். உண்மையில் இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன வெனில், கிராமியப் புறத்தில் கிடைக்கின்ற வேலைவாய்ப்பு வளங்களும், அவற்றின் தன்மைகளுமேயாகும். எனவே கிராமிய வேலை வாய்ப்புளனும் அம்சத்தைக் கருத்திற்கொள்ளும் போது கொள்கை வகுப்போரும், திட்டமிடலாளரும் முதலில் இந்தவேலையின்மைக்குக் காரணமாக உள்ள பொருளாதார, சமூக அமைப்புக்களை இனங்கண்டு, அதற்கேற்ற வகையில் தமது திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறான ஒரு நிலைமையில்தான் கிராமிய வேலையின்

மையானது நீண்டகால நோக்கிலேனும் தீர்க்கப்படமுடியும். இக் கட்டுரையில் கிராமிய வேலைவாய்ப்பின்மைபற்றி முதலாவது பகுதியிலும், இதற்குரிய தீர்வாக அண்மைக் காலமாக, சிறப்பாக 1977-ம் ஆண்டின் பின்னர் அரசாங்கத்தினால் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற முதன்மை அபிவிருத்தித் திட்டங்களாகிய துரிதப்படுத்திய மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தித்திட்டம், கொழும்பு பெரும்பாக பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் இதுவரை வேலையின்மை குறித்து ஆற்றிய செயற்பாடுபற்றி இரண்டாவது பகுதியிலும் ஆராயப்படுகின்றது.

பகுதி I

இலங்கையின் உழைப்பாளர் படை யில் ஏற்படும் உயர்ந்தளவு வளர்ச்சி வீதமானது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் ஒத்துச் செல்லாமை காரணமாக, பல தசாப்தங்களாக வேலையின்மைப் பிரச்சினையை அனுபவித்து வருகின்றது. இத்துடன் அண்மைக் காலமாக உயர்கல்விக் கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்ததன் காரணமாகவும் உயர்மட்ட வேலைதேடும் படையினருள் குறிப்பிட்ட வீதம் அதிகரித்துள்ளது. உதாரணமாக 1963 ஐத் தொடர்ந்து இரண்டு தசாப்தங்கள் வரை வருடாந்த

சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம் 2% தினை மேலெல்லையாகக் கொண்டிருக்க உழைப்பாளர்படை வளர்ச்சி வீதம் ஏறக்குறைய 2.5% திலிருந்து 3.3% வரை வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இதே காலப்பகுதிக் கான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் 3% மாக ஓரளவு நிலையானதாக அமைந்தது. இந்த நிலையான வளர்ச்சி வீதத்தைக் கொண்ட பொருளாதார அமைப்பு, அதிகரித்துச் செல்லும் உழைப்பாளர் படையை உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் வீதத்தைக் குறைத்து வந்த அதேநேரம், இப்பொருளாதார வளர்ச்சி வீதமானது மீள்முதலீட்டுக்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி அதனூடாக வேலைவாய்ப்பை வழங்கும் தன்மையையும் ஏற்படுத்துவதற்குத் தவறிவிட்டது என்றே கூறவேண்டும்.

நுகர்வோர் நிதியும், சமூக பொருளாதார ஆய்வும் பற்றிய மத்தியவங்கி அறிக்கைகளின்படி இவ்வகை ஆய்வுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இன்றுவரை உழைப்பாளர்படை 1.5% — 3.3% வரை வளர்ச்சியடைந்து செல்ல, மரபு ரீதியான விவசாயத்துறை சார்ந்த வேலைவாய்ப்பு

வளர்ச்சி வீதம் 1.3% மாகவே உள்ளது என்றும் இதற்கு பொருளியல் வரலாற்று சிரியர்களின் கருத்துப்படி பெருந்தோட்டத்துறை விரிவடைந்துவர, கூடிய உழைப்பாளர் படையை அத்துறை உறிஞ்சிக் கொள்ளும்போது கிராமியத்துறை விவசாயம் புறக்கணிக்கப்பட்டதால் இவ்வாறு கிராமியத்துறைக்கான வேலைவாய்ப்புச் சந்தர்ப்பமும் குறைவடைந்தது என்று கூறப்படுகிறது. இதே நேரம் 1960 களிலிருந்து அரசாங்கம் மரபு ரீதியற்ற ஊக்குவிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கிராமியத்துறை விவசாயத்தைப் புனரமைப்புச் செய்து அதனூடாக வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்க வழி செய்தது என்றும் கூறப்படுகின்றது. எது எவ்வாறெனினும் கிராமியத்துறை வேலைவாய்ப்பானது பெருந்தோட்டத்துறை வளர்ச்சியின் பின்னர் குறைவடைந்தது என்பதே உண்மையாகும்.

இலங்கையின் வேலைவாய்ப்புத்தன்மை கிராமநகர ரீதியாக, வேறுபாடுடைய வகையில் அமைந்து செல்வதைப் பின்வரும் அட்டவணை மூலம் தெளிவுபடுத்த முடியும்.

1981/82ல் துறைவாரியாக இலங்கையின் வேலைவாய்ப்பு, வேலையின்மை அமைப்புக்கள்

துறைகள்	வேலைவாய்ப்பு (வீதத்தில்)			வேலையின்மை (வீதத்தில்)			உழைப்பாளர் படை (%)
	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	
கிராமம்	74.4	61.4	71.1	69.6	76.8	73.4	71.3
நகரம்	18.0	16.4	17.6	24.2	20.1	22.1	18.2
பெ. தோட்	7.3	22.2	11.1	06.1	3.1	4.4	10.4

ஆதாரம்: நுகர்வோர் நிதியும், சமூக பொருளாதார ஆய்வும் பற்றிய அறிக்கை 1981/82

கிராமிய உழைப்பாளர் படையில் அண்மைக்காலங்களில் ஒரு வீழ்ச்சி நிலை ஏற்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1963 ல் மொத்த சனத்தொகையில் உழைப்பாளர் படை 31.7% மாகவும், 1973 ல் 33.9% மாகவும், 1978 /79 ல் 38% மாகவும் அதிகரித்துச் சென்ற போக்கு 1981/82 ல் 34.3% மாகக் குறைவடைந்துள்ளது. 1978 /79 க்குப் பின்னர் இவ்வாறு குறை

வடைந்துசென்றமைக்குப் பெருந்தோட்டத்துறையைச் சேர்ந்த உழைப்பாளர்படையினரில் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினர் (தென்னிந்திய வம்சாவளியினர்) தாயகம் சென்றமையும், அதேநேரம் கிராம-நகரத்துறைகளிலிருந்து மூளைசாலிகள் வெளியேற்றம் நடந்தமையும் இரண்டாவது சுற்று எண்ணெய் விலை உயர்வினைத் தொடர்ந்து மத்திய கிழக்கில் கூடுதலான தொழில்

வாய்ப்புக் கிடைத்ததும், உழைப்பாளர் படையில் வெளிநாடு செல்வதற்குத் தகுதி பெற்றவர்கள் (19-45 வயது வரையிலான வர்கள்) இக்காலப்பகுதிக்குள் பெருமளவுக்கு வெளிநாடு சென்றுள்ளனர். உதாரணமாக 1978/79 ல் 46.9% மாக இருந்த மேற்குறிப்பிட்ட வயதிற்குட்பட்ட உழைப்பாளர்படை (மொத்த உழைப்புப் படையின் சதவீதமாக) 1981/82 ல் 39.3% மாகக் குறைவடைந்துள்ளது அதாவது மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இலங்கையருக்கான வேலைவாய்ப்பின் உச்சக்காலப்பகுதியாகிய 1977-1984 க்குமிடையில் 350,000 400,000 வரையில் வேலைவாய்ப்புக்காக அங்கு சென்றுள்ளனர்.

கிடைக்கக்கூடிய அண்மைக்கால மதிப்பீடுகளின்படி இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையின் (1986 ல் 16.1 மில்லியன்) உழைப்பாளர் படையில் வேலையற்றோர் வீதமானது 1973 ல் 24% மாகவும், 1977 ல் 25.8% மாகவும், 1981/82 ல் 11.7% மாகவும் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் வேலையற்றோர் வீதம் குறைந்து சென்றமைக்கு கேள்விப்பக்கமாக 1977 க்குப் பின்னதாக ஏற்பட்ட வேலைவாய்ப்பு வழங்கல் தான் முற்றுமுழுதான காரணமெனக் கூறிவிடமுடியாது. இத்துடன் இணைந்ததாக சந்தையில் மேற்கூறியவாறு நிரம்பல்

1981/82ல் கிராமிய வேலைவாய்ப்புத் தன்மை

வேலைவாய்ப்புத் தன்மை	கிராமம் (வீதத்தில்)	நகரம் (வீதத்தில்)
நிரந்தர வேலை	22.0	40.2
அமய வேலை	37.8	33.9
வேலைகொள்வோர்	2.3	2.3
சுயதொழில்	27.1	18.8
சம்பளமற்ற குடும்பத் தொழிலாளர்	10.7	4.7
மொத்த வேலைவாய்ப்பு	71.1	17.6

ஆதாரம்: நுகர்வோர் நிதியும் சமூக பொருளாதார ஆய்வும் பற்றிய அறிக்கை 1981/82

பக்கமாக ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும் முக்கிய காரணமாகும் உண்மையில் கிராமிய மட்டத்தில் நிலவுகின்ற கீழுழைப்புநிலை, பருவகால வேலையின்மை என்பன தொடர்பான மறைமுக வேலையின்மைக் கணிப்பீடுகள் முழுமை பெறாத நிலையில் மேற்கூறிய வேலையின்மைபற்றிய தரவும் குறைமதிப்பீடாகவே இருக்கமுடியும். எவ்வாறெனினும் இலங்கையின் கிராமிய வேலையின்மை என்பது பின்வரும் எண்ணக்கருக்களின் கீழ் நோக்கப்படமுடியும்.

1. இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 72% கிராமிய மக்களாக உள்ளதால் சனத்தொகை வீதாசாரத்திற்கேற்ப வேலையின்மைப்பிரச்சினையும் கூடுதலாகக் காணப்படும்.

2. வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுள்ளோரில் 55.3% மீன்பிடி விவசாயத்துறையிலே நேரடியாக ஈடுபடுபவர்களாவர்.

இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட கருத்தே கிராமிய வேலையின்மையில் பல விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது அதாவது இத்துறைகளின் ஊடாகக் கிடைக்கின்ற வேலைவாய்ப்புத் தன்மைகளின்படியே மறைமுக வேலையின்மையின் பருமனும், தன்மையும் மாறுபடுகின்றது. கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத்தன்மையைப் பின்வரும் அட்டவணை விளக்குகின்றது.

1982 ம் ஆண்டு விவசாயக் குடித் தொகை அறிக்கையின்படி இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 30.3% (1.9 மி.லி. கெக்டயர்) நிலம் மட்டுமே பயிர்ச் செய்கைக்குட்படுகின்றது. இதில் பெருந்தோட்டத்துறையில் அடங்குகின்ற தேயிலை, ரப்பர், தெங்குச்செய்கைகள் ஏறக்குறைய 44% தையும், மீதியை கிராமியத்துறையில் உள்ளடக்கப்படுகின்ற நெல் மற்றும் உபஉணவுப் பயிர்களும் கொண்டுள்ளன. எனவே கிராமியத்துறையின் வேலையின்மைப் பிரச்சினையும், விவசாயத்துறையும் எனும்போது இங்கு முக்கியமாகக் கருதப்படவேண்டியவை கீழ்க்குறிப்பிட்ட பயிர்ச் செய்கைகள் நடைபெறும் பிரதேசங்களே யாகும். தற்போது நிலவுகின்ற விவசாய அமைப்பு முறையும் பல்வினப்பயிர்ச் செய்கை முறையும் (மூலதனச் செறிவு) முழுஉழைப்பையும் பயன்படுத்துவதாக இல்லை.

மறைமுக வேலையின்மைத் தன்மைகளை கிராமியப்புற விவசாய அமைப்புடன் நோக்கும் போது பயிர்ச்செய்கை முறைகள், பயிர்ச் செய் நில அளவு, சனத்தொகை அதிகரிப்பு என்பவற்றைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக நிலப்பயன்பாட்டை மனிதவள வீதாசாரத்துடன் எடுத்து நோக்கும் போது கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம் 1.5% - 2.8% இடையில் அதிகரித்துச் சென்ற போது இக்காலகட்டத்தில் கிராமியத்துறையின் முக்கிய விவசாய நடவடிக்கையாகிய நெற்செய்கை குறித்த நிலப்பயன்பாடானது சார்பளவில் ஒரு நிலையானதாக, அதாவது 1.9% மாக அதிகரித்துள்ளது. இவ்விரு வளங்களுக்குமிடையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு வீதமானது நில-மனிதவளம் பயன்பாட்டு வீதாசாரத்தைப் பாதிப்பதனூடாக வேலையின்மைப் பிரச்சினையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. உதாரணமாக 1946 ல் விவசாயக்குடும்பம் ஒன்றிற்கான பயிரிடு நில அளவு 3.31 ஏக்கராகவும், 1982 ல் இது 1.97 ஏக்கராகவும் மாற்றமடைந்துள்ளது. இவ்வாறு தொடர்ந்து வருகின்ற நிலம் துண்டாடும் செய்முறையானது கிராமியத்துறையின் பாரம்

பரிய சொத்துப்பிரிவினைமுறையாக அமைவதுடன், பயிரிடு நிலப்பரப்பு அடர்த்தியைக் குறைப்பதனூடாக உழைப்புச் சக்தியும் வீண்விரயமாக்கப்படுகின்றது.

அத்துடன் இன்று கிராமியத்துறையானது பசுமைப்புரட்சியின் விளைவாக நவீன மயப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனும் கொள்கைக்கிணங்க (பண்ணையந்திரமயப்படுத்தல் திட்டத்தின் கீழ்) பெரும்பாலான விவசாயநடவடிக்கைகள் யந்திரமயமாக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஊழியப் பாவனை, சில நடவடிக்கைகளில் குறைவடைந்துவருவதால் கிராமிய உழைப்பாளிற் பலர் இதன் கீழ் வேலையற்றவர்களாக வேண்டியேற்பட்டதனால் ஏற்கனவே உள்ள பயிர்ச் செய் நிலத்திலேயே மேலும் உழைப்பாளர் தொகை கூட நில-மனித வீதாசாரம் குறைவடைய ஏதுவாயிற்று. இத்துடன் விவசாயக் குடும்பம் ஒன்று தனது சீவனோபாய மட்ட நிலைக்கு வேண்டிய குறைந்தபட்ச சிற்றுடமை நில அளவு இரண்டு ஏக்கர்களாக இருக்க வேண்டும் எனக்கருதப்பட்டபோது 1982 ம் ஆண்டு இலங்கையின் விவசாயக் குடித்தொகைப் புள்ளிவிபரத்திரட்டில் குறிப்பிடப்பட்டவாறு இரண்டு ஏக்கரும் அதனிலும் கூடுதலான நிலத்தைக் கொண்டிருப்போர் மொத்த சிற்றுடைமையாளர் நில உடைமையில் 37.4% ஆவர். மீதி 62.6% மாறோரும் தமது விவசாய நடவடிக்கைக்கு வேண்டியளவு நிலமின்மை காரணமாக ஒன்றில் நேரடியாக வேலையற்றவர்களாகவோ அல்லது மறைமுகமாக வேலையற்றவர்களாகவோ காணப்படுகின்றனர். இன்னொரு வகையில் நிலமற்ற விவசாயிகளும் மேற்கூறிய வகையினருடன் இணைந்து தமது வாழ்க்கைச் செலவைச் சமாளிப்பதற்காக வேறு தொழிலை நாடி அமய தொழிலாளர் (casual labours) படையினுள் சேர்ந்து கொள்கின்றனர். இவ்வாறான நிபந்தனைகளின் கீழ் உழைப்பாளர் படையில் புதிதாக வேலைதேடிப் பிரவேசிப்பவர்களின் தொகை நாட்டில் மொத்த உழைப்பாளர் படையில் 15% என 1975 ம் ஆண்டில் கணிப்பிடப்பட்டது.

நிலமற்ற உழைப்பாளி, குறைந்த நில உடைமையுடைய உழைப்பாளி ஆகிய

இரண்டு வகையினூடாக உருவாகும் வேலைப்படையுடன், பருவகால வேலையின் மையை எதிர்நோக்கும் உழைப்பாளரும் சேர்ந்து தற்காலிக வேலைப்படை ஒன்றை மேலதிகமாக உருவாக்குகின்றனர் இலங்கையின் உலர்வலயப் பிரதேசங்களில் பெரும்பாலும் பருவக்காற்றுக் காலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே விவசாய நடவடிக்கை நடைபெறுவதால், ஒரே நிலத்தில் இரட்டைப் பயிர்ச்செய்கை முறை, நடைபெறுவது குறைவாகும் சிறப்பாக உலர்வலயப் பிரதேசங்கள் நீர் முகாமைத்துவம் குறித்து மிகவும் வறுமையான நிலையிலிருப்பதால் நெற்செய்கையே பிரதான செய்கையாக ஒரு போகத்தில் மட்டும் நடைபெறுகின்றது. இவ்வாறான விவசாய சுறுசுறுப்புக் காலங்கள் தவிர ஏனைய காலங்களில் இப்பகுதிகளில் வேலையின்மைப் பிரச்சினை தோன்றுகின்றது.

இதேபோல இரட்டைப் பயிர்ச்செய்கை நடைபெறும் ஈரவலயப் பிரதேசங்களில் இரு சுறு சுறுப்புக் காலங்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலங்கள் பருவகால வேலையின்மையைத் தோற்றுவிப்பதாக உள்ளன. இந்த பருவகால வேலையின்மையை மாவட்ட ரீதியாக மேற்கொள்ளப்படும் உள்நாட்டுப் பருவகால குடிப்பெயர்வுகள் (Internal Seasonal Migration) ஊடாக குறைத்துக் கொள்ள முடியுமெனினும், இது பெருமளவில் நடைபெறாமையால் மேற்கூறிய தற்காலிக வேலையின்மைப் படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட வீதத்தினை இவ்வாறான வகையினுள் அடங்குவோர் நிரப்பு செய்கின்றனர்.

பொதுவாக கிராமியத்துறை வேலை வாய்ப்புக்கள் உலர்வலயத்திலேயே (வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள்) காணப்படுவதால் இப்பிரதேசங்கள் 1983 ஜூலையில் நடந்தேறிய இனக்கலவரத்தினாலும், அதனைத் தொடர்ந்து இன்றுவரை ஏற்பட்டுவருகின்ற அரசியல் கலவரங்கள் காரணமாகவும் இப்பகுதியின் விவசாய உற்பத்திகள் பறிக்கப்படுவதுடன் சிலபருவகால பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகள் பிற்போடப்பட்டு அல்லது செய்கை பண்ணப்படாது விடப்பட்டதும்

உண்டு. இந்நிலைமைகளின் கீழும் கிராமிய வேலையின்மைப் பிரச்சினை தீவிரமடையலாயிற்று.

இதேபோல் மீன்பிடித்தொழிலை எடுத்து நோக்கும் போதும் 1984 ன் பிற்பகுதிகளிலிருந்து இலங்கையின் வடக்கு, வடமேற்கு கிழக்கு கரையோரப் பகுதிகளில் அரசியல் பாதுகாப்பிற்காக அரசாங்கம் கடல்பாதுகாப்பு வலயத்தினை ஏற்படுத்தி மீன்பிடியைத் தடை செய்தது. இதனால் கரையோரப்பகுதியிலும் மீன்பிடிக்கிராமங்களில் உள்ள மீனவ தொழிலாளர் வேலையற்றவர்களாக இருப்பதுடன் இற்றை வரையும் ஆங்காங்கே கரையோரப்பகுதிகளில் இச்சட்டம் அமுல்படுத்தப்படுவதன் காரணமாக கிராமிய உழைப்பாளர் படையில் இன்னுமொரு குறிப்பிட்ட வீதத்தினர் வேலையற்றோர் என்றவகையில் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டும் வருகின்றார்கள்.

கிராமிய விவசாய அமைப்பும் வேலை வழங்கும் தன்மையும் தொடர்பாக மேற்கூறிய அம்சங்களிலிருந்து வெளிப்படும் உண்மை என்னவெனில் கிராமிய வேலை வாய்ப்பு ஒரு துறைசார்ந்த மாதிரியாக [விவசாயத்துறை] அமைவதாலேயே இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட வேலையின்மைப் பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன என்பதாகும். கிராமிய வேலையின்மையில் மேலும் சில அடிப்படைத்தன்மைகள் குறிப்பிடக் கூடிய யனவாக உள்ளன. கிராமப்புறத்திற்கு இலவசக் கல்விவசதிகள் விஸ்தரிக்கப்பட்ட தன் மூலம் கிராமிய இளைஞர்கள் பலர் உயர்கல்வி பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்ததன் காரணமாக 19-25 வயதிற்கு இடைப்பட்ட இளைஞர்கள் சுயதொழில் மேற்கொள்வதை விரும்பாத நிலையில் (1981/82 ல் G. C. E. O/Lற்குக் கூடிய கல்வித்தகைமை உடையவர்கள் மொத்த வேலைப்படையில் 10.44%) வெண்ணுடைத் தொழில்களே (White Collar) தமக்கு ஒத்துப்போகக்கூடிய தொழில் எனக்கருதி எதிர்பார்க்கும் தொழில் கிடைக்கும் வரை வேலையற்றவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இந்த வரையறைக்குள் வரு

கின்ற வேலையற்றோர் விவசாயத்துறை குறித்து விருப்பமுடன் வேலையின்மையை ஏற்றுக்கொண்டவராயினும் (அதாவது விருப்பமுடன் வேலையின்மை விவசாய வேலையின்மைப் பிரச்சினைக்குள் கணிப்பிட முடியா விடினும்) கைத்தொழில்துறை, சேவைகளுக்கான குறித்து அவர்களது எதிர் பார்ப்பிற்கும், வாய்ப்புக்களுக்குமிடையே இணக்கமின்மை காணப்படுவதன் காரணமாக உண்மையில் இது ஒரு வேலையின்மைப் பிரச்சினையாகவே கொள்ளப்படவேண்டும்.

கிராமியத்துறை வேலையின்மைத் தன்மையில் ஆண், பெண் ஆகிய இரு சாராருக்குமிடையே காணப்படும் வேறுபாடு முக்கியமானதாகும். தற்போது கிராமியத்துறை பெண்களும் கடந்த சில தசாப்தங்களாக ஏற்பட்டுவந்த சமூககலாசாரமாற்றம், கல்வியின் விஸ்தீரணம், பொருளியல் தேவை என்பவற்றின் காரணமாக உயர்கல்வியைப் பெற்றதனால் வேலையற்றோர் பட்டியலில் இவர்களின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்கது எனினும் இவர்கள் சுய விருப்பங்கள் சமூக விழுமியங்கள் என்பவற்றுக்கேற்ப செயற்பட வேண்டியிருப்பதால் இவர்கள் வேலைவாய்ப்புக்கான தெரிவுகள் வரையறுக்கப்பட்டவையாகும். நகரத்துறையிலாயின் சாதாரண கல்வியறிவுடைய பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்புக்கள் புடவை தயாரித்தல், ஆடை தைத்தல் போன்ற தொழிற்சாலைகள் மூலம் கூடுதலாகக் கிடைத்திருக்க முடியும். கிராமப்புறத்தில் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாதலால் இங்கு உயர்கல்வியைப் பெற்றுள்ள பெண்கள் மட்டுமன்றி சாதாரண பெண்கள்கூட வேலையின்மைப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்றார்கள்.

இவ்வாறாக கிராமியத்துறையின் வேலையின்மைப் பிரச்சினைக்கு அதன் அடிப்படைப் பொருளாதார அமைப்பே (விவசாயம்) காரணமாக உள்ள போதும் அதிலிருந்து மீட்சி பெறுவதற்கான மாற்றுவழிகள்கூட (கைத்தொழில் | சேவைகளுக்கான) இன்னமும் கிராமியத்துறையை சென்றடையாமையால் ஏற்கனவே பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குட்பட்ட கிராமிய விவசாயிகள்

மேலும் ஏற்படும் பிரச்சினை காரணமாக வறுமைநிலையை நோக்கித் தள்ளப்படுகிறார்கள். எனினும் கிராமியத்துறையில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சில கைத்தொழில்களும் கூட அவற்றின் அடித்தளம் குறைவாக உள்ளதுடன், இவை கூடுதலாக முதற்செறிவு வாய்ந்த தொழில்நுட்பத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் தொழில்களாகவும் உள்ளீடுகளுக்காக இறக்குமதியை நம்பியிருக்கும் தொழில்களாகவுமே காணப்படுகின்றன. இதற்குத் தீர்வாக விவசாயத்துறை சார்ந்த கைத்தொழில்கள் உருவாக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகளை கிராமியப்புறத்தில் இருந்தும் போதிய முலீட்டு வசதியின்மையைக் காரணமாகக் கொண்டு இக்கைத்தொழில்கள் தாபிக்கப்படுவதில்லை. 1981/82ம் ஆண்டு நுகர்வோர்நிதி அறிக்கைப்படி மொத்தவருமானத்தில் நகரத்துறைச் சேமிப்பு 17.2% மாக இருக்கும் போது கிராமியத்துறை 11.6% மாக உள்ளது எனக்கூட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தவித சிறு அளவிலான நிறுவனரீதியான சேமிப்புகூட கிராமியத்துறையிலே முதலீடாக மாற்றப்படுமாயின் பல்வேறு செயற்திட்டங்களை ஆரம்பித்து அதனூடாக வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்கமுடியும். ஆனால் மாறாக நகரத்துறைக்கே இவை முதலீடாக மாற்றப்படுவதால் (பாதுகாப்பு ஏனைய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு) கிராமியத்துறையில் நிதிவளமின்மை என்ற பிரச்சினை தொடர்ந்து ஏற்படுவதுடன் வேலையின்மைப் பிரச்சினையும் நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்கின்றது.

உதாரணமாக 1986 ம் ஆண்டு பொருளாதார மீளாய்வின்படி இக்காலப்பகுதி வரை கிராமியவங்கிகளின் மொத்த வைப்பாக்கம் 1295 மில்லி ரூபாவாகவும் மொத்த கடனாக்கம் 658 மில்லி ரூபாவாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே வைப்புச் செய்யப்பட்ட தொகையில் ஏறக்குறைய 50% வேறுதுறைகளுக்கு மாற்றப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

கிராமியப்புற சேமிப்பிற்கும் நகர்ப்புற முதலீடுகளுக்குமிடையில் காணப்படும் இவ்வகையான நேர்க்கணியை தொடர்புகள்

கிராமிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஏற்றதல்ல என எடுத்துக்கூறப்பட்டு கிராமியத்துறைச் சேமிப்பினை மீண்டும் கிராமியத்துறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலமே அங்கு நிலவும் குறையியலளவு மூலவளப் பயன்பாடுகளை முழு இயலளவில் பயன்படுத்த முடியும் எனவும், இதற்கான செயற்பாடுகள் குறித்து தொடர்ந்து வருகின்ற நிதியாண்டுக் காலங்களில் கிராமிய நிறுவனங்கள் விழிப்புடன் செயற்பட வேண்டும் எனவும், மத்திய வங்கி ஆளுநர் கலாநிதி வர்ணசேன இராசபுத்திரம் அவர்களால் அண்மையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டது. இது கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் நடைமுறையில் இவ்வாறாக அமைய முடியுமா என்பது சந்தேகமானதாகும்.

விவசாயம் கைத்தொழில் துறைகள் மட்டுமன்றி வர்த்தகம், சேவைகள் துறைகளும் கூட. எதிர்பார்க்குமளவு கிராமியத்துறை நோக்கி விரிவடையவில்லை என்றே கூற வேண்டும். இங்கு சுயதேவைப் பூர்த்திக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் உள்ள பொருளாதார செயற்பாடுகள் கிராமிய மட்டத்திற்குள்ளேயே வர்த்தகப் பரிமாற்றத்தில் இடம்பெறுவதற்கான சாத்தியங்கள் அங்கு நிகழ்வதில்லை. அதாவது மிகை உற்பத்திகள் கிராமத்திற்கு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படுவதுடன் பெரும்பாலும் நகர்சார்வர்த்தகர்களும், தரகர்களுமே இதில் முக்கியம் பெறுவதால் கிராமிய உழைப்பாளர் படையின் பங்களிப்பு குறைவாகவே உள்ளது.

அடுத்து அரசாங்கத் துறையின் கீழான சேவைகள் துறையோ அல்லது தனியார் துறையின் கீழான சேவைகள் துறையோ இப்பகுதி உழைப்பாளர் பணியை உட்கொள்வது குறைவாகும். குறிப்பாக நிறுவன ரீதியான ஸ்தாபனங்கள் என்று நோக்கும்போது வங்கிகளின் கிளை விரிவாக்கம் சிறு அளவிலும் மற்றும் பாடசாலைகள் போன்றனவுமே ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் கிராமிய ரீதியில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வேலைவாய்ப்பை வழங்குகின்றன. இதே நேரம் பெரிய அரசாங்க தனியார்துறைக் கைத்தொழில்களும் கிராமியப் பகுதியில்

ஆரம்பிக்கப்படுவது குறைவாகையால் இது தொடர்பான வேலைவாய்ப்பு வழங்கலும் கிராமிய புறத்தில் குறைவாகவே உள்ளது.

இதுவரை கூறப்பட்ட வகையில் கிடைக்கின்ற வளங்களுக்கும் அதன் அபிவிருத்திக்குமிடையில் காணப்படுகின்ற ஒரு எதிர்க்கணிய தொடர்பினைக் கவனத்தில் கொண்டு கடந்தசில தசாப்தங்களாக அரசாங்க கிராமியத்துறை வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கு பல ஊக்கு விப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

1977 விருந்து அரசாங்கக் கொள்கை மாற்றங்கள் வீதாசார அளவில் குறைப்பு நிலைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும்கூட, இன்னமும் வேலையின்மையினளவு குறிப்பிடத்தக்களவு காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக 1972 விருந்து 1982 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் வேலையின்மைவீதம் 26% திவிருந்து 12% மாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறப்பட்ட போதும் தொகை ரீதியாகப் பார்க்கும்போது 1978ல் 855,000 பேராக இருந்த வேலையின்மை 1982 ல் 961,992 பேராக அதிகரித்துள்ளது. (இது 1987 முடிவில் 1.2 மில்லியன் ஆகும்) எனினும் வீதாசார ரீதியான தரவுகளும் கூட 1982 விருந்து இன்றுவரை அதிகரித்தே செல்கின்றது. உதாரணமாக 1983ல் மொத்தஉழைப்பாளர் பணியில் 19.5% மாக இருந்த வேலையின்மை 1985ல் 21.5% உயர்ந்துள்ளது.

பகுதி 11

தற்போது பதவியில் உள்ள அரசாங்கம் தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களிலும் அதனை அண்மித்துள்ள ஆண்டுகளிலும் நடந்த பல்வேறு கூட்டங்களின் போது இலங்கையின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கமும் வறுமை நீக்கமும் தமது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கிய வெளிப்பாடாக அமையும் என கூறியது மேலும் இந்த வறுமைக்கெதிரான போராட்டம் என்பது ஒருசில நலன்புரி சேவைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் முக்கியமாக வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கமே இதற்கான தீர்வாக அமைய முடியும் எனவும், இதற்கான

சிறந்த தந்திரோபாயமாக சில முன்னணி அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நாட்டில் அறிமுகம் செய்தது. இம்முதன்மை அபிவிருத்திகள் கைத்தொழில் விவசாயத்துறைகளின் மீதான தனியார் முதலீடு, அதிகளவிலான வெளிநாட்டுத் துறை, புதிய குடியேற்றம், தாராள இறக்குமதிக் கொள்கை என்பவற்றினூடாக வேலைவாய்ப்பை வழங்கிவறிய மக்களின் வருமானத்தை உயர்த்துவதாக அமையும் என்று கருதப்பட்டது. அபிவிருத்தியினூடாகவே வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்படும் என்ற கருத்திற்கிணங்க விரைவுபடுத்திய மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் கொழும்பு பெரும்பாக அபிவிருத்தி ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டம், கொழும்பு நகர அபிவிருத்தித் திட்டம் என்பன போன்ற திட்டங்களை அரசாங்கம் உருவாக்கியது.

உண்மையில் 1977 ன் பின்னர்தான் அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்திக் கொள்கைகளிலும் திட்டங்களிலும் வேலைவாய்ப்பிற்கு முன்னுரிமை வழங்குவதனூடாக வறுமையைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் எதிர்பார்த்தளவு பலனை இவற்றினூடாக அடைய முடியவில்லை. ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் அறிமுகப்படுத்தியபோது எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலக்குகளில் மிச்சிசிறு அளவே இவற்றினூடாக அடையப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் கிராமியமட்டத்தில் இன்னமும் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலேயே உள்ளன.

மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் தொடர்பான துரிதப்படுத்தல் செயற்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது (1978ல்) இதன்கீழ் 142,000 கெட்டயர் நிலம் நீர்ப்பாசன வசதியுடன் கூடிய பசுநீர்ச்செய்கை நிலமாக மாற்றமடையும் எனவும் இந்நிலத்தில் 140,000 குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்படுவார்கள் எனவும் மேலும் இதன் விளைவாக 300,000 பேர் நேரடி பண்ணை தொழில் வாய்ப்புக்களையும் 50,000 பேர் மறைமுக தொழில் வாய்ப்புக்களையும் பெறுவார்கள் எனவும், இத்துடன் தொடர்புடையதாக கட்டிடவாக்கத்தினைப்

பொறுத்தமட்டில் 200,000 பேர் வேலை வாய்ப்பினைப் பெறமுடியும் எனவும் 1978ம் ஆண்டு பொருளாதார மீளாய்வில் கட்டிக்காட்டப்பட்டது. அத்துடன் முழுச் செயற்திட்டத்திற்குமாக 11 பிலியன் ரூபா செலவாகுமெனவும் மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் மேற்காட்டப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களைக் கணக்கில் எடுக்கும்போது 1978 ம் ஆண்டிலிருந்து ஆறு வருடங்களுக்குள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுவிடும் என்ற துரிதமகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் இன்னமும் குறைநிலையிலேயே காணப்படுவது மட்டுமன்றி ஏறக்குறைய திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பத்து வருடங்களாகியும் இவற்றின் ஆரம்ப இலக்குகளின் அரைவாசிப் பங்கினையேனும் இன்னமும் அடையவில்லை என்பது அதன் முடிந்தளவிலான செயற்பாடுகளிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. ஆனால் செலவுப் பக்கம் மட்டும் எதிர்பார்த்ததைவிட மூன்றரை மடங்கு (1986 முடிவில் 38.2 பிலியன் ரூபா) அதிகரித்துள்ளது.

மகாவலித் திட்டத்திற்கான குடியேற்றம் பெரும்பாலும் கிராமப் புறங்களிலிருந்தே மேற்கொள்ளப்படுவதால் இதன்கீழ் அமையப்பெறும் வேலைவாய்ப்புக்கான சாத்தியங்களும் கிராமியப் புறத்திற்கே அதிகமாகும் எனக் கருதப்பட்டது. ஆனால் மாறாக மகாவலி நிர்மாணத்துறை தொடர்பான செயற்பாடுகள் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளரிடம் விடப்பட்டதாலும் நிபுணத்துவ ஆலோசனைத் தேவைகள் கருதியும் மேல்மட்ட பதவிகளுக்கான வெற்றிடங்கள் கிராமியப்புறத்திற்குப் பதிலாக நகரத்துறையிலும் வெளிநாடுகளிடமிருந்துமே நிரப்புச் செய்யப்பட்டன, இவ்வாறு மகாவலி அபிவிருத்தி குறித்து உள்நாட்டு இணைப்புக்கள் இறுக்கமாக அமையாமையின் காரணமாக கிராமியப்புறம் இவை தொடர்பான வேலைகளைப் பெறுவதற்குத் தகுதியற்றதாகிவிடுகின்றது.

மேற்கூறியவகையில் கிராமிய நகர வேறுபாடுகளை நீக்கி மொத்த வேலை வாய்ப்பை எடுத்து நோக்கினாலும்கூட நேரடி வேலைவாய்ப்பில் இதன் முக்கிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களான விக்டோரியா 5000

பேரையும் கொத்மலை 4,800 பேரையும் மதுறையா 2400 பேரையும் கட்டிட நிர்மாணத்துறை தொடர்பாகக் கொண்டுள்ளன. இது 1978ல் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மொத்த கட்டிடவாக்க வேலைகளின் இலக்கில் (200,000) 6.1% மட்டுமே. எனவே அரசாங்கம் எடுத்துக்காட்டியதுபோல கணிசமான அளவு வேலை வாய்ப்புக்களோ அல்லது அதிகரித்துச் செல்லும் வேலையின்மையில் ஒரு தளர்வு நிலையையோ இது ஏற்படுத்தவில்லை என்பது புலனாகின்றது. இதே நேரம் ஏனைய விளைவுகளும் கூட அதாவது இதுவரை பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட நிலப்பரப்பு எதிர்பார்க்கப்பட்ட மொத்த இலக்கில் 45.1% மாகவும், (64175 கெக்டயர்) குடியமர்த்தப்பட்ட குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை மொத்த இலக்கில் 35.3% மாகவும் (49554 குடும்பம்) உள்ளன என 1986 மத்திய வங்கிப் பொருளாதார மீளாய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே இவற்றினூடாக விளங்குவது யாதெனில் 1978ல் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட இலக்குகளில் 50% தையேனும் எத்துறையேனும் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்பதாகும்.

வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்காமையே தொடர்பாக இச்செயற்திட்டம் குறித்து பல காரணங்களை முன்வைக்க முடியும். பொதுவாக நீண்டகால செயற்திட்டம் ஒன்றினை குறுங்காலமாக மாற்ற முற்படுகையில் நீண்டகாலத்தில் ஏற்படக்கூடிய வேலைவாய்ப்புக்களும் குறைவடைவதற்கான சாத்தியங்களே ஏற்படுகின்றன. மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 30 வருட திட்டமாக 1968 ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பின்னர் 1978 ல் 6 வருடங்களாக குறைக்க முற்படும் போது குறுங்கால அல்லது தற்காலிக வேலைவாய்ப்பே பெருமளவுக்கு வழங்கப்படமுடியும். அதுவும் குறுங்காலத்திற்குள் திட்டம் விரைவுபடுத்தப்படும் போது இயந்திரபாவினை அதிகரிக்கும் போது ஊழிய பாவினை குறைவடைவதற்கான சாத்தியங்களே உள்ளன. இதனுடன் இணைந்ததாக வேறுசில கருத்துக்களை நோக்க முடியும். இங்கு இயந்திரமயப்படுத்தல் என்பது பின்வரும் காரணங்களால் தவிர்க்க முடியாத படி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

1. மகாவலித்திட்டத்திற்கான நிதியீட்டத்தின் பெரும்பகுதியும் (70%) வெளிநாட்டு உதவியினூடாக நிரப்பு செய்யப்படுகின்றது. இதனால் இங்கிருந்து பெறப்படும் உதவியானது பெரும்பாலும் மூலப்பொருள் வடிவிலே, இயந்திர உபகரணங்கள் தொகுதிகளாக வழங்கப்பட்டதால் திட்டத்தின் தேவைகளுக்கு இவற்றையே பயன்படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

2. மகாவலித்திட்டத்தின் கீழமைந்த பல துணை நடவடிக்கைகள் ஒப்பந்த அடிப்படையில் வெளிநாட்டு தனியாரிடமும் பல தேசியக் கம்பனிகளிடமும் விடப்பட்ட போது அவ்வொப்பந்தக்காரர் மூலதனச் செறிவுடைய தொழில் நுட்ப முறைகளைக் கையாண்டு தமது நாடுகளிலிருந்து யந்திர பொறித்தொகுதிகளை இறக்குமதி செய்து அபிவிருத்தித் திட்டத்தினை மேற்கொண்டார்கள்.

3. நீண்டகாலத்திட்டம் ஒன்று குறுங்காலத்திற்கு என விரைவு படுத்த முற்படும்போது, காலதாமதத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு ஊழியபாவனையைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டியேற்பட்டது. (இது முக்கியமாக கட்டிட, நிர்மாண வேலைகளைக் குறித்தே ஏற்படும்)

இவ்வாறாக மேற்கூறிய நிலைமைகளின் கீழ் மகாவலி நிர்மாண, கட்டிட வேலைகளும், நில அபிவிருத்தி தொடர்பான வேலைகளும் இயந்திர உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளபடியால் இத்திட்டத்தை ஊழியச் செறிவு குறைந்த திட்டம் எனக் கருதவைக்கின்றது. இவ்வாறாக மூலதனச் செறிவுடைய தொழில் நுட்பங்களே பெருமளவுக்கு கையாளப்பட்டதனால் அரசாங்கம் எடுத்துக் காட்டியது போல துரித மகாவலித்திட்டமானது இத்துரிதப்படுத்திய காலத்திற்குள் கிராமிய வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்திற்கு பங்களிப்பை வழங்க முடியவில்லை.

1988 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பாக மத்திய வங்கியால் வெளியிடப்பட்ட ஓர் அறிக்கையிட்டு

படி கிராமிய மட்டத்தில் தற்போது நிலவும் வேலையின்மையைத் தீர்ப்பதற்கு சாதாரண அளவில் ஒரு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கு ஏற்குறைய 15,000/- விவிருந்து 18,000/- வரையிலான முதலீடு போதுமானது எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கொள்ளுமிடத்து இதுவரை மகாவலிதிட்டத்திற்கென செலவிடப்பட்ட தொகையானது (1987 ல் 40 மிலியன் ரூபா) உழைப்புக்கான தேவையை ஏற்குறைய 2.2 மிலியனில் அதிகரித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறான செயற்பாடு நடந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் இன்று நாட்டிலுள்ள மொத்த வேலையின்மை 1.2 மிலியன் மட்டுமே. ஆகவே கணிப்பீட்டின்படி 50% மட்டுமாவது நிறைவேறப்பட்டிருப்பின் (1.2 மிலி) இன்று வேலையின்மைப் பிரச்சினை என்பது ஏற்பட்டிருக்க நியாயமில்லை.

பொதுவாக நோக்கின் கிராமியப் புறத்திலிருந்து உழைப்பாளருக்கான தேவையொன்றினை மகாவலி அபிவிருத்தி நோக்கி ஏற்படுத்தக் கூடிய வாய்ப்பு தோன்றியிருந்தும் கூட அதன் செயற்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வாறு தேவைப்பட்ட அளவு உழைப்பாளரை உள்ளிழுத்துக் கொள்வதனைப் பொறுத்து இத்திட்டம் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்கவில்லை என்றே கூறமுடிகின்றது.

கிராமிய மட்டத்தில் வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதன் மூலமும், அதனூடாக வருமான, வாழ்க்கைத்தர மட்டங்களை உயர்த்துவதன் மூலமும் பிராந்திய அபிவிருத்தியில் சமநிலைமைப் பேணுவதற்கு அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதன்மைத் திட்டங்களின் இன்றொரு அபிவிருத்தி முயற்சியாக ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தித்திட்டம் காணப்படுகின்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் விவசாயத்துறையே நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வேலைவாய்ப்பினை வழங்கும் துறையாக விளங்குகின்றது. அதாவது இதன் கீழ் நெல் தெங்கு செய்கைகளும், மற்றும் இவற்றுக்கு வேண்டிய பௌதீக வளங்களை மேம்படுத்துவதுமே இத்திட்டத்தின் கீழ் முக்கிய செயற்பாடுகளாக அமைந்தன.

ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழ் வேலைவாய்ப்பு என்பது பழைய திட்டங்களைப் புனரமைப்புச் செய்வதன் மூலமும் ஏற்கனவே இருந்த சில விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு மேலும் ஊக்குவிப்பு வழங்குவதன் மூலமுமே அதிகரிக்கப்பட முடிகின்றதேயொழிய புதிய செயற்திட்டங்களினூடாக அல்ல என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டியது. அதாவது ஏற்கனவே ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழ் அடங்கிய மாவட்டங்கள் பெருந்தோட்டமும், அதுசார்ந்த அபிவிருத்திகளின் கீழும் ஓரளவு அடித்தளவிருத்திகளைப் பெற்றிருந்தமையால் இப்பகுதிகளில் புதிய போக்குவரத்து நிர்மாணவேலைகள் என்பது குறைவானதே. முக்கியமாக இரத்தினபுரி, நுவரெலியா, குருநாகல், பதுளை ஆகிய மாவட்டங்கள் மேற்கூறிய எல்லைக்குள் தொழிற்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

இதே நேரம் இன்று ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தி ஒ. கி. அ. திட்டத்தினுள் அடங்கியுள்ள மாவட்டங்கள் பெருந்தோட்டச் செய்கை விருத்தியின் காரணமாக குடியான் செய்கை புறக்கணிக்கப்பட்டதால் அதில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட முக்கிய வளங்கள் (நீர்ப்பாசன ஏனைய கிராமிய விவசாய அமைப்புக்கள்) சீரழிந்ததால் இவற்றைப் புனரத்தாரணம் செய்வதே இன்றைய ஒ. கி. அ. திட்டத்தின் அடிப்படை தொழிற்பாடாக அமைந்தது. எனவே இங்கு குடியான் விவசாயத்தையும், அவைசார்ந்த சிறியளவுக் கைத் தொழில்களையும் விருத்தி செய்வதையே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. இப்புனரமைப்பு வேலைத்திட்டம் மிகக் குறைந்தளவு கூலித்தொழிலாளரை உள்ளிழுக்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தது என்பது மட்டுமன்றி குறுங்காலத்திற்கு மட்டுமே இது ஏற்படவும் முடியும்.

அடுத்து ஒ. கி. அ. திட்டத்தின் பாரிய புதிய விவசாய நடவடிக்கைகளும் (பெருந்தோட்ட மீளமைப்பு, நெற்செய்கை) கூட நேரடி வேலைவாய்ப்புக்கள் குறித்து குறைந்தளவு செயலாற்றலையே பிரதிபலிக்கின்றன இவை முக்கியமாக அரசாங்கத்தின் விவ

சாய மேம்பாட்டுக் கொள்கை காரணமாக தடைப்படுவதை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக மேற்குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அரசாங்க உதவிகள் விவசாயம் சார் தொழில் நுட்பத்தை ஒரு மூலதனம் செறிந்த தொழில் நுட்பமாக மாற்ற முற்படுவதை அவதானிக்கலாம். இதன்கீழ் களைகொல்லித்தெளிகருவிகள், உழவு இயந்திரம் என்பவற்றைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு அரசாங்கம் சலுகை அடிப்படையிலான கடன் வசதிகளை அறிமுகம் செய்துள்ளது. இதன்கீழ் உழைப்புச் செறிவு வாய்ந்த நடவடிக்கைகள், யந்திரமயப்படுத்துவதற்கான சாத்தியங்களே அதிகமுள்ளதால் வேலைவாய்ப்பு குறைவடைகின்றது. இந்த அணுகுமுறையானது ஓ. கி. அ. திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு குறித்த கொள்கைக்கு முரணாக அமைவதை அவதானிக்கலாம்.

கிராமியத்துறை வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்திற்காக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஓ.கி.அ. திட்டமானது நேரடி உழைப்புத் தேவை குறித்து மேற்கூறிய கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ள அதே நேரம் அதற்குப் பதிலாக உழைப்புச் செறிவு வாய்ந்த தொழில்துறைகளைக்கூட மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் எதனையும் இத்திட்டம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக விவசாயத்தை மையமாகக் கொள்ளும் போது அதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மூலப்பொருட்கள் - யந்திரம், கருவி - (விவசாயத்துறையிலிருந்து வெளியேறும் முடிவுப் பொருட்களைப் பதனிடல் போன்றவற்றினை) அக்குறிப்பிட்ட கிராமப்பகுதிகளிலேயே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சாத்தியம் இருந்தும் அச்சூழ்நிலையை இத்திட்டம் சாதகமாகப்பயன்படுத்தவில்லை. இன்னொருவகையில் கூறின் கிராமிய பண்ணையல்லா உற்பத்திகளே மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதற்கு சிறந்த துறையாக இருந்தும் கூட ஓ. கி. அ. யானது இதுனைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் புறக்கணித்து வந்துள்ளமை அவதானிக்கப்படக்கூடியது.

உதாரணமாக குருநாகல் மாவட்டத்திற்கு அயலிலுள்ள மாவட்டத்தில் ஓரளவு குருநாகல் மாவட்டத்துக்கான விவசாய மூலப்பொருள் தேவையை நிறைவு செய்யக்கூடிய வேலான இரும்புக் கைத்தொழில்கள் காணப்பட்ட போதும் குருநாகல் மாவட்டம் தனது விவசாய அபிவிருத்திக்கு உடனடியாகத் தேவைப்பட்ட மண்வெட்டியை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்திருந்தது. இந்த நடவடிக்கையானது கிராமிய வேலைவாய்ப்பு விரிவாக்கத்திற்கான சில தடைகளாக கருதமுடிகின்றது. மேற்கூறிய கருத்தின் அடிப்படையில் வெளிப்படும் உண்மை என்னவெனில் பண்ணையல்லா கிராமிய உற்பத்திகளின் அபிவிருத்திக்கு கிராமிய புறத்தில் தேவை ஒன்று இருக்கின்றது என்பதும் அது கிராமிய வேலைவாய்ப்பை வழங்கக்கூடிய ஒரு சக்திவாய்ந்த துறையாகவும் காணப்படுகின்றது என்பதுமாகும்.

இத்துறைகள் குறித்த வேலைவாய்ப்பு பற்றிய போதியளவு புள்ளி விபரங்கள் கிடைக்கப் பெறாதவிடத்தும் துரிதமகாவலித்திட்டத்துடன் ஒப்பிடும்போது ஓ.கி.அ. யானது ஓரளவுக்கு கிராமிய வேலைவாய்ப்பினை பல்வேறு துறைகளினூடாக வழங்குவதில் முன்னணிவகிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் இவ்விருத்திட்டங்களையும் பொதுவாக நோக்கின் கிராமிய உழைப்பாளருக்கான தேவையை உருவாக்கிய போதும், அவ்வாறு தேவைப்பட்ட முழு உழைப்பினையும் கிராமிய துறையிலிருந்து ஈர்த்துக் கொள்வதினைப் பொறுத்தவரையில் இவை திறமை குறைந்தனவாகவே கணிப்பிடப்படுகின்றன.

அடுத்து வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்தினை நோக்காகக் கொண்டு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட முன்னணி அபிவிருத்தித்திட்டங்களில் பாரிய கொழும்பு பெரும்பாக அபிவிருத்தியும், அதனுடன் இணைந்த முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்களும் குறிப்பிடக்கூடியன. இவை முற்கூறிய இரண்டு முதலீட்டுத் திட்டங்களுடன் ஒப்பிடும் போது, முக்கியமாக கிராமியப்புற பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதில்

முதன்மை இடத்தை வகிக்கின்றன. அத்துடன் மகாவலித்திட்டம், ஒ.கி.அ. என்பவற்றின் கீழ் விவசாய நடவடிக்கையே கூடுதலான வருமானத்தை வழங்கும்போது உண்மையில் அதில் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுள்ளவர்களைப் பொறுத்த வரையில் தளம்பலுடையதும். நிரந்தரமற்றதுமான வருமானத்தை வழங்கும் துறையாகவே உள்ளது. ஆனால் பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுவை பா. கொ. ஆ. பொறுத்தவரையில் கூலித்தொழிலாக இருப்பினும் கூட மாதாந்த, நிலையான வருமானத்தைப் பெறக்கூடியதாக உள்ளமை இதன் வேலைவாய்ப்புத் தன்மையின் சிறப்பம்சமாகும்.

பா கொ. பொ. ஆ. வெளிநாட்டு, முதலீட்டுக் குழுக்களுக்கு ஆரம்பத்தில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட முதலீடுகளையும், அதனூடாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்புக்களையும், தற்போது முடிந்தளவிலான உண்மையான முதலீடு, வேலைவாய்ப்புக்கள் என்பவற்றையும் எடுத்து ஆராயுமிடத்து இதன் உழைப்புச் செறிவு குறைந்த தன்மை நன்கு தெளிவாகின்றது. 1978 ற்கும் 1984 ற்கும் இடையிலுள்ள காலப்பகுதியின் பா.கொ.ஆ. தொடர்பான முதலீடுகள் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டதிலும் பார்க்க நடந்தேறிய முதலீடுகள் ஏறக்குறைய 400% திறகு மேலாக அதிகரித்துச் சென்ற போது, வேலைவாய்ப்புகள் 1978-1984 இடையில் எதிர்பார்க்கப்பட்டதில் 39.7% மட்டுமே (32725 பேர்) நிறவேற்றப்பட்டுள்ளது. இதேபோல் வெளிநாட்டு முதலீட்டு ஆலோசனைக் குழுவின் கீழும் மேற்கூறிய காலப்பகுதியில் 40-45% இலக்கு மட்டுமே அடையப்பட்டது. இத்தரவுகளிலிருந்து அறியக்கூடியது என்னவெனில் மூலதனச் செறிவுடைய உயர் தொழில் நுட்பங்களே இத்துறையில் கையாளப்படுகின்றன என்பதாகும். (முதலீட்டுப் பதிவுகள் உயர்வாகக் காணப்படுவதற்குப் பணவீக்கமும் ஒரு காரணமாக அமையும்.)

எவ்வாறு இருந்த போதும் கடந்த ஒன்பது வருடகால (1978-1987 டிசம்பர் வரை) பா. கொ. பொ. ஆவின் கீழான வேலைவாய்ப்பு 49134 பேராகும். இது

ஆண்டொன்றுக்கு சராசரியாக 5459 பேராக உள்ளதுடன் வருடாந்த வேலையின்மையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பில் (வருடாந்த அதிகரிப்பு 135,000 பேர்) 4.04% தை மட்டுமே உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்ததாக உள்ளது. உண்மையில் வேலைவாய்ப்பினை முதன்மை நோக்குகளில் ஒன்றாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இவ்வகைப்பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உழைப்பை உள்ளிழுத்துக் கொள்வது குறித்து தமது குறைந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. இந்த விதமான வருடாந்த 4% கூட தொடர்ந்து நிலவ முடியுமா என்பது இத்துறை குறித்து சந்தேகமானதே. அதாவது இவற்றின் ஆரம்ப காலங்களில் 1978-81 வரையுமே, அடித்தள விருத்திக்கான தேவைகளின் நிமிர்த்தம் கூடுதலான உழைப்பாளர் உள்ளிழுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். 1981 இலிருந்து இன்றுவரை உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் வேகம் குறைந்துகொண்டே செல்கின்றது. உதாரணமாக 1978-81 இடையில் வருடமொன்றுக்குச் சராசரியாக 4931 பேரும், 1982-85 இடையில் சராசரி 3816 பேரும் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர். பா. கொ. பொ. ஆ.வில் இந்தவருடாந்தவேலைவாய்ப்பு அதிகரிப்பு வேகமானது 4% என்ற அளவில் நிலையானதாக அல்லது குறைந்த வேகத்தில் செல்வதற்கான சாத்தியங்களே அதிகமுள்ளன. இதற்கான காரணம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் நெருக்கடிகளின் காரணமாக புதிய முதலீடு, மீள்முதலீட்டுக்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவடைவதே உதாரணமாக முதலீடு (1984ல் 678 மில்லியன் - 1985ல் 286 மில்லியன் - 1986ல் 188 மில்லியன்

1977 ற்குப் பின்னதாக வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்திற்காகவும், (சிறப்பாக கிராமியத்துறையை கவனத்திற் கொண்டதாக அமையும் போது) அதனூடாக வறுமை ஒழிப்பு, வருமானமட்டத்தை உயர்த்துதல் என்ற கொள்கையினடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட முதன்மைத்திட்டங்களும் அரசாங்கத்தின் வேலைவாய்ப்புக் குறித்த இலக்கினை அடைவதில் இவற்றின் கடந்த ஒரு தசாப்த கால அனுபவங்களும் செயற்றிறன் அற்றவை என்பதை நிரூபித்துவிட்டன.

இதுமட்டுமன்றி புதிய இக்கைத்தொழில் மேம்பாட்டுக் கொள்கைகள் சில சமயங்களில் கிராமிய வேலையிழப்பிற்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளன. அதாவது புடவைக்கைத்தொழில், முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்களுடாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியதும், கிராமிய புறத்தில் இதுவரை நிலவிவந்த கைத்தறி நெசவாலைத் தொழிலில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இதன்காரணமாக 1977-80 காலப்பகுதியில் 40,000 பேர் வேலையிழந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளிநாட்டு முதலீடுகள் குறித்த உண்மை நிலைமை இவ்வாறிருந்தும் கூட 1988ம் ஆண்டு வரவுசெலவுத்திட்ட உரை

யில் முன்னாள் நிதியமைச்சர் ரெனிட்.மெல் இத்தொழிந்துறைகளின் வேலைவாய்ப்புக்குறித்து குறுங்காலத்திட்டம் ஒன்றை அசாதாரண சணிப்பில் கூறுகின்றார். இவரது மதிப்பீட்டின்படி 1988-1990 காலப்பகுதி எல்லைக்குள் பின்வரும் வழிவகையூடாக 200,000 பேர் புதிதாக (மகாவலி அபிவிருத்தித்திட்டம் 125,000 பேருக்கும், உள்நாட்டு வெளிநாட்டுத் தனியார் கைத் தொழில் முதலீடுகளின்படி 75,000 பேர்) வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுவர் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான ஒரு நிலையில் இன்றைய அரசியல் நெருக்கடிகள் காரணமாக புதிய முதலீடுகளுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் மேற்கூறிய இலக்குகள் அடையப்பட முடியுமா என்பது சந்தேகமானதே.

உட்பிறந்த மாறிகளும் வெளிப்பிறந்த மாறிகளும் Endogenous Variables and Exogenous Variables

உட்பிறந்த மாறிகள் என்பவை கவனத்தில் கொள்ளப்படும் ஒரு கோட்பாட்டிற்குள் அல்லது மாதிரிக்குள்ளேயே விளக்கப்படுகின்ற மாறிகளாகும். மேலும் இம்மாதிரியின் பெறுமதியானது கோட்பாட்டிற்குள் இருக்கும் மாறிகளிலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக நெல்லுக்கான சந்தை பற்றிய மாதிரியில் நெல்லின் விலை என்பது ஓர் உட்பிறந்த மாறியாகும். இது அக் கோட்பாட்டிற்குள்ளேயே உள்ள நெல்லுக்கான கேள்வி, நெல்லுக்கான நிரம்பல் ஆகிய மாறிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

வெளிப்பிறந்த மாறிகளை தன்னிச்சையான மாறிகள் என்றும் அழைப்பர். வெளிப்பிறந்த மாறி என்பது ஒரு கோட்பாட்டிற்குள் அல்லது மாதிரிக்குள் இருக்கும் மாதிரியின் மீது செல்வாக்கு செலுத்துகின்ற இன்னொரு மாறியாக இருக்கின்ற அதே வேளையில் அம்மாதிரியாது கோட்பாட்டிற்கு வெளியில் உள்ள காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுவதாக இருக்கும். இன்னொரு வகையில் கூறின் குறிப்பிட்ட கோட்பாடு வெளிப்பிறந்த மாறிகளை விளக்குவதாக இருக்கமாட்டாது. உதாரணமாக நெற்சந்தை பற்றிய மாதிரியையே எடுத்துக் கொள்வோம். காலநிலை என்பது ஒரு மாறியாகும். இது நெல்லின் நிரம்பலைப் பாதிப்பதனுடாக நெல்லின் விலையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த வல்லது. ஆனால் இக் குறிப்பிட்ட நெற்சந்தை பற்றிய மாதிரி, காலநிலையினை நிர்ணயிக்கின்ற காரணிகள் பற்றி விளக்க முனைவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் விலை காலநிலையைப் பாதிப்பதில்லை. எனவே இங்கு காலநிலை என்பது வெளிப்பிறந்த மாறியாகும்.

விலைச் சுட்டெண் Price Index

ந. பேரின்பநாதன்

வரைவிலக்கணம்

பொது விலைமட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களை நாம் விலைச்சுட்டெண்களின் உதவியுடன் அறிந்து கொள்ளுகின்றோம். உலகில் பல்வேறு வகையான பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. அப்பொருட்களின் விலைகள் யாவும் ஒரே திசையில் மாற்றமடைவதில்லை. சில பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிக்கின்றன. சில பொருட்களின் விலைகள் மாறாதிருக்கின்றன. சில பொருட்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியடைகின்றன. சில சமயங்களில் எல்லாப் பொருட்களின் விலைகளும் ஒரே திசையில் மாற்ற முற்றாலும் அவை மாற்றமடையும் வீதங்களில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சில பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு மற்றப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பைவிடக் கூடுதலாகவும் சில பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் வீழ்ச்சி மற்றப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியைவிடக் குறைவாகவும் இருக்கும் இத்தகைய போக்கில் ஒருமைத்தன்மையைக் கொண்டு வருவதற்காக பொதுவிலை மட்டம் என்ற கருத்து உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருட்களின் சராசரி விலைமாற்றம் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றது. இது சுட்டெண்கள் மூலம் கணிசப்படுகின்றது. இவ்வகையில்தான் விலைச்

சுட்டெண்ணுக்கான வரைவிலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் பொருட்கள் சேவைகளின் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் காட்டும் ஒரு புள்ளி விபர சராசரியே விலைச்சுட்டெண்ணாகும். இது தெரிவு செய்யப்பட்ட சில பொருட்களின் அடிப்படையில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்திற்கேற்ப நிறையளிக்கப்பட்டு ஒரு அடிப்படை ஆண்டைக் கொண்டு அவ்வாண்டுக்குரிய விலைகளின் சதவீதமாக மதிப்பிடப்படும் ஆண்டுக்குரிய விலைகள் மாற்றப்பட்டு பின்னர் சராசரி காணப்படுகின்றது.

விலைச்சுட்டெண்ணை தயாரிக்கும் போது பல்வேறு விடயங்களை கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். அவை பின்வருமாறு:

1. அடிப்படை ஆண்டு

விலைச்சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிட முனைகின்ற போது முதலில் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கை யாதெனில் சரியான அடிப்படை ஆண்டினைத் தெரிவு செய்வதாகும். அவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படும் ஆண்டு ஒரு சாதாரண ஆண்டாக அமைதல் வேண்டுமென்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும். அதாவது குறிப்பிட்ட அடிப்படை ஆண்டில் விலைமட்டத்தில் பெருமளவு ஏற்றமோ அல்லது இறக்

கமோ இல்லாதிருக்க வேண்டும். அத்துடன் அப்பொருளாதாரத்தில் அவ்வருடத்தில் மந்தமோ செழிப்போ ஏற்பட்டிருத்தல் கூடாது. பொதுவாக எவ்வகையில் நோக்கினும் அவ்வடிப்படை ஆண்டு சாதாரண ஆண்டாக திகழ்தல் வேண்டும். சில சமயங்களில் தனிப்பட்ட ஒரு வருடத்தை மட்டும் அடி ஆண்டாகக் கொள்ளாமல் சிலவருடங்களுக்குரிய விலைகளின் சராசரியை அடிப்படையாண்டுக்குரிய விலையாகப் பயன்படுத்துவதுண்டு. பொதுவாக அடிப்படை ஆண்டுக்குரிய சுட்டெண் 100 எனக் கொள்வதுண்டு.

2 பொருட்களைத் தெரிவு செய்தல்

விலைச்சுட்டெண் எந்த நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படப் போகின்றதோ, அதற்கேற்ப பொருட்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். உதாரணமாக நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணை [வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண் அல்லது சில்லறை விலைச்சுட்டெண்] கணிப்பிட வேண்டுமாயின் நுகர்வோர் பயன்படுத்துகின்ற பல்வேறு பொருட்களின் விலைகளை சில்லறை வியாபாரமட்டத்தில் தெரிந்தெடுத்தல் வேண்டும். பொதுவாக நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடுகின்றபோது, உணவு, உடை, வாடகை, எரிபொருளும் வெளிச்சமும், போக்குவரத்து மருத்துவம், பொழுதுபோக்கு போன்றவற்றின் சில்லறை விலைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிட வேண்டுமாயின் மொத்த வியாபாரிகள் பொதுவாக விற்பனை செய்கின்ற, கொள்வனவு செய்கின்ற பல்வேறு பொருட்களின் விலைகளைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏற்றுமதி விலைச்சுட்டெண்ணைக் கணிக்க வேண்டுமாயின் ஏற்றுமதியில் இடம் பெறுகின்ற பொருட்களின் விலைகளைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பல்வேறு பொருட்களையும் கவனத்தில் கொள்ளும் போது பொருட்களின் எண்ணிக்கை பெரிதாக இருக்கக் கூடும். அவை முழுவதையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் கடினமாக இருக்கும் இதனால் ஒரு சில பொருட்களை [சுட்டெண் புலப்படுத்தப் போகும் விடயத்திற்கு அதி

களவு பொருத்தமில்லாத] நீக்கிவிடலாம். மேலும் குறிப்பிட்ட பொருளில் பல்வேறு தரமுடைய பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கலாம். இவற்றில் சிறந்த தரமான பெரும்பாலோர் விரும்புகின்ற பொருளின் விலையையே கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஒரே தன்மையான பொருட்களை ஒன்றாகக் கருதலாம். உதாரணமாக உணவுப் பொருட்களை ஓர் உபபிரிவுக்குள் அடக்கலாம்.

3. நிறையீடுதல்

தெரிவுசெய்யப்பட்ட பொருட்களைத் தும் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தினைப் புலப்படுத்துவதில் சமமான முக்கியத்துவத்தினை கொண்டிருப்பதில்லை. உதாரணமாக தொழிலாளரின் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அறிவதில் அரிசியின் விலையில் ஏற்படும் நூறு வீதமான அதிகரிப்பும், உப்பின் விலையில் ஏற்படும் நூறு வீதமான அதிகரிப்பும் சமமான முக்கியத்துவத்தினைக் கொண்டிருப்பதில்லை. எனவே விலைச்சுட்டெண் புலப்படுத்தப் போகும் நோக்கத்திற்கும், குறிப்பிட்ட பொருளுக்கும் இருக்கும் தொடர்பின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வெவ்வேறுபட்ட நிறையளித்தல் வேண்டும். வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணை அளவிட முனையும் போது மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவில் பிரதான பங்கினைப்பெறும் பொருட்களுக்கு கூடிய நிறையும் குறைந்த பங்கு பெறும் பொருட்களுக்கு குறைந்த நிறையும் வழங்குதல் வேண்டும். உதாரணமாக வாழ்க்கைச் செலவில் எரிபொருளுக்கான செலவிலும் பார்க்க உணவுக்கான செலவு கூடியபங்கு பெறின் எரிபொருளுக்கு குறைந்த நிறையும் உணவுக்கு கூடிய நிறையும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். உதாரணமாக எரிபொருளுக்கான நிறை 2 எனவும் உணவுக்கான நிறை 12 எனவும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பின், அதன் கருத்து வாழ்க்கைச் செலவில் எரிபொருளிலும் பார்க்க உணவுக்கு 6 மடங்கு கூடிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது என்பதாகும். நுகர்வோர் நிதி அளவீடுகளிலிருந்து பெற்ற தகவல்களை வைத்து வாழ்க்கைச்

செலவுச் சுட்டெண்ணைக் கணிப்பதற்கான நிறைகள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே சரியான முறையில் நிறைகள் வழங்கப் பட வேண்டுமாயின் சரியான முறையில் நுகர்வோர் நிதி அளவீடு நடாத்தப்படல் வேண்டும் அவ்வாறு ஒரு அளவீட்டினை நடாத்துகின்றபோது பெருந்தொகையான குடும்பங்கள் அவற்றின் வருமானத்தை எவ்வாறு செலவிடுகின்றன என்ற விபரத்தை - அதாவது அக்குடும்பங்கள் நுகர்வு செய்யும் பல்வேறுவகைப் பொருட்களிலும் செவைகளிலும் அவை தம் வருமானத்தில் எந்த விகிதசமத்தைச் செலவிடுகின்றன என்ற விபரத்தை-பெற்று கொள்ளலாம். அவற்றின் அடிப்படையில் நிறையினை வழங்கலாம்.

4 பரப்பு

எந்தப் பிரதேசம் பற்றிய குறிகாட்டியை தயாரிக்கப் போகின்றோம் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். உதாரணமாக இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப்போக்கினை அறிய வேண்டுமாயின் இலங்கை முழுவதையும் அடக்கிய வகையில் மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவில் இடம்பெறும் பொருட்களுக்கு நிலவும் விலைவாசிகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கொழும்பு நகரத்தில் உள்ள உயர்வகுப்பு மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் போக்கினை அறிய வேண்டுமாயின் கொழும்பு நகர எல்லைக்குள் வாழும் உயர்வகுப்பு மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவில் இடம் பெறும் முக்கிய பொருட்களின் விலைகளைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறான முறையில் சுட்டெண்களைக் கணிப்பிடும் போதுதான் அவை நோக்கத்திற்கிசைந்த வகையில் முடிவினைத் தரும்.

5. தரவுகள் சேகரித்தல்

சுட்டெண்களின் பயன்பாடு அல்லது

முக்கியத்துவம் அதனைக் கணிப்பிடுவதற்குப் பயன்படுத்திய தரவுகளைப் பொறுத்தமைகின்றது. தரவுகள் தவறானவையாக இருப்பின் அச்சுட்டெண்களின் பயன்பாடும் குறைவாகவே இருக்கும்.

சுட்டெண் தயாரிக்கப்படும் முறை

நாம்முதலில் தனியொரு பொருளொன்றினைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வோம். உதாரணமாக ஒரு கிலோ அரிசியின் விலை முதலாம் வருடத்தில் 10 ரூபா எனவும் இரண்டாம் வருடத்தில் 12 ரூபா 50 சதம் எனவும் உள்ளதெனக் கொள்வோம். இந்நிலையில் அரிசியின் விலையானது இரண்டாவது வருடத்தின் முதலாவது வருடத்தில் இருந்ததிலும் பார்க்க 25 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளதென்றே, அல்லது முதலாவது வருடத்தின் விலையடிப்படையில் நோக்கும் போது 2 வது வருடத்தின் விலை 125 சதவீதமாக உள்ளதென்றே கூறலாம். இக்கணிப்பீடு உண்மையில் இரண்டு வருடங்களுக்குரிய விலைகளை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது. விலைச்சுட்டெண்ணும் இரு வேறு ஆண்டுகளுக்குரிய விலைமட்டங்களை ஒப்பிடுவதற்காகவே தயாரிக்கப்படுகின்றது என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது நுகர்வோர் தன் வாழ்க்கையை நடாத்துவதற்கு பல்வேறு பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்து நுகர்கின்றான். எனவே நுகர்வோரின் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அறிய வேண்டுமாயின் பல பொருட்களின் விலைகளையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். எனினும் விடயத்தை இலகு படுத்துவதற்காக நாம் அரிசி, சீனி பால், உடை, எரிபொருள் ஆகிய ஐந்து பொருட்களையே மக்கள் நுகர்வு செய்கிறார்கள் என எடுத்துக் கொள்வோம். அப்பொருட்களுக்கான நான்கு வருடங்களுக்குரிய விலைகள் அட்டவணை I இல் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை I

(விலை ரூபா)

பொருள்	ஆண்டு I	ஆண்டு II	ஆண்டு III	ஆண்டு IV
அரிசி (கிலோ)	10.00	12.50	14.00	9.00
சீனி (கிலோ)	15.00	30.00	18.00	45.00
பால் (லிற்றர்)	5.00	5.00	6.00	7.00
உடை (மீற்றர்)	25.00	30.00	40.00	50.00
எரிபொருள் (லிற்)	20.00	25.00	30.00	30.00

வருடம் I ஐ அடிப்படை ஆண்டாக எடுத்துக் கொள்வோம். எனவே அவ்வாண்டின் விலைகளுடன் ஏனைய ஒவ்வொரு ஆண்டுக்குரிய விலைகளை நாம் தொடர்பு படுத்தல் வேண்டும். அடிப்படையாண்டில் ஒவ்வொரு பொருட்களுக்குமுரிய விலைகளுக்கு 100 என்ற பெறுமதியைக் கொடுத்தல் வேண்டும். எனவே அரிசி என்ற பொருளை முதலில் எடுத்துக் கொண்டால் அடிப்

படையாண்டில் அதன் விலை 10 ரூபாவாக இருப்பதால் அதற்குரிய பெறுமதி 100 ஆக இருக்கும். அடுத்து அடிப்படையாண்டில் அரிசிக்கிருந்த விலையுடன் ஏனைய ஆண்டுகளில் அப்பொருளுக்கிருந்த விலைகளை தொடர்பு படுத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு தொடர்பு படுத்திய பின் உள்ள பெறுமதிகள் பின்வருமாறு இருக்கும்.

$$\text{ஆண்டு II} - 125 \left(\text{அதாவது } \frac{100}{10.00} \times 12.50 \right)$$

$$\text{ஆண்டு III} - 140 \quad \text{ஆண்டு IV} - 90$$

இப்பெறுமதிகள் விலைசார்பளவு (Price Relative) என அழைக்கப்படும். இதனை பின் வருமாறு கணிக்கலாம்.

$$\text{விலைசார்பளவு} = \frac{100}{\text{அடிப்படை ஆண்டின் விலை}} \times \text{நடைமுறை ஆண்டின் விலை}$$

விலைசார்பளவுகளின் மூலம் அடிப்படை ஆண்டின் தொடர்பாக ஏனைய ஆண்டுகளில் விலைகளில் உண்டாகும் சதவீதமாற்றத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

உதாரணமாக ஆண்டு I இல் இருந்ததிலும் பார்க்க ஆண்டு II இல் அரிசியின் விலை 25 சதவீதத்தாலும் ஆண்டு III இல்

40 சதவீதத்தாலும் உயர்ந்திருந்தது. ஆனால் ஆண்டு IV இல் 10 சதவீதத்தால் குறைந்திருந்தது. அரிசியைக் குறித்து விலைசார்பளவுகள் கணிக்கப்பட்டதுபோல் ஏனைய பொருட்கள் குறித்தும் விலைசார்பளவுகளைக் கணித்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கணிப்பிட்ட பின் உள்ள நிலையை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 2 விலைசார்பளவுகள்

பொருட்கள்	ஆண்டு I	ஆண்டு II	ஆண்டு III	ஆண்டு IV
அரிசி	100	125	140	90
சீனி	100	200	120	300
பால்	100	100	120	140
உடை	100	120	160	200
எரிபொருள்	100	125	150	150
மொத்தம்	500	670	690	880
சராசரி	100	134	138	176

பின்னர் விலை சார்பளவுகளைக் கூட்டி அக்கூட்டுத் தொகையினை பொருட்களின் எண்ணிக்கையால் பிரிக்கும் போது விலை மட்டத்தில் ஏற்பட்ட சராசரி மாற்றங்களை நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக ஆண்டு II க்குரிய விலைசார்பளவுகளின் கூட்டுத்தொகை 670. பொருட்களின் தொகை ஐந்து என்பதால் சராசரி 134 ஆக அமைகின்றது. இவ்வாறு நோக்குகின்ற போது ஆண்டு II இற்குரிய விலை மட்டமானது ஆண்டு I இற்குரிய விலை மட்டத்திலும் பார்க்க 34 சதவீதத்தால் அதிகமாக உள்ளது. விலைமட்டம் அதிகரிப்

பதால் ஏற்படும் உடனடி விளைவுயாதெனில் பணத்தின் கொள்வனவு சக்தியில் குறைவு ஏற்படுவதாகும். அதாவது அடிப்படை ஆண்டில் குறிப்பிட்டளவு பணத்தைக் கொண்டு கொள்வனவு செய்த பொருட்களிலும் பார்க்க ஏனைய ஆண்டுகளில் அப்பணத்தைக் கொண்டு கொள்வனவு செய்யக் கூடிய பொருட்களின் அளவு குறைவு என்பதையே இது காட்டுகின்றது. விலைமட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தினால் பணத்தின் கொள்வனவு சக்தியில் ஏற்படும் மாற்றத்தினை நாம் பின்வருமாறு கணிப்பிடலாம்.

பணத்தின் கொள்வனவு
சக்திமாற்றம்

அடிப்படை ஆண்டின்
விலைச்சுட்டெண்

நடைமுறை ஆண்டின்
விலைச்சுட்டெண்

X100

நிறையிட்ட விலைச்சுட்டெண்

மேலே காட்டியபடி சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடுவதில் பெரிய குறைபாடு காணப்படுகின்றது. அக்குறைபாடு யாதெனில் பட்டியலில் அடக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் சமமான முக்கியத்துவத்தினை அளித்திருப்பதாகும். உதாரணமாக அப்பட்டியலில் நாம் நெருப்புப் பெட்டியினைச் சேர்த்திருந்தால் சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடும் போது அரிசி பெற்ற முக்கியத்துவத்தினை அதுவும் பெற்றிருக்கும். இவ்வாறான முறையில் சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடின் நெருப்புப் பெட்டியின் விலையில் ஏற்படும் பெரியமாற்றம் வாழ்க்கைச் செலவிலும் பாரியமாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்ற நிலையினைத் தோற்றுவிக்கும் உண்மைநிலை அதுவன்று. வாழ்க்கைச் செலவில் நெருப்புப்பெட்டி பெறும் பங்கு மிகச்சிறிதே. அதன் விலையில் பாரிய மாற்றமேற்பட்டாலும் அதனால் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றம் மிகச் சிறிதே யாகும். இவ்வாறான குறைபாட்டை நாம் பொருட்களுக்கு சரியான நிறையளித்தல்

மூலம் நீக்கிக் கொள்ளலாம். வாழ்க்கைச் செலவில் ஒவ்வொரு பொருளும் பெறும் முக்கியத்துவத்திற்கு ஏற்ப அவற்றிற்குரிய நிறை வழங்கப்படுதல் வேண்டும் அவ்வாறு நிறை வழங்கப்படும் பொதுதான் வாழ்க்கைச் செலவில் உண்டாகும் உண்மையான மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

அட்டவணை 3 இல் ஐந்து பொருட்களுக்குமுரிய ஒப்பீட்டு ரீதியான முக்கியத்துவத்தினை 10, 4, 1, 2, 3 ஆகிய எண்களின் மூலம் குறித்துக் காட்டலாம் எனக் கொண்டால் அவ்வெண்கள் 'நிறைகள்' என அழைக்கப்படும். இந்நிறைகளை அவற்றிற்குரிய விலைசார்பளவுகளால் முதலில் பெருக்குதல் வேண்டும். பின்னர் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்குமுரிய மொத்தத் தொகையினை நிறைகளின் எண்ணிக்கையால் பிரித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பிரிப்பதன் மூலம் சராசரியினைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆண்டு I இனையும் ஆண்டு II இனையும் மட்டும் எடுத்து சாதாரண சராசரிக்குப் பதிலாக நிறைகொடுத்த சராசரியைக் கணிப்போமாயின் விலைமட்டத்தில் உண்டாகும் மாற்றம் பின்வருமாறு இருக்கும்.

அட்டவணை - 3

பொருட்கள்	விலைச்சார்பளவுகள்		நிறைகள்	செலவு சார்பளவுகள்	
	ஆண்டு I	ஆண்டு II		ஆண்டு I	ஆண்டு II
அரிசி	100	125	10	1000	1250
சீனி	100	200	4	400	800
பால்	100	100	1	100	100
உடை	100	120	2	200	240
எரிபொருள்	100	125	3	300	375
மொத்தம்	500	670	20	2000	2765
சராசரி	100	134	—	100	138.25

ஆண்டு II ற்குரிய விலைசார்பளவுகளை அவ்வப் பொருட்களுக்குரிய நிறைகளினால் பெருக்கும்போது பெறப்படும் மொத்த அளவு 2765 ஆகும். அதனை மொத்த நிறையால் [மொத்தப் பொருட்களின் எண்ணிக்கை அளவால் அல்ல என்பது கவனிக்கத்தக்கது] பிரிக்கும் போது நிறையிடப்பட்ட விலைச்சுட்டெண்ணின் அளவு 138.25 ஆக

அமைகின்றது. இதுவே நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் என அழைக்கப்படுகின்றது. சுட்டெண்ணைக்கணிப்பிடுவதற்கு பல வாய்பாடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் பெரும்பாலும் லாஸ் பெயரின் (Laspeyre) வாய்பாட்டின் அடிப்படையிலோ பாஸ்சே (Paasche) யரின் வாய்ப்பாட்டின் அடிப்படையிலோ அல்லது பிஷரின் (Fishe

வாய்பாட்டின் அடிப்படையிலோதான் அவை கணிக்கப்படுகின்றன.

விலைச்சுட்டெண்ணின் பயன்பாடுகள்

1. விலைச்சுட்டெண்ணில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மூலம் சராசரி விலைமட்டத்தின் போக்கினை அறிந்து கொள்ளலாம். இதனடிப்படையில் பணத்தின் கொள்வனவு சக்தியில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் அறியலாம். இதன் மூலம் பணவீக்க நிலையை அறிந்து அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பொருத்தமான நாணயநடைமுறை, நிதிநடை முறைக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு உதவுகின்றது.

2. விலைச்சுட்டெண்கள் பலநடைமுறைப் பயன்பாடுகளைக் கொண்டவை. வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணின் போக்கினை வைத்து வெவ்வேறு காலங்களில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்களை ஒப்பிட்டு அறிந்து கொள்ளலாம்.

3. இன்று பல நாடுகளில் தொழிலாளர் களுக்கான கூலிகள் வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்களுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளன. விலைமட்டத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்புக்கேற்ப கூலியும் உயர்த்தப்படுகின்றது. குறைந்த கூலியினளவை நிர்ணயிப்பதற்கு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் பயன்படுகின்றது. அரசாங்கம் பல்வேறு உத்தியோகத்தினரது சம்பள அளவை நிர்ணயிப்பதற்கு விலைச்சுட்டெண்கள் உதவுகின்றன.

4. வர்த்தகமாற்று விகிதத்தினை கணிப்பதற்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி விலைச்சுட்டெண்கள் பயன்படுகின்றன. இதன் மூலம் குறிப்பிட்ட நாட்டிற்கு வர்த்தகம் மெய்ரீதியான நன்மையை அளிக்கின்றதா? இல்லையா? என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

5. குறிப்பிட்ட நாட்டில் வருமானப்பங்கீடு நகரமக்கள் குறித்து சாதகமானதாக அமைகின்றதா அல்லது கிராமிய மக்களுக்கு சாதகமானதாக அமைகின்றதா என்பதை அளவிடவும் விலைச்சுட்டெண்கள் உதவுகின்றன. விவசாயப் பொருட்களின்

விலைகளைவிட கைத்தொழில் பொருட்களின் விலைகள் அதிகளவு அதிகரிப்பின் வருமானப் பங்கீடு நகரமக்கள் குறித்து சாதகமானதாக அமையும் போக்கு காணப்படும். காரணம் நகரமக்கள் பெரிதும் கைத்தொழில் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பதனாலாகும்.

சுட்டெண்ணைக் கணிப்பீடும்போது ஏற்படும் பிரச்சனைகள்

1. தனிப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணில் இருந்து பல்வேறு தரத்தில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அறிந்து கொள்வது கடினமானதாகும். மக்களுக்கிடையே வருமானப் பங்கீடு சமமற்றிருக்கையில் இந்நிலை இன்னும் சிக்கலடைகின்றது. ஏனெனில் அரிசியின் விலையிலேற்படும் அதிகரிப்பு எல்லாவகுப்பினரையும் சமமாகப் பாதிப்பதில்லை. வருமானம் குறைந்த வகுப்பினரை அது மோசமாகப் பாதிக்கையில் வருமானம் கூடிய வகுப்பினர் அவ்விலையுயர்வை பொருட்படுத்தாமலும் இருப்பர். மேலும் பல்வேறு சமூகத்தினரின் சுவையும் பழக்கமும் வெவ்வேறுபட்டவையாக உள்ளன. உதாரணமாக மாசிக்கருவாட்டின் விலையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு சிங்கள சமூகத்தினரின் வாழ்க்கைச் செலவை கூடுதலாகப் பாதிக்கும். எனவே விலைமாற்றங்கள் வெவ்வேறு வகுப்பினரை வெவ்வேறு விதமாகப் பாதிக்கின்றன. எனவே ஒவ்வொரு சமூகத்தினரதும் ஒவ்வொரு வருமான வகுப்பினரதும் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அறிவதற்கு பல்வேறு சுட்டெண்களை அமைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. அவ்வாறு அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அத்துடன் அவ்வாறு பல்வேறு சுட்டெண்களை அமைப்பது இயலுமான விடயமும்ல்ல.

2. கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்ற பொருட்களின் தரத்தில் மாற்றமேற்படுவதில்லை என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் தான் விலைச்சுட்டெண் தயாரிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் இவ்விடயத்தில் பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. அடிப்

படை ஆண்டிற்கும் குறிப்பிட்ட நடை முறை ஆண்டிற்கும் இடையில் மக்களின் நுகர்வில் புதிய பொருட்கள் இடம் பெறுகின்றன. பல பழைய பொருட்கள் இல்லாமல் போகின்றன. அதே போன்று பொருட்களின் தரத்திலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் விலைச்சுட்டெண்கள் உண்மை நிலையைப் பிரதிபலிப்பதில்லை. நீண்ட காலத்திற்கு அடிப்படை ஆண்டு மாற்றப் படாமலிருப்பின் இக்குறைபாடு கூடுதலாக இருக்கும்.

3. சுட்டெண்ணை கணிப்பிடும் போது குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்குரிய விலைகள் அடிப்படை ஆண்டின் விலைகளுடன் ஒப்பு நோக்கப்படுகின்றன. எனவே அடிப்படை ஆண்டை தெரிந்தெடுப்பதே இங்கு முக்கியமான அம்சமாகும். அதனை தெரிந்தெடுப்பதில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்கவேண்டி உள்ளது. அடிப்படை ஆண்டு சாதாரண ஆண்டாக அமைதல் வேண்டும். அந்த ஆண்டில் கடுமையான விலைத்தளம்பல்கள் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடாது. அவ்வாண்டு எவ்வகையில் நோக்கினும் சாதாரண ஆண்டாகவே இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாண்டில் மக்களின் வருமானமானது பல்வேறு செலவு இனங்களுக்கிடையே ஓரளவு சாதாரண வகையில் பங்கிடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இத்தகையதொரு ஆண்டினை கண்டுபிடித்தல் கடினமான தொன்றாக இருக்கலாம்.

கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்

கொழும்பு நகரில் வாழும் நடுத்தர தொழிலாள குடும்பங்களின் நுகர்வை மாதிரியாகக் கொண்டு இலங்கை வாழ் மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவின் போக்கில் ஏற்படும் மாற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு 1952 ம் ஆண்டை அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டு இலங்கைப் புள்ளி விபரத்திணைக்களத்தினால் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் தயாரிக்கப்படுகின்றது. இச்சுட்டெண்ணைத்தயாரிப்பதற்கான தகவல்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சில்லறை வியாபாரிகள் (விசாரணைகள் மூலம்) மற்றும் குறிப்பிட்ட பொருட்களுடன் தொடர்புடைய நிறு

4. வெவ்வேறுபட்ட பொருட்களுக்கு வெவ்வேறான நிறையளிக்க முற்படுகின்ற போதும் பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. சரியான முறையில் நிறைகள் வழங்கப்படாவிடில் விலைச்சுட்டெண் அதிக பயனைத் தராது.

5. விலைகளை சேகரிக்கும் போதும் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டி இருக்கின்றது. விலைச்சுட்டெண்ணுக்கேற்ப சரியான விலைகளைத் தெரிந்தெடுத்தல் வேண்டும். ஆனால் விலைகள் இடத்துக்கிடம் வேறுபடுகின்றன. இந்நிலையில் எவ்விலையினை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற வினா எழும்போது மொத்த விலைச்சுட்டெண்ணைக் கணிக்கும் போது ஆரம்ப சந்தை விலைகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடும் போது சில்லறை விலைகளை கவனத்தில் கொள்வது முக்கியமாகும்.

6. வெவ்வேறு விலைகளின் சராசரியைக் கணிக்கும் முறையிலும் பிரச்சனைகள் எதிர்நோக்கப்படுகின்றன. சராசரியைக் காண்பதற்கு பல்வேறு முறைகள் நோக்கத்திற்கேற்ப பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் விலைச்சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடும் போது எவ்வகையான சராசரியைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்ற வினா எழுகின்றது. பொதுவாக என்கணிதரீதியான சராசரி முறையே பிரசித்தி பெற்றதாக உள்ளது.

வனங்களின் விலைப்பட்டியலில் இருந்து பெறப்படுகின்றன.

கொழும்பு நுகர்வோர் சுட்டெண்ணைக் கணிப்பதற்கான தகவல்களை பெறும் போது, பண்டவகை அடிப்படையில் உணவு உடை, வாடகை, எரிபொருளும் வெளிச்சமும், ஏனையவை என்ற வகையில் ஐந்து விடயங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றிற்கான நிறைகள் 1949/50 ம் ஆண்டு நடாத்தப்பட்ட நுகர்வோர் நிதி அளவீட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாக வைத்து வழங்கப்பட்டுள்ள

ளன. இதனைவிட துறை வகையின்படியும் இச்சுட்டெண் தயாரிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு கணிப்பிடுவதன் மூலம் குறிப்பிட்ட வருடத்தில் ஏற்பட்ட விலைமாற்றங்களுக்கு எவை பொறுப்பாக இருந்தன என்பதை அறிவதும் சுலபமாக இருக்கும். பின்வரும் அட்டவணை குறிப்பிட்ட விடயங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிறைகளைக் காட்டுகின்றது. நிறைகள் அவற்றின் முக்கியத்துவத்திற்கேற்பவே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பண்டவகை [யாவும்]	100.0
உணவு	61.9
உடை	9.4

எரிபொருளும் வெளிச்சமும்	4.3
வாடகை	5.7
நானாவிதமானவை	18.7
துறைவகை (யாவும்)	100.0
	1967 1968
	வரை லிருந்து
உள்நாட்டுத் தொகுதி	51% 60%
இறக்குமதித் தொகுதி	44% 35%
ஏற்றுமதித் தொகுதி	5% 5%

நிறை அண்மைக்காலத்தில் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் மிகவேகமாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. இதனை பின்வரும் அட்டவணையிலிருந்து அறியலாம்.

அட்டவணை 4

கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் 1952 = 100

ஆண்டு	விலைச் சுட்டெண்	ஆண்டு	விலைச் சுட்டெண்
1952	100.0	1981	375.4
1967	114.8	1982	416.1
1970	138.2	1983	474.2
1975	198.3	1984	553.1
1977	203.2	1985	561.2
1980	318.2	1986	606.0

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

இவ் விலைச்சுட்டெண்ணில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக்கு [குறிப்பாக 1977 க்குப்பின்பு] பல காரணங்கள் பொறுப்பாக உள்ளன. தேசிய உற்பத்தியிலும் பார்க்க பண நிரம் பல் கூடுதலாக அதிகரித்தமை, வரவு-செலவுத்திட்ட குறைநிலைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக புதிய பணத்தை அச்சிட்டமை, நேரில் வரிகளை அதிகரித்தமை, அண்மைக்காலத்தில் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீட்டுத் திட்டங்களினால் செலவு அதிகரித்தமையும் அதற்கேற்ப உற்பத்தி அதிகரிக்காமையும், மேலும் தொழிற்சங்கங்களின் வேண்டுகோள்களுக்கு கிணங்க இடைக்கிடை சம்பளங்கள் உயர்த்தப்பட்டமை, எரிபொருள் விலை ஏற்றம் இலங்கை நாணயத்தின் வெளிநாட்டுப் பெறுமதி தொடர்ந்து தேய்வடைந்ததன் காரணமாக இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலை உயர அவை உள்நாட்டு சராசரி விலைமட்டத்தை உயர்த்தியமை, முதலாளிகளின் செற்கை ரீதியான பதுக்கல் நட-

வடிக்கைகள், ஏற்கனவே பலபொருட்களின் மீதிருந்து வந்த கட்டுப்பாட்டு விலைகளை நீக்கியமை. இனப்பிரச்சனை காரணமாக உற்பத்தி பாதிப்பு, போன்றவை அக்காரணங்களில் சிலவாகும்.

இச்சுட்டெண் அதிகரிப்பதால் ஏற்படும் விளைவுகள்

1. பணத்தின் பெறுமானம் அல்லது கொள்வனவு சக்தி குறைவடையும். 1952ம் ஆண்டு நுகர்வோன் ஒருவன் ஒரு ரூபாவைக் கொண்டு கொள்வனவு செய்த அளவிலும் பார்க்க, இன்று ஒரு ரூபாவினை கொண்டு செய்யக் கூடிய அளவு மிகவும் குறைவு என நாம் துணிந்து கூறலாம்.

2. தனியாட்களைப் பொறுத்த மட்டில் சம்பளம், கூலி, இளைப்பாற்ற சம்பளம் போன்ற நிலையான வருமானத்தைப் பெறுவோரும், தங்கள் பணத்தை நிலையான வட்டி வருவாய் தரும் வைப்புக்களில் முத-

லீடு செய்தோரும் மிகவும் பாதிக்கப்படுவர். இவர்களின் வருமானம் பணவீக்க காலத்தில் விலை அதிகரிப்புக் கேற்றவகை வகையில் மாற்றமடைவதில்லையாகையால் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பாதிக்கப்படுகின்றது.

3. இச்சுட்டெண் அதிகரிக்கும்போது ஏற்கனவே நுகர்ந்து வந்த பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு மக்கள் முன்பிலும் பார்க்க கூடியளவு செலவு செய்ய வேண்டும். இதனால் அவர்களின் கடந்த கால சேமிப்பு கரையும்.

4. இச்சுட்டெண் அதிகரிக்கும்போது அதனைக் காரணமாக வைத்து சம்பள உயர்வு கோரி தொழிற்சங்கங்கள் போராட்ட நடவடிக்கையில் இறங்க வழியுண்டு.

5. இச்சுட்டெண்ணில் ஏற்படும் அதிகரிப்பினால் முயற்சியாளர்கள் பெருநன்மையடைவார்கள். பெரும் வர்த்தகர்கள் அதிகளவு வருமானம் சம்பாதித்துக் கொள்வார்கள். இதனால் நாட்டின் வருமானப் பங்கீட்டில் காணப்படும் சமமின்மை அதிகரிக்கும்.

6. கடன் வாங்கியவர்கள் நன்மையடைவார்கள். காரணம் விலை அதிகரிக்கும்போது கடனின் உண்மையான சமமை குறைவதனாலாகும். கடன்கொடுத்தோர் பாதிப்படைவர்.

கொழும்பு நுகர்வோர் சுட்டெண்ணில் உள்ள குறைபாடுகளும் தீர்வுகளும்

1. குறிப்பிட்ட சுட்டெண்ணைத் தயாரிப்பதற்காக தெரிவு செய்யப்படும் அடிப்படை ஆண்டு சாதாரண ஆண்டாக அமைதல் வேண்டும் என ஏற்கனவே நோக்கியுள்ளோம். கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் 1952 ம் ஆண்டினை அடி ஆண்டாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாண்டு உண்மையில் இலங்கையைப் பொறுத்து சாதாரண ஆண்டல்ல. இவ்வாண்டில் கணிசமான பொருட்களுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டிருந்ததால், அவை உண்மையாக இருக்க வேண்டிய விலைகளிலும் பார்க்க குறைந்த விலைகளையே காட்டி நின்றன. மேலும் 1952 ம் ஆண்டு கொரிய

யுத்தத்தின் பின்னர் இலங்கையின் சென்மதி நிலுவையில் பாதக நிலையினை அனுபவித்த ஆண்டாகும். அதனைவிட நுகர்வில் ஓர் அசாதாரண அதிகரிப்பும், அவ்வாண்டில் மெய்ரீதியான தலாவருமானத்தில் வீழ்ச்சியும் காணப்பட்டது. எனவே 1952 ம் ஆண்டினை அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டமை தவறு எனக் கூறப்படுகின்றது. எனவே இக்குறைபாட்டினை நீக்க வேண்டுமாயின் சகல நோக்கிலும் சாதாரண ஆண்டாக இருக்கத்தக்க ஓர் ஆண்டினை அடி ஆண்டாக தெரிவு செய்தல் வேண்டும்.

2. இச்சுட்டெண்ணைத் தயாரிப்பதற்கு மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கொழும்பு வாழ் நடுத்தர தொழிலாள குடும்பங்களின் நுகர்வமைப்பு நாட்டின் சகல வகுப்பினரதும் நுகர்வமைப்பை பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. இதனால் இம்மாதிரியை அடிப்படையாக வைத்துக் கணிப்பிடப்படும், நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் நாட்டில் வாழும் சகலமக்களது வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை சரியாகப் பிரதிபலிப்பதில்லை எனக்குறை கூறப்படுகின்றது. இக்குறைபாட்டை நீக்க வேண்டுமாயின் இலங்கை முழுவதிலும் வாழும் சகல தரப்பினரையும் பிரதிபலிக்கத் தக்க வகையிலான மாதிரி எடுப்பின் அடிப்படையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டு, அத்தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விலைச் சுட்டெண் தயாரிக்கப்படல் வேண்டும்.

3. இச்சுட்டெண்ணைத் தயாரிப்பதற்கு பொருட்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிறைகள் 1949/50 ம் ஆண்டில் நடாத்தப்பட்ட நுகர்வோர் நிதி அளவீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். 1949/50 ல் காணப்பட்ட மக்களின் நுகர்வு அமைப்புக்கும் இன்றுள்ள நுகர்வமைப்புக்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்களவு வேறுபாடுள்ளது. பல புதிய நீடித்த வாழ்வுடைய பொருட்கள் மக்களின் நுகர்வமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவில் போக்குவரத்து செலவும் இன்று கணிசமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. எனவே இத்தகைய மாற்றங்களை

யெல்லாம் கவனித்து அவற்றின் முக்கியத்துவத்திற்கேற்ப புதிய நிறைகள் அளிக்கப்படல் வேண்டும் இதற்கான தரவுகளை அண்மைக்காலத்தில் செய்த நுகர்வோர் நிதி அளவீட்டில் இருந்து பெறுதல் வேண்டும்.

4. கணிப்பீட்டிற்கு எடுக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு கட்டுப்பாட்டு விலை நிலவுமானால் அவ்விலைகளே கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன சரியான பங்கீட்டுத்திட்டம் இல்லாதபோது கறுப்புச் சந்தைவிலைகளும் இடம் பெறலாம். கறுப்புச் சந்தையில் மக்கள் பொருட்களை வாங்கும் போது மக்களின் செலவு கூடுதலாக இருக்கும். இதனை இச்சுட்டெண் தெளிவாகப் புலப்படுத்தாமை ஒரு குறைபாடாகும். எனவே அவ்விலைகளையும் கவனத்தில் எடுக்கக்கூடிய வகையில் விசாரணைகளை செய்து புள்ளி

மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண்

மொத்த விற்பனை விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அளவிடுவதற்காக 1974 ம் ஆண்டை அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டு இலங்கை மத்திய வங்கியினால் மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண் அளவிடு செய்யப்படுகின்றது. பொருளாதாரத்தில் பொதுவான விலைமாற்றங்களை கணிப்பீடு செய்வதற்கு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்கள், மொத்தவிற்பனை விலைச்சுட்டெண்கள் பெரிதும் உதவி செய்கின்றன. இவ்வகையில் நோக்கும் போது 1974 ம் ஆண்டு வரையும் இலங்கையில் பொது விலைமட்டங்களில் ஏற்படும் மாறுதல்களை அளவிடுவதற்கு கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் மாத்திரமே பயன்பட்டுவந்தது. இது சில்லறை விலைச்சுட்டெண்ணை அமைந்ததினால், மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண் அமைப்பதற்கான தேவை நீண்டகாலமாகவே இருந்து வந்தது. இத்தேவையினை உணர்ந்து 1974 தொடக்கம் மத்தியவங்கி மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண்ணை கணிப்பதற்கு முன்வந்தது.

நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் சில்லறை விலைமட்டங்களை கவனத்தில் எடுத்துக் கணிப்பீட்டினை செய்யும் அதே வேளையில்

விபர சராசரியைக் கணிப்பதன் மூலம் இக்குறைபாட்டினை தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

5. அறியாமை, அக்கறையின்மை காரணமாக வழங்கப்படக் கூடிய பிழையான தகவல்களும் இச்சுட்டெண்ணில் குறைபாட்டினை ஏற்படுத்தலாம். இக்குறைபாட்டினை நீக்கவேண்டுமாயின் அக்கறையும் ஆர்வமும், நியாய சிந்தையுமுள்ள அலுவலர்களையே இச்சுட்டெண்ணை தயாரிப்பதற்கான புள்ளிவிபரங்களைத் திரட்டும் வேலைக்கு அமர்த்துதல் வேண்டும்.

இவ்வாறான குறைபாடுகள் காணப்பட்ட போதும் இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அறிவதற்கு வேறுவகையான விலைச்சுட்டெண்களில்லாத படியால் ஏறக்குறைய கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

அவற்றினை மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண் சந்தைப்படுத்தலின் ஆரம்ப மட்டத்தில் கணிப்பு செய்கின்றது. ஒரு பொருளானது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்து நுகர்வோரை சென்றடைவதற்கிடையில் பல கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு உட்படுகின்றது. இந்நிலையில் அப்பொருளின் சந்தைப்படுத்தலில் ஆரம்ப நிலையில் உள்ள விலையினையே மொத்த விற்பனை விலைக்குறிகாட்டி கவனத்தில் கொள்கின்றது என்பது முக்கியமான விடயமாகும். எனவே மொத்த விற்பனை விலைகள் என்பது உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளுக்குரிய உற்பத்தியாளர்களின் விலைகளும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்குரிய இறக்குமதி விலைகளும் எனப்பெரும்பாலும் கருதப்படும். இவைகள் விற்பனை விலைகள் என பொதுவான பேச்சு வழக்கில் குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்து மாறுபட்டவை என்பதும் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இதன் காரணமாக குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்குரிய மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண்ணின் அளவு அவ்வாண்டிற்குரிய சில்லறை விலைச்சுட்டெண்ணின் அளவிலும் பார்க்க குறைவாக இருக்கும்.

இலங்கை மத்தியவங்கி ஒழுங்கான முறையில் மாதந்தோறும் இதற்கான தகவல்களைத் திரட்டுகின்றது. மொத்த விற்பனை விலைகள் உற்பத்தியாளரிடமிருந்தோ அல்லது அவர்களின் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தோ பெறப்படுகின்றன. இத்தகைய தகவல்களை இலங்கை மத்தியவங்கி தகுதியான அலுவலர்களை நியமித்து நாடு முழுவதிலுமிருந்து பெற்றுக் கொள்கின்றது. இலங்கையில் விற்பனையாகின்ற 13 பிரதான பொருட்களின் விலைகள் இச்சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடும் போது பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றுடன் மேலதிகமாக துறைவாரியாகவும் இச்சுட்டெண் கணிப்பிடப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு வகையான பொருட்களுக்கும் ஒவ்வொரு வகையான துறைகளுக்கும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்திற்கேற்ப நிறைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு.

பண்டவகை (யாவும்)	100.00	நிறை
1. உணவு		67.80
2. வெறிதரும் குடிவகைகள்		2.86
3. புடவை, காலணிகள்		4.02
4. தாள் உற்பத்திகள்		1.37
5. இரசாயன, இரசாயன உற்பத்திகள்		5.16
6. பெற்றோலிய உற்பத்திகள்		6.42
7. உலோகமல்லா உற்பத்திகள்		1.78
8. உலோக உற்பத்திகள்		0.93
9. போக்குவரத்துக் கருவிகள்		0.80
10. மின்கருவிகளும் வழங்கல்களும்		0.96
11. பொறிகள்		1.33
12. எரிபொருளும் வெளிச்சமும்		1.79
13. ஏனையவை		4.78

துறைவகை

இலக்கம் I	100.00
1. உள்நாட்டுவகை	50.31

அட்டவணை 5

மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண்

1974 = 100

ஆண்டு	சுட்டெண்	ஆண்டு	சுட்டெண்
1974	100	1983	354.1
1977	135.3	1984	444.7
1980	229.5	1985	377.1
1981	268.5	1986	366.0
1982	283.3		

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

2. இறக்குமதி வகை	27.17
3. ஏற்றுமதி வகை	22.52

இலக்கம் II 100.00

1. நுகர்வுப் பொருட்கள்	75.30
2. இடைநிலைப் பொருட்கள்	20.52
3. முதலீட்டுப் பொருட்கள்	4.18

மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண் லாஸ்பெயரின் வாய்பா (Laspeyres's formula) ட்டின் அடிப்படையிலேயே கணிக்கப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட மாதத்திற்குரிய சுட்டெண் பின்வரும் அமைப்பினைக் கொண்டிருக்கும்.

$$I = \frac{\sum W_0 P_1}{\sum W_0 P_0}$$

P₀ = அடிப்படை மாதத்திற்குரிய விலை

P₁ = நடைமுறை மாதத்திற்குரிய விலை

W₀ = குறிப்பிட்ட பொருளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிறை.

சகல பொருட்களுக்குமுரிய நிறையின் அளவு 100 ஆகும். எனவே சுட்டெண்ணின் பெறுமதியானது அடிப்படை மாதத்திற்குரிய 100 என்பதிலிருந்தே தொடங்கும். 1974 ம் ஆண்டின் உள்நாட்டு உற்பத்தியினதும் இறக்குமதியினதும் மொத்தப் பெறுமதியில் குறிப்பிட்ட பொருட்கள் பெற்ற பங்கினடிப்படையில் தான் நிறைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

புதிய பொருட்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படும்போது சந்தையிலிருந்து மறையும் பொருட்களை ஈடுசெய்வதற்கான நடைமுறையொன்று இச்சுட்டெண்ணின் கணிப்பீட்டில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மைக்காலத்தில் இச்சுட்டெண்ணின் அளவு வேகமாக அதிகரித்து வந்து பின்னர் குறைந்துள்ளதை பின்வரும் அட்டவணையிலிருந்து அறியலாம்.

1974 ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1984 ம் ஆண்டு வரை இச்சட்டெண்ணில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக்கு பொறுப்பான காரணங்களாக ஏற்கனவே கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சட்டெண் அதிகரிப்புக்கு பொறுப்பாக கூறப்பட்ட காரணங்களில் பல விளங்குகின்றன. 1985 க்குப்பின் இச்சட்டெண் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்குப் பொறுப்பாக ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்களான தேயிலை தெங்குப் பொருட்கள் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது. இதனைவிட உணவுப் பொருட்களின், குறிப்பாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசி, கோதுமை தானியம், செத்தல் மிளகாய், வெண்காயம் போன்றவற்றின் விலைகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும் மொத்த விற்பனை விலைச்சட்டெண் குறைவதற்குக் காரணமாயிற்று.

மொத்த விற்பனை விலைச்சட்டெண் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சட்டெண்ணின்

லும் பார்க்க பின்வரும் விடயங்களில் முன்னேற்றமுடையதாக உள்ளது.

1. கூடுதலான பொருட்களை கவனத்தில் கொள்ளுதல்.
2. இலங்கை முழுவதிலுமிருந்து பெற்ற தரவுகளினடிப்படையில் கணிப்பிடப்படுதல்.
3. புதிய பொருட்கள் சந்தைக்குள் நுழையும் போது அவற்றையும் கவனத்தில் கொள்ளக் கூடியதாக இருத்தல்.

எனினும் மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அறிவதற்கு மொத்த விலைச்சட்டெண்ணை விட கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சட்டெண்ணை (குறையுடையதாக விருப்பினும்) பொருத்த முடையதெனில் மிகையாகாது.

— X — X —

மாவட்ட ரீதியான சனத்தொகை அடர்த்தி 1986

சதுரகிலோ மீற்றருக்கு	மாவட்டங்கள்
2000 பேருக்கு மேல்	கொழும்பு
1000 - 2000 பேருக்கு மிடையில்	கம்பஹா
500 - 1000 பேருக்கு மிடையில்	களுத்துறை, கண்டி, காலி, மாத்தறை, யாழ்ப்பாணம்.
200 - 500 பேருக்கு மிடையில்	நுவரெலியா, குருநாகல், பதுளை இரத்தினபுரி, கேகாலை
100 - 200 பேருக்கு மிடையில்	மாத்தளை, அம்பாந்தோட்டை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, திருகோணமலை, புத்தளம்.
100 பேருக்கு கீழ்	மன்னார், வவுனியா, அநுராதபுரம், பொலநறுவை, மொனராகலை, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி.

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

நிரம்பலர் கொடுகடன் Supplier's Credit

பொருட்கள் சேவைகளை உற்பத்தி செய்பவர்களால் அப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வோருக்கு நேரடியாக வழங்கப்படும் ஒருவகை உதவியே நிரம்பலர் கொடுகடன்களாகும். இக்கடன்கள் ஒப்பீட்டு ரீதியில் குறுங்கால முதிர்ச் சினை யுடையவை. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் 1965ம் ஆண்டிலிருந்து நிரம்பலர் கொடுகடன்கள் தனியாராலும் அரசாங்கத்தினாலும் பெறப்பட்டன. 1950 களிலேயே நுகர்வுப் பொருட்களையும் முதல் கருவிகளையும் இறக்குமதி செய்வதற் காக இத்தகைய உதவிகள் பிரதானமாக இலங்கை இறக்குமதியாளர்களால் பயன் படுத்தப்பட்டிருப்பினும் நிரம்பலர் கொடுகடன்கள் பற்றிய உத்தியோகபூர்வமான ஆதாரங்கள் 1965 இன் பின்னரேயே காணப்படுகின்றன.

கிடைக்கின்ற தரவுகளின்படி நிரம்பலர் கொடுகடன் என்ற முறையில் பெறப் பட்ட உதவியின் அளவு 1965இல் 9.6 மில்லியன் ரூபாய்களாகவிருந்து 1967ல் 300.1 மில்லியன் ரூபாய்களாக பெருமளவாக அதிகரித்தது. இத்தகைய கடன்கள் நடைமுறை இறக்குமதிகளை நிதியீட்டம் செய்வதற்கு பயன்படுவதன் மூலமாக நாட் டின் வெளிநாட்டு சொத்தின்மீது ஏற்பட்ட அழுக்கத்தினைக் குறைப்பதற்கு உதவின. மேலும் மிகவும் உயர்ந்த அளவில் இடைத்தரப் பொருட்களினதும் முதல் பொருட் களினதும் நிரம்பல்களைப் பராமரிப்பதற்கு உதவின.

நிரம்பலர் கொடுகடன்கள் பொதுக்கூட்டுத்தாபனங்களாலும், அரசாங்க திணைக் களங்களாலும், தனியார் நிறுவனங்களாலும் பெறப்பட்டன. 1958க்கும் 1968க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இம் மூன்றுவகை அமைப்புக்களும் பெற்ற நிரம்பலர் கொடுகடன்களை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

அமைப்பு வகை	மொத்தக் கடன் அளவு (மில். ரூபாய்)	சதவீதம்
பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்கள்	362.4	65.1
அரசாங்க திணைக்களங்கள்	167.4	33.4
தனியார் நிறுவனங்கள்	7.5	1.5
மொத்தம்	537.3	100.0

அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களிடையே பிரதானமாக நிரம்பலர் கொடுகடன் களைப் பெற்ற கூட்டுத்தாபனங்களாக பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம், இலங்கை அரசாங்க புகையிரத கூட்டுத்தாபனம் போன்றன விளங்குகின்றன. 1968 வரையும் 19 நாடுகள் இலங்கைக்கு நிரம்பலர் கொடுகடன்களை வழங்கியிருந்தன. அவற்றில் பிரதானமானவையாக யேர்மனியும் ஐக்கிய இராச்சியமும் அமைகின்றன. நிரம்ப லர் கொடுகடன்களுக்கான வட்டியும் 1½ சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதம் வரை வேறு படுகின்றது. சிறிதளவு பகுதி வட்டியில்லாமலும் பெறப்பட்டுள்ளது. வட்டிவீதம் உயர்வாக இருப்பின் இவ்வுதவிமூலம் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்கள் சேவை களுக்காக செலவு அதிகரிக்கும். இக்கடன்களின் முதிர்ச்சிக்காலமும். ஒருவருடத் தில் இருந்து 10 வருடங்கள் வரை வேறுபடுகின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் 1970க்கு முன்னர் பெறப்பட்ட நிரம்பலர் கொடுகடன்களில் பெரும்பகுதி பொருளாதாரத்தின் சமூகப் பொது முதலீடுகளை விருத்தி செய்வதற்கும், கைத்தொழிந்துறையின் உற்பத்தி இயலளவை அதிகரிப்ப தற்குமான மூலதனப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்கே பெருமளவு பயன்பட்டது. இந்த வகையான நிரம்பலர் கொடுகடனில் குறிப்பிடத்தக்களவு பகுதி இலங்கை பெற்றோலிய கூட்டுத்தாபனத்தின் சுத்திகரிப்புப் பகுதிக்காக பயன்படுத்தப்பட்டது. இப்பகுதிக்கென தேவைப்பட்ட 100 மில்லியன் ரூபாய் பெறுமதியான அந்நிய செலா வணி முழுவதும் நிரம்பலர் கொடுகடன் மூலமே பெறப்பட்டது. இதேபோன்று புத் தளம் சீமெந்து ஆலைக்குத் தேவையான பொறித் தொகுதி, யந்திரம், கருவிகள் (47.9 மில்லியன் பெறுமதியுடைய) என்பனவும் நிரம்பலர் கொடுகடன் மூலமே நிதியீட்டம் செய்யப்பட்டது.

வரவு - செலவுத் திட்டம்: ஓர் அறிமுகம்

இ நந்தகுமாரன்

1. அறிமுகம் Introduction

அரசாங்க வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பது அரசின் ஓராண்டிற்குரிய மதிப்பிடப்பட்ட வருவாய்களினதும், செலவினங்களினதும் ஒரு நிதித்திட்டமாகும். மேலும் இந்நிதித்திட்டம் வரவு செலவுத்திட்டக் குறையை (மிகையை) எத்தகைய மூலங்களில் இருந்து கடன்பெற்று நிதிப்படுத்த (எத்தகைய உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சொத்துக்களில் முதலிட) அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டும் ஒரு அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கூறுகளான வருவாய், செலவினம் நிதிப்படுத்தல் தொடர்பான செயற்பாடுகள் குறிப்பிட்ட நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் காத்திரமான செல்வாக்கைச் செலுத்தக் கூடியன. அரசாங்கமானது வரி, வரி அல்லாத மூலாதாரங்களிலிருந்து வருமானத்தைத் திரட்டும் போதும், அவ்வாறு திரட்டிய நிதியை பலதரப்பட்ட துறைசாந்த செயற்திட்டங்களில் செலவிடும் போதும், வருமானத்தினை விட செலவினம் அதிகரித்து காணப்படும் போது வரவுசெலவுத் திட்டக் குறையை நிரப்புவதற்கு கடன் பெறும் போதும், மூலவள ஒதுக்கீட்டில் சீராக்கங்கள் செய்வதினூடாகவும், பலதரப்பட்ட வருமானக் குழுக்களுக்கிடையே வருமான மறுபங்கீட்டினை ஏற்படுத்துவதனூடாகவும் நாட்டின் பொருளாதார இயக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடியதாகவுள்ளது. ஆதலால் வரவு செலவுத் திட்டமானது வேலைமட்டம்,

வருமான மட்டம், விலைமட்டம், வட்டிலீதம், நாணயமாற்றுலீதம் போன்ற பேரினப் பொருளாதார மாறிகளில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவல்லது. வேறு விதமாகக் குறிப்பிடுவதானால் அரசினது சமூகப் பொருளாதார குறிக்கோள்களை எய்துவதற்கு அரசு கையாளும் இறைக் கொள்கையினை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கிய கருவியாகவே வரவு செலவுத்திட்டம் விளங்குகின்றது.

வரவு செலவுத்திட்டமானது குறிப்பாக செலவினங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் அடிப்படையை ஆதாரமாகக் கொண்டு மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. (i) மரபார்ந்த வரவு செலவுத்திட்டம் (ii) நிகழ்ச்சித்திட்ட வரவுசெலவுத்திட்டம். (iii) திட்ட நிகழ்ச்சித் திட்ட வரவுசெலவுத் திட்டம். இலங்கையில் 1971/72 நிதி ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டம் முதற்பிரிவான மரபார்ந்த வரவு செலவுத்திட்டமாகும். இக்காலப் பகுதியினைத் தொடர்ந்து ஆரம்பத்தில் பரிட்சாத்தமாக ஒரு சில அமைச்சுக்களிலும் பின்னர் 1974 முதல் சகல அமைச்சுக்களிலும் நிகழ்ச்சித்திட்ட வரவு செலவுத்திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு முதல் வரையப்படும் வரவு செலவுத்திட்டம் பூரணமாக இல்லாவிட்டாலும் மூலதனச் செலவினங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு மூன்றுவது வகையினுள் அடக்கலாம். தற்பொழுது மூலதனச் செலவினங்கள் ஆண்டுதோறும் உருள் திட்ட(Rolling plan) அடிப்

படையில் தயாரிக்கப்பட்டு வரவு செலவுத் திட்டம் வரையப்படும் போது பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆயினும் மீண்டுவரும் செலவினங்களையும் வைத்துப் பார்க்கும் போது நடைமுறைப்படுத்தப்படும் வரவு செலவுத் திட்டம் இரண்டாவது வகையர்ன நிகழ்ச்சித்திட்ட வரவு செலவுத்திட்டமாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

மாவட்ட அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் (Decentralized Budget) மாவட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் (DDC) என்பவை தேசிய மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் வேறுபட்டதாகும். சமமற்ற அபிவிருத்தி மாவட்டங்களுக்கிடையில் காணப்படுவதனால் மாவட்டத்திற்குரிய மூலவளங்களை அபிவிருத்தி செய்யவும் மாவட்ட மக்களது அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யவும், செயற்திட்டங்களை தெரிவு செய்து செயற்படுத்துவதற்கு தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் மாவட்ட அமைச்சருக்கும் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளுக்கும் ஒதுக்கப்படும் நிதியை செலவிட வரையப்படும் நிதித் திட்டமோ, பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டமும், மாவட்ட வரவுசெலவுத்திட்டமாகும். பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டத்தில் தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ளதுபோன்று வருமானமூலங்களிருக்காது. ஆனால் மாவட்ட வரவு செலவுத்திட்டத்தில் சிலவருமான மூலங்களும் காணப்படும். இதனைவிட மாவட்ட மட்டத்திலான இரண்டு வரவு செலவுத்திட்டங்களும் அளவிலும் உள்ளடக்கையிலும் கூட அதிகளவு வேறுபட்டிருக்கும். இக்கட்டுரை தேசிய வரவுசெலவுத் திட்டத்தினையே ஆராயநோக்கம் கொண்டதால் மாவட்ட வரவு செலவுத் திட்டங்களை மேலும் ஆராய முற்படவில்லை. எனவே வரவு செலவுத்திட்டத்தின் செயற்கூறுகளான வருமானம், செலவு, நிதிப்படுத்தல் என்பவற்றை விளக்கி வரவு செலவுத் திட்டக்குறையை நிதிப்படுத்தும் போது ஏற்படக்கூடிய பொருளாதார விளைவுகளையும் தனித்தனியாக நோக்குவோம்.

2 வருமானம் பெறுகையும் (Income and Receipts)

ஒரு அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் திட்டமிட்டுள்ள செலவினங்களை ஈடுசெய்ய வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். ஆண்டுதோறும் அரசாங்கம் பெற்றுக் கொள்ளும் வருமானங்கள் நடைமுறை வருமானங்கள், மூலதன வருமானங்கள் என்று இரு பெரும் பிரிவாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. வருமானவரி, வியாபார புரள்வுவரி, விற்பனைவரி உற்பத்திவரி, போன்ற வரிவருமானங்களும், ஏற்றுமதி இறக்குமதித் தீர்வைகளின் மூலம் ஆண்டுதோறும் பெறப்படும் வருமானங்கள் நடைமுறை வருமானம் எனப்படும். இலங்கையின் மொத்த வருமானத்தில் ஏறத்தாழ 95 சதவீதத்திற்கும் மேலான வருமானம் நடைமுறைவருமானமாகவே காணப்படுகிறது. வரி, தீர்வைகளை விட வருமான முழைக்கும் அரசதிணைக்களங்களின் (புகையிரத திணைக்களம், தொலைத்தொடர்புத் திணைக்களம்) வருமானம், கூட்டுத்தாபன முதலீடுகளிலிருந்து பெறப்படும் பங்குலாபம், வழங்கிய கடன்களுக்கு கிடைக்கும் வட்டிவருமானம், தேசியலொத்தர் சபையிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் வருமானம் யாவும் நடைமுறை வருமானத்தினுள் அடங்கும்.

மூலதனவருவாயின் முக்கியத்துவம் மிகவும் குறைவாகும். இலங்கையின் மொத்த வருமானத்தில் 5 சதவீதத்திலும் குறைவாகவே மூலதனவருமானம் உள்ளது. வீட்டுத்துறையினரது மூலதனக்கணக்கில் இடம்பெறும் மாற்றல்கள் (உடம் செல்வ வரி, ஆதனத்தீர்வை) அரசாங்க சொத்துக்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் பெறப்படும் வருமானம், மீளக்கிடைக்கும் கடன், முற்பணங்கள் யாவும் மூலதனவருமானமாகக் கொள்ளப்படும்.

அரசாங்கத்தினது மொத்தப் பெறுகையானது (Receipts) மொத்த வருவானத்தை விட அதிகமாகக் காணப்படும். அரசாங்கத்தின் பெறுகைகளும் நடைமுறை, மூலதனப் பெறுகை என்று பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறை வருமானத்திற்கும், நடைமுறை பெறுகைக்குமிடையில் குறிப்

பிடக்கூடிய வேறுபாடில்லை. இரண்டு பெறு
மாணங்களும் சமமாகவே காணப்படும்
ஆனால் மூலதன பெறுகையானது மூலதன
வருமானத்தினைவிட உயர்வாகக் காணப்
படும். ஏனெனில் மூலதனப் பெறுகையா
னது மூலதனவருமானத்தையும் வெளிநாடு
களிலிருந்து கிடைக்கும் நன்கொடைகளை
யும், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு கடன்களை
யும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படும். இத
னால் ஒரு அரசாங்கத்தினது செலவு செய்
யக்கூடிய நிதிவளமானது அரசாங்கம்தேரடி
யாகப் பெற்றுக்கொள்கின்ற வருமானத்
தினை விடவும் அதிகமாகவே காணப்படும்.

மூலதனப் பெறுகையினுள் அடக்கப்பட்ட
நன்கொடைகள், கடன்கள் யாவும் மூலத
னச் செலவினங்களுக்காவே பயன்படும்.
இன்னொரு வகையில் குறிப்பிடுவதானால்
அரசினது மொத்தப் பெறுகைகள் அரசி
னது மொத்தச் செலவினத்திற்கு சமமா
கவே இருக்கும். ஆண்டுதோறும் அரசாங்
கத்தின் வசமுள்ள செலவிடக் கூடிய வளத்
தினை அரசு கடைப்பிடிக்கும் பொருளா
தாரக் கொள்கைகளும் கடன் மூலதனத்
தைக் கொடுத்துதவக் கூடிய நாடுகளுட
னான தொடர்புகளுமே தீர்மானிக்கும்.

வருமானம் / பெறுகை / செலவு (1985)

அட்டவணை 1

		(மில் ரூபா)
1)	நடைமுறை வருமானம்	38,631.0
1.1	வருமானவரி	5586.0
1.2	உற்பத்தி விற்பனைவரி	14202.0
1.3	இறக்குமதித் தீர்வை	8396.0
1.4	ஏற்றுமதித் தீர்வை	1873.0
1.5	ஏனைய வரிகள்	576.0
1.6	வட்டியும் பங்குலாபமும்	2664.0
1.7	வருமானமீட்டும் அரசுதிணைக்களம்	2151.0
1.8	ஏனையவை	3183.0
2)	மூலதனவருவாய்	378.0
3)	மொத்த வருமானம்	<u>39,009.0</u>
4)	நடைமுறைப் பெறுகை	38631.0
5)	மூலதனப் பெறுகை	19158.0
5.1	மூலதனப்பொருட்கள் விற்பனை	15.0
5.2	வீட்டுத்துறையார் மாற்றல்கள்	111.0
5.3	கடன்முற்பணம் மீளப்பெற்றது	252.0
5.4	நன்கொடைகள்	3306.0
5.5	நேரடிக் கடன்கள்	17973.0
5.6	காசு மீதியில் வீழ்ச்சி	...(2500.0)
6)	மொத்தப் பெறுகை	<u>57789.0</u>
7)	நடைமுறைச் செலவினம்	35682.0
8)	மூலதனச் செலவினம்	21793.0
9)	முற்பணக் க/கு தேறிய கொடுப்பனவு	314.0
10)	மொத்தச் செலவு	<u>57789.0</u>

3. செலவினங்கள் (Expenditures)

செலவினங்களைப் பொறுத்த மட்டில் மிகவும் விரிவான திட்டம் ஆண்டுதோறும் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அமைச்சிற்கும் அதன்கீழுள்ள திணைக்களங்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட தலைப்பின் கீழ் பல்வேறுபட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நடைமுறைச் செலவினங்களுக்காகவும், மூலதனச்செலவினங்களுக்காகவும் நிதி ஒதுக்கப்படுகின்றது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கான சம்பளங்கள், வாழ்க்கைப்படி, ஏனையபடிகள், மேலதிகநேர வேலைக் கொடுப்பனவு, மானியக்கொடுப்பனவுகள், நடைமுறை மாற்றல்கள், போக்குவரத்துச் செலவினங்கள் போன்ற பலதரப்பட்ட ஆண்டு தோறும் மீண்டும் மீண்டும் வரும் செலவினங்களுக்கான ஒதுக்கீடு நடைமுறைச் செலவினங்கள் ஆகும் அத்துடன் முற்பணக்கணக்கு மீதியும் நடைமுறைச் செலவினத்திற்குள்ளேயே அடங்கும். சில திணைக்களங்களும் செயற்பாட்டிற்கும் (உணவுத் திணைக்களம்) உபகரணங்கள், பண்டகசாலைகளுக்கும் (அரசாங்க மருத்துவ களஞ்சியம்) முற்பணமாக வழங்குவதற்கும் திரும்பிப்பெறுவதற்குமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கணக்கே முற்பணக்கணக்காகும். அமைச்சுக்களுக்கும் அதன்கீழ் வருகின்ற திணைக்களங்கள், நிறுவனங்கள் கூட்டுத்தாபனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு கட்டிடங்கள், தளபாடங்கள், இயந்திரங்கள் உபகரணங்கள் சொத்துக்கள் புனரமைப்பு, மூலதனமாற்றல்கள் போன்றவற்றிற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் தொகையே மூலதனச் செலவினமாகும். நடைமுறைச் செலவினங்களினதும், முதலீட்டுச் செலவினங்களினதும் கூட்டுத் தொகையே மொத்தச் செலவினமாகும்.

4 வரவுசெலவுத்திட்டப்பற்றாக்குறை (Budget Deficit)

அரசினது மொத்தப் பெறுகை (Total Receipts) இல் இருந்து நேரடி உள்நாட்டு வெளிநாட்டு கடன்கள், நன்கொடைகள், காசு மீதியில் ஏற்படும் மாற்றம் என்பவை நீங்கலாகப் பெறுவது மொத்த வருமானமாகும். மொத்த வருமானத்திலிருந்து நடைமுறைச் செலவினங்களையும் முற்பணக்

கணக்கு மீதியையும் கழிக்கவருவதே நடைமுறைக்கணக்கு மீதியாகும். இம்மீதி நேர்க்கணியமாக இருப்பின் நடைமுறைக்கணக்கு மிகை அல்லது சேமிப்பு எனவும் மீதி எதிர்க்கணியமாக இருப்பின் நடைமுறைக்கணக்கு குறை எனவும் அழைக்கப்படும். நடைமுறைக்கணக்கு மிகை காணப்படின் இதனை அரசாங்க சேமிப்பு என்று கருதுவர். இச் சேமிப்பினைக் கொண்டு மூலதனச் செலவினத்தினை நிதிப்படுத்தலாம். அரசாங்க சேமிப்பினைக் கொண்டு மூலதனச் செலவினத்தினை ஈடுசெய்த பின்னர் எஞ்சியுள்ள தொகையே வரவு செலவுத்திட்டப்பற்றாக்குறையாகும். அதாவது மொத்தச் செலவினத்திற்கும் மொத்த வருமானத்திற்கு மிடையிலான இடைவெளியே பற்றாக்குறையாகும். அரசாங்க சேமிப்பினை உயர்த்துவதன் மூலம் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை குறைக்க முடியும். நடைமுறைக் க/கு மிகையை உயர்த்துவதற்கு மொத்தவருமானத்தினை உயர்த்தலாம். அல்லது நடைமுறைச் செலவினங்களை குறைக்கலாம் அல்லது இரண்டினையும் ஒரே சமயத்தில் பின்பற்றல் வேண்டும். வளர்முகநாடுகளில் வரிவருமானமே முக்கிய வருமான மூலமாக இருப்பதாலும், வரிவிகிதம் உயர்வாகவும், குறுகியதும் சிக்கலானதுமான வரி அடிப்படையைக் கொண்டிருப்பதாலும் வருமானத்தை உயர்த்துவது கடினமாக உள்ளது. எனவே நடைமுறைச் செலவினங்களினை சிறந்த முறையில் முகாமை செய்து சேமிப்பினை உயர்த்துவதே பொருத்தமாகும். நடைமுறைச் செலவினங்களைத் தானும் சந்திக்க முடியாதவாறு மொத்தவருமானம் குறைவாக இருந்தால் நடைமுறைக் க/கு மீதி குறைநிலையில் காணப்படும். எதிர் பாராத வருமான வீழ்ச்சியினால் நடைமுறைக் க/கு மீதி குறைநிலையை அனுபவித்தால் பாரதூரமான பொருளாதார விளைவுகள் எதுவுமில்லை. ஆனால் தொடர்ச்சியான நடைமுறைக் க/கு மீதி குறையாக இருப்பின் பொருளாதார நெருக்கடியை தவிர்க்க முடியாதிருக்கும்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக அதாவது 1983 ம் ஆண்டு முதல் வருமான வளர்ச்சி

நடைமுறைச் செலவினங்களின் வளர்ச்சி வீதத்தினை விட உயர்வாகக் காணப்படுவதனால் நடைமுறைக் க/கு மீதி மிகையாகப் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு பெறப்பட்ட சேமிப்பு எதிர்காலத்தில் மேலும் வருவாயை தேடித்தரக்கூடிய மூலதன செலவினத்தின் ஒரு பகுதியை ஈடுசெய்வதுடன் கடன் பழுவையும் குறைக்க வல்லது. மூன்றாம் உலகநாடுகள் மக்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது, அபிவிருத்தி, சகல வகையான மூலவளங்களையும் பயன்படுத்தல் என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பதனாலும், இந்நாடுகளில் தனியார் முதலீடுகளை பெருக்குவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை குறைவாக இருப்பதனாலும் அரசாங்கமே அதிகளவில் முதலீடுகளை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தனியார் முதலீடுகளை ஊக்குவித்து அரசாங்கத்தின் சமூகப் பொருளாதார இலக்குகளை அடைவதற்காக சலுகைகளையும் ஊக்குவிப்புக்களையும் வழங்கும் போது வருமான இழப்புக்களை

தற்காலிகமாக எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும். தனியார் முதலீடுகளைப் பெருக்கி பொருளாதார இலக்குகளை அதாவது வளர்ச்சி வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றை அடைந்தாலும் சமூக இலக்குகளான வருமானப்பங்கீடு சமூக நலன் பேணல் என்பவற்றை அடைவது கடினமாகவே இருக்கும். எனவே அரசாங்கச் செலவினத்தினை உத்தம மட்டத்தில் பேணுவது மிகவும் அவசியமாகும். அத்தியாவசியமான செலவினங்களைக் குறைத்து சமூக நலன்களைப் புறக்கணிப்பதும் அனாவசியமான செலவுகளைப் பெருக்கி வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை பெருக்குவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். வரவுசெலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையிலிருந்து திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக்கடன்களைக் கழிக்கவருவது தேரியபணக்குறைஎனப்படும். கீழேயுள்ள அட்டவணை 2 மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை இலக்கங்களின் உதவியுடன் விளக்குகின்றது.

அட்டவணை 2

	1985ல் மில் ரூபா	
1) அரசாங்கத்தின் மொத்தப் பெறுகை	57,789.0	
கழி:- நேரடிக்கடன்கள்	17,973.0	
நன்கொடைகள்	3,306.0	
காசு நிலுவை வீழ்ச்சி	-2500.0	
2) மொத்த வருமானம்		39,010.0
கழி:- நடைமுறைச் செலவினங்கள்	33842.0	
முற்பணைக் க/கு மீதி	314.0	
3) நடைமுறைக் க/கு மிகை/ (குறை)		4854.0
4) கழி:- மூலதனச் செலவினங்கள்	30,529.0	
5) வரவு செலவுத் திட்டப்பற்றாக்குறை		(25675.0)
6) கழி:- மீளச்செலுத்த வேண்டிய கடன்கள்	6896.0	
7) தேறிய பணக்குறை		(18779.0)

5) வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்தல் (Financing Budget Deficit)

வரவுசெலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்வதற்கு அரசாங்கம் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் கடன் பெறவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது. பல்வேறு மூலதாரங்களிலிருந்து வேண்டிய நிதியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். சில மூலதாரங்களில் இருந்து பெறப்படும் கடன்

கள் பொருளாதாரத்தில் விரிவுத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருப்பதனால் இயன்றளவு விரிவுத் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தாத மூலதாரங்களிலிருந்து கடன் பெறவே அரசாங்கம் விரும்புகின்றது. எனினும் பற்றாக்குறை முழுவதையும் நிதிப்படுத்த அத்தகைய மூலதாரங்களிலிருந்து கடன் பெறமுடியாத பட்சத்தில் விரிவுத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தக் கூடிய மூலதாரங்களிலிருந்து கடன் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

உள்நாட்டில் பெறப்படும் கடன்கள் வங்கித்துறையிலிருந்தும் வங்கியல்லாத துறையிலிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அரசாங்கம் நீண்டகால குறுங்கால கடன் பெறு ஆவணங்களான அரசாங்கக் பிணைப்பத்திரங்கள், திறைசேரி உண்டியல்கள், வரி ஒதுக்குச் சான்றிதழ்களை வழங்கி மத்திய வங்கியிலிருந்தும், வர்த்தக வங்கிகளிலிருந்தும் கடனைப் பெற்றுக் கொள்கின்றது. வங்கித்துறையில் திரண்ட சேமிப்பினை அரசாங்கம் வரவு செலவு பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்தப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது தனியாரது முதலீட்டுத் தேவைகளுக்காக பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிதி அருமையாகி விடுவதால் மொத்த முதலீட்டினைப் பாதிக்கும். அத்துடன் வங்கித்துறையிலிருந்து பெறப்படும் தொகை பொருளாதாரத்தில் விரிவுத்தாக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தும். ஏனெனில் வங்கி கடன் கொடுக்கும் போது கடனாக்கம் செய்யக் கூடியதாக இருப்பதேயாகும்.

வங்கியல்லாத துறையிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் கடன்கள் சந்தை அடிப்படையிலும், சந்தையல்லாத அடிப்படையிலும் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. வங்கியல்லாத மூலாதாரங்களான தேசிய சேமிப்பு வங்கி, தேசிய வீடமைப்பு ஆழ்நிதியம், ஊழியர் சேமஇலாப நிதியம், ஊழியர் நம்பிக்கை நிதியம், தனியார் சேம இலாப நிதியம், ஓய்வூதியம், காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகியவற்றிலிருந்து உண்டியல்கள், ஆவணங்கள் மூலம் பெறப்படும் கடனை சந்தைஅடிப்படையிலான வங்கியல்லாத துறைக்கடன் எனப்படும். மேற்கூறிய ஸ்தாபனங்கள் தம்முடைய சேமிப்பினை அரசாங்க ஆவணங்கள் உண்டியல்களில் மட்டுமல்லாமல் முதலீட்டுச் சந்தையில் காணப்படும் ஏனைய தனியார் கூட்டுத்தாபனங்களினதுசொத்துக்களிலும் முதலிடலாம். அரசாங்கம் ஏனைய முதலீட்டுக் கேள்வியுடன் போட்டியிட்டு பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்த நிதிதேட வேண்டியிருப்பதாலேயே இதனை சந்தை அடிப்படையிலான வங்கியல்லாத கடன் என்று குறிப்பிடுவர். இத்தகைய கடன்கள் பொருளாதார விரிவுத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தமாட்டாது. ஆனால்

தனியார் முதலீட்டிற்கு இடையூறுக இருக்கும். இச்சேமிப்பு நிறுவனங்கள் வங்கிகள் போல் கடனாக்கம் செய்ய முடியாத காரணத்தினாலேயே பொருளாதார விரிவுத்தாக்கம் ஏற்படுவதில்லை.

வங்கியல்லாத சந்தையல்லாத மூலங்கள் அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாக நிதிபெறக்கூடிய வசதியினை வழங்குகின்றது. அரசாங்கத்தின் பெயரில் உள்ள வைப்புக்கள் நிர்வாக கடன்கள் (Administrative borrowing) என்பவை முக்கிய கூறுகளாகக் காணப்படுகின்றன. திறைச்சேரியில் பல்வேறுபட்ட வைப்புக்கணக்குகளில் இருந்து பெறப்படும் கடன்களே இவையாகும். இவற்றிற்கு அரசாங்கம் வட்டி செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இவ்வாறான மூலங்களிலிருந்து பெறப்படும் கடன்கள் பொருளாதாரத்தில் விரிவுத்தாக்கத்தினையோ அல்லது தனியாருக்கு கிடைக்கக்கூடிய மூலதனக் கடன்களில் வீழ்ச்சியையோ ஏற்படுத்தாது.

உள்நாட்டில் எவ்வாறு ஒரு அரசாங்கம் பல்வேறு சேமிப்பு மூலாதாரங்களிலிருந்து கடன் பெறமுடியுமோ அதேபோல் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள், அரசாங்கங்கள் வெளிநாட்டு வர்த்தகவங்கிகள் என்பவற்றிலிருந்தும் கடன் பெறலாம். வெளிநாட்டிலிருந்து பெறப்படும் வளங்கள் நன்கொடையாகவும் கடன்களாகவும் கிடைக்கின்றது. பெறப்படும் வெளிநாட்டுக்கடன் செயற்திட்டக் கடன்களாகவும் பண்டக்கடன்களாகவும் நிதிக்கடன்களாகவும் கிடைக்கின்றது. பெறப்படும் கடன்களின் வட்டிவீதம், கருணைக்காலம் (Grace period) கடன் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியகாலம் (Repayment Period) என்பவற்றைப் பொறுத்து அதன் சலுகைத்தன்மை வேறுபடும். அதிகளவு சலுகை அடிப்படையிலான கடன்களைப் பெறும் போது நாட்டினது கடன் பழு குறைவாக இருக்கும். பெற்றகடன்களை உயர்ந்த இலாபத்தினைத் தரக்கூடிய திட்டங்களிலும் சமூகநலன் பேணக்கூடிய திட்டங்களிலும் முதலீடுவதன் மூலம் கடனை திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய தகுதியை உயர்த்த

திக் கொள்ளலாம். கடன்களைவிட நன் கொடைகள் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய அவசியமில்லாததினால் மேலும் சிறப்பான வையாகும். வரவுசெலவுத்திட்டம் பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்துவதற்கு பெறப்படும் வெளிநாட்டுக்கடனில் சலுகை அடிப்படையிலான கடன்களும், நன்கொடைகளும் 30 சதவீதத்திற்குள்ளாகவே காணப்படுகிறது. ஆதலால் அதிகளவில் வெளிநாட்டுக்கடன்களைப் பெற்று பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்தும்போது அவற்றை சிறந்த முறையில் அந்நியச் செலாவணியை உழைக்க அல்லது சேமிக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு வழிப்படுத்தாவிட்டால் பெற்றுக்கொண்ட கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு மீண்டும் கடன்பெறவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை தோன்றும். இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் நாட்டினது கடன்பெறுதகுதி (Credit Worthiness) வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும்.

பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்த அரசாங்கம் காசுமீதியையும் பயன்படுத்துகிறது. வங்கித்துறைக் கடன்களைப்போலவே இதுவும் பொருளாதாரத்தில் விரிவுத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும். எனவே அரசினது இறைத்தொழிற்பாட்டின் மூலம் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்டதேறிய விரிவுத்தாக்கமானது வங்கித்துறைக்கடனினதும் பயன்படுத்திய காசு நிலுவையினதும் கூட்டுத்தொகைக்குச் சமனாகும்.

6 வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையும் பொருளாதாரத் தாக்கமும் Budget Deficit and Economic Impacts

தொடர்ச்சியானதும், வருடந்தோறும் அதிகரித்துச் செல்வதுமான வரவுசெலவுத்திட்டப்பற்றாக்குறை உள்நாட்டு நிதியின் ஸ்திரத்தன்மையைப் பேணுவதற்கு இடையூறுக இருக்கும். தொடர்ச்சியான பற்றாக்குறை பொருளாதாரத்தின் அமைப்பு ரீதியான குறைபாட்டின் வெளிப்பாடு எனலாம். கட்டுப்படுத்த முடியாதவாறு பற்றாக்குறை விரிவடைந்து செல்லுமானால் நீண்டகாலத்தில் குறிப்பிட்ட நாடு பெரியளவிலான பொருளாதார இன்னல்களை தீர்நோக்க வேண்டியிருக்கும்.

வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்வதற்கு வெளிநாடுகளிலும் உள்நாடுகளிலும் கடன் பெறுவது ஒருவழியாகும். எனினும் விரிவடைந்து வரும் தொடர்ச்சியான பற்றாக்குறையை இட்டு நிரப்ப தொடர்ந்தும் வெளிநாடுகளில் கடன் பெறுவோமானால் திரண்ட கடன்தொகை அதிகரிப்பதுடன் நாட்டினது கடன்சுமை உயர்வடையும். வட்டியும் முதலுமாக சேர்ந்து கடன்சேவையையும் உயர்த்தும். உள்நாட்டுச் சேமிப்பிலிருந்து கடன் பெறும்போது தனியார் துறையினருக்கு தேவையான முதலீட்டு மூலதனத்தினை பெறுவதில் கஸ்டம் ஏற்படும். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உள்நாட்டுச் சேமிப்பிற்கு கேள்வி அதிகரிப்பதனால் சேமிப்பின் சந்தர்ப்பச் செலவான வட்டிவீதம் உள்நாட்டில் உயர்வடையும்.

மேலும் பற்றாக்குறையினை நிதிப்படுத்த வங்கித்துறையிலிருந்து பெறப்படும் கடன்புதிய பணத்தினைப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவதால் பணவீக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் வட்டிவீதமும் உயர்வடைவதனால் தனியார் முதலீடுகளை ஊக்கமிழக்கச் செய்யும் விலை அதிகரிப்பு நிரந்தர வருமானம் பெறுவோர்களது கொள்வனவுச் சக்தியில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுடன் பொதுவாக எல்லாமட்டத்திலும் சேமிப்பில் ஊக்கமிழக்கச் செய்யும். சேமிப்பு குறைவடைவதால் முதலீடு, வேலைமட்டம், என்பவற்றிலும் வீழ்ச்சி ஏற்படும். மக்களது மனோநிலையில் பெரும் தாக்கத்தினை விலையுயர்வு ஏற்படுத்துவதால் மக்கள் நின்றுழைக்கக்கூடிய முதலீடுகளில் நாட்டமின்றி அதிவிரைவில் செல்வம் சேரக்கூடிய முதலீடுகளில் நாட்டம் கொள்வர் வாழ்க்கையே சூதாட்டமாக்கிவிடுவர்.

விலைஉயர்வு சென்மதி நிலுவையிலும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும். பற்றாக்குறையை நிதிப்படுத்துவதற்காக புழக்கத்திற்கு வரும் புதிய பணம் பெரும்பாலும் இறக்குமதிக்கான கேள்வியை அதிகரித்து இறக்குமதிச் செலவினத்தை உயர்த்தும். அதேபோல் உள்நாட்டு உற்பத்திகளது உற்பத்திச் செலவினங்கள் உயர்வடைவதால் வெளிநாட்

டுச் சந்தையில் ஏனைய நாட்டு உற்பத்திகளோடு போட்டியிட முடியாமல் சந்தைகளை இழப்பதனால் ஏற்றுமதி வருமானம் வீழ்ச்சியடையும். ஏற்றுமதி வருவாய்கள் வீழ்ச்சியற்று இறக்குமதி செலவினங்கள் அதிகரிக்கும் போது செல்மதிநிலுவையில் பாதகமான தாக்கம் ஏற்படும் குறைநிலையை அனுபவிக்கின்ற நாட்டில் செல்மதி நிலுவைக் குறையானது மேலும் விரிவடையும். பற்றுக்குறையை நிதிப்படுத்தும்போது பணவீக்கத்தினை ஏற்படுத்தக் கூடிய மூலாதாரங்களில் இருந்து பெறுகின்ற கடன்களை இயலுமானவரை குறைத்துக் கொள்வதன் மூலமே பணவீக்கத்தினால் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படக்கூடிய பாதகமான விளைவுகளை இழிவு மட்டத்தில் வைத்திருக்கலாம். பற்றுக்குறையானது பொருளாதாரத்தின் நிதிப்படுத்தற் சக்திக்குட்பட்டு இருக்குமானால் அதனை சிறந்த நிதி முகாமைத்துவத்தின் வெளிப்பாடு எனக் கொள்ளலாம்.

குறைநிரப்பு வரவுசெலவுத் திட்டத்தினூடாக பொருளாதாரத்தில் வேலைமட்டம் வருமானமட்டம் என்பவற்றை உயர்

த்த முடியும் என்று பழம் பொருளியலாளர்கள் வாதிட்டாலும் நிதிப்படுத்தும் போது ஏற்படும் பணவீக்க விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டி நாணயப் பொருளியலாளர்களும் (Monetarist) நவ பழம் பொருளியலாளர்களும் பற்றுக்குறை வரவுசெலவுத் திட்டத்தினை வெகுவாக கண்டிக்கின்றார்கள். தனியார் நுறைவளர்ச்சி குன்றிக் காணப்படும் வளர்முகநாடுகளில் பலதுறைகளிலும் அரசினது தலையீடு தவிர்க்க முடியாது இருப்பதனால் செலவினங்கள் வருமானத்தைவிட உயர்வாகவே காணப்படுகிறது. வருமானத்தை தேவைக்கேற்ப உயர்த்துவதும் கடினமாகக் காணப்படுகிறது. ஆதலால் பற்றுக்குறை வரவு செலவுத்திட்டம் எல்லாநாடுகளிலும் தவிர்க்க முடியாதவையாகவே இருக்கின்றன. ஒரு நாட்டினது பொருளாதார வெற்றியானது வருமானம், செலவினங்கள், பற்றுக்குறையை நிதிப்படுத்தும் வழிமுறைகள் இவற்றிற்கிடையே ஒரு சமநிலையை அடைவதின் பொருட்டு பொது நிதியை முகாமை செய்வதிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கிறது.

பருமட்டான பிறப்பு வீதம்

ஒரு குறிப்பிட்ட வருடத்தின் நடடாண்டுச் சனத்தொகையில் 1000 இற்கான உயிர்ப் பிறப்புக்களின் தொகை.

கணிக்கும் முறை:

குறிப்பிட்ட ஓர் ஆண்டில்
பிறந்தோரின் தொகை

பருமட்டான பிறப்பு வீதம் = $\frac{\text{குறிப்பிட்ட ஓர் ஆண்டில் பிறந்தோரின் தொகை}}{\text{நடடாண்டுச் சனத்தொகை}} \times 1000$

உதாரணம்:

1970இல் இலங்கையில் உயிர்ப்
பிறப்புக்களின் தொகை

1970இல் இலங்கையின்
பருமட்டான பிறப்பு வீதம் = $\frac{\text{1970இல் இலங்கையின் மதிப்பிடப்பட்ட நடடாண்டுச் சனத்தொகை}}{\text{368,211}} \times 1000$

1970இல் இலங்கையின் மதிப்பிடப்பட்ட நடடாண்டுச் சனத்தொகை

368,211

= $\frac{\text{12,514,000}}{\text{368,211}} \times 1000$

12,514,000

= 29.4

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி :

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் இலங்கையின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி கொள்கைகளும் சாதனைகளும்

வி. நித்தியானந்தன்

கைத்தொழில் துறையின் பங்கு:
ஒரு மதிப்பீடு

இதுவரை நாம் எடுத்துக்காட்டிய கைத் தொழில்துறையின் வளர்சிப்போக்கு, அதன் சாதனை என்பவற்றின் அடிப்படையிற் கைத் தொழில்துறையின் பங்கினைச் சில அபிவிருத்திக் குறிகாட்டிகளுடன் இணைத்து மதிப்பீடு செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இவ்வாறான முக்கிய குறிகாட்டிகளாக அந்நிய நிறுவனங்களின் ஊடுருவல், அந்நியச் செலாவணி நிலைமை, தொழில் வாய்ப்புக்களின் ஊக்குவிப்பு, வருமான மறுபங்கீடு என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

(i) அந்நிய முதலீடும் அந்நிய நிறுவனங்களின் ஊடுருவலும்.

கைத்தொழிற் கொள்கையிலான மாற்றம் ஏனைய குறி காட்டிகளை எவ்வகையிற் பாதித்துள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்வதற்குத் தொழில்களின் உடமை அமைப்பு எவ்வாறு மாறுபட்டுள்ளதென்பது நோக்கப்படுவது அவசியமானதாகும். இது கைத்தொழில் அலகுகளின் பருமன் பரம்பலில் மாற்றத்

தைக்கொண்டுவந்து தொழில்நுட்ப நிலை, தொழில் வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் போன்றவற்றையும் செல்வாக்கினுக்குட்படுத்தும்.

புதிய கைத்தொழிற் கொள்கையின் கீழ்தொழில்களின் உடமை அமைப்பைப் பொறுத்தவரை ஏற்பட்ட முக்கியமாற்றம் யாதெனில் நேரடி அந்நிய முதலீடுகளுக்கு இடமளிக்கப்பட்டமையாகும். அதற்கு வசதி செய்யும் வகையிலேயே முதலீட்டு ஊக்கு விப்பு வலையங்களை ஏற்படுத்துவதும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாயிற்று. இவ்வகையில் 1977க்குப் பின்புதான் அந்நிய முதலீடுகள் தொடர்பாக முரண்பாடற்ற ஒருதொகை கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டு அவற்றை அமுல் நடாத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன எனலாம். வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கான சட்ட அமைப்பு வலிமைப்படுத்தப்பட்டதுடன், நிறுவன வடிவிலான வசதிகளை வழங்குவதற்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. கொழும்பு பெரும்பாக பொருளாதார ஆணைக்குழு (GCEC) என்பது ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியவாறு இத்தகைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கென ஏற்ப

டுத்தப் பட்டதொன்றேயாகும். இது வெளி நாட்டவர் மாத்திரமின்றி உள் நாட்டவரும் கூட ஏற்றுமதிசார் கைத்தொழில்களை நிறுவும் வகையில் வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இவ்வகையில் இந்த ஆணைக்குழு முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்களை முகாமை செய்யும் சட்ட ரீதியான ஒரு நிறுவனமாயிருந்தது. அதற்குப் புறம்பாக ஏற்கனவே நிறுவியிருந்த அந்நிய முதலீட்டு ஆலோசனைக்குழு (FIAC) என்ற அமைப்புக்குப் புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டமையும் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது.

முதலாவது முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயம் 1978ஆம் ஆண்டு கட்டுநாயக்காவில் நிறுவப்பட்டு 1979ஆம் ஆண்டு இயங்கத் தொடங்கியது. 1986இன் முடிவுவரை 221 கைத்தொழில்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்த போதும் அவற்றுள் 68 மாத்திரமே உண்மையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. இரண்டாவது முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயம் 1983இல் பியகம என்ற இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இருபது கைத்தொழில்கள் இவ்வலயத்தில் இயங்குமெனக் கூறப்பட்ட போதும் 1985இன் முடிவு வரை 6 முதலீட்டாளரே தொழிற்சாலைகளை நிறுவும் நடைமுறை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 1986ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அவற்றுள் ஒரு தொழிற்சாலை மாத்திரமே உற்பத்தியை ஆரம்பித்திருந்தது. எனினும் 1986இன் முடிவளவில் மேலும் நான்கு தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தியைத் தொடங்கியிருந்தன. முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயங்களுக்கு வெளியே அந்நிய முதலீட்டு ஆலோசனைக்குழு 1986இன் முடிவு வரை 230 கைத்தொழில் உற்பத்திகளுக்கு அனுமதி வழங்கியிருந்தது. 1985இன் முடிவளவில் அவற்றுள் 135 இயங்கத் தொடங்கியிருந்தன.

வெளிநாட்டு முதலீடு பற்றிய 1977க்குப் பிந்திய இந்நிலையை அதற்கு முந்திய நிலையுடன் ஒப்பிடுவோமாயின் இலங்கை

சுதந்திரமடைந்த நாள் முதல் 1977வரை 70 கைத்தொழில் முயற்சிகள் மாத்திரமே அந்நிய முதலீட்டின் பங்களிப்புடன் நிறுவப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கைத்தொழிலிலான மொத்த அந்நியப் பங்களிப்பு 1971 - 1982காலப் பகுதியில் ரூபா 141 மில்லியனிலிருந்து ரூபா 1115 மில்லியனாக ரூபாப் பெறுமதியைப் பொறுத்த வரை ஏறக்குறையப் பத்துமடங்காக அதிகரித்திருந்தது. அதேபோல புதிய கைத்தொழிற் கொள்கையின் கீழான ஏற்றுமதி மேம்பாட்டிலும் அந்நிய மூலதனத்தின் பங்கு கணிசமான அளவினதாயிருந்தது. 1979 - 82 காலப்பகுதியில் அந்நிய நிறுவனங்களின் ஏற்றுமதிகள் 244 சத வீதத்தால் அதிகரித்திருந்தன. இக் காலப் பகுதியில் மொத்தக் கைத்தொழில் ஏற்றுமதியில் இலங்கையருக்குச் சொந்தமான நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி விகிதங்களை விட அந்நிய நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி விகிதங்களே உயர்ந்தவையாகக் காணப்பட்டன. மொத்த ஏற்றுமதி அதிகரிப்பின் ஏறக்குறைய 57 சத வீதம் அந்நிய நிறுவனங்களினாலேயே வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதன் விளைவாக மொத்தக் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளில் அவற்றின் பங்கும் 1977ல் 24 சத வீத அளவிலிருந்து 1982ல் 46 சத வீதமாக உயர்வடைந்திருந்தது.

எனினும் இந்த அதிகரிப்பின் பெரும் பகுதி ஆடைகளின் உற்பத்தியிலேயே இடம் பெற்றிருந்தது. இது முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தில் மாத்திரமின்றி அதற்குப் புறம்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்நிய நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்தும். ஆடைகள் உற்பத்தியிலான இத்தகைய சிறக்குமியல்பு நிலைக்கு இரு காரணங்கள் பொறுப்பாயிருந்தன. (i) ஆடைகளை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருந்த மரபு ரீதியான நாடுகளின் இறக்குமதிகளுக்கு (அபிவிருத்தியடைந்த) நுகர்வு நாடுகளில் விதிக்கப்பட்ட அனுமதிப் பங்குக் கட்டுப்பாடுகள். அதற்கான தலை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக ஹொங்கொங் ஆடைகளுக்கு ஐக்கிய அமெரிக்கச் சந்தையில்

விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டைக் குறிப்பிடலாம். இக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து தப்புவதற்கு ஆடை உற்பத்தியை இலங்கை போன்ற புதிய (குறைவிருத்தி) நாடுகள் நோக்கித் திருப்புவது வாய்ப்பாயிருந்தது. (ii) ஆடை, மற்றும். இலே சான நுகர் பொருட்களை ஆக்குவதில் இலங்கை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ஒப்பீட்டு ரீதியான நன்மைகள் இதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. சலபமாக பயிற்றுவிக்கக்கூடியதும் உயர்ந்த உற்பத்தித் திறன் கொண்டதும் அதே நேரத்தில் குறைந்த கூலியுடன் அமர்த்தப்படக் கூடியதுமான ஊழியம் இலங்கையிற் கிடைத்தமையாகும். அத்துடன் ஏனைய ஆசிய, மத்திய கிழக்கு, ஆபிரிக்க நாடுகளை விரைவாகச் சென்றடையக் கூடிய இலங்கையின் நிலையமும் வாய்ப்பான ஒரு காரணியாயிருந்தது. ஆடைகளுக்குப் புறம்பாக ஊழியச் செறிவு மிக்க தொழில்களாகிய உலோகமல்லாத கனிப் பொருள் உற்பத்திகளாகிய ஆபரண உற்பத்தி, மற்றும் றப்பர், தோற் பொருள் உற்பத்தி என்பனவும் வளர்ச்சியடைந்தன. எனினும் மலேசியா, தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற ஏனைய ஆசிய நாடுகளைப் போல உயர்ந்த தொழில் நுட்பத் திறமை கொண்ட மின்சார, மின்னணுப் பொருட்களின் உற்பத்தி அந்நிய முதலீடுகளின் கீழ் குறிப்பிடத்தக்க எவ்வகையிலும் வளர்ச்சியடையவில்லை.

ஆகவே மேற்கூறிய விபரங்களைத் தொகுத்து நோக்கின், பொருளாதாரம் திறந்து விடப்பட்ட பின் கைத்தொழில் உற்பத்தியில் 'அந்நிய ஈடுபாடு' கணிசமான அளவில் அதிகரித்துள்ள தென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அந்நிய முதலீடுகள் நன்கு பலவிதப்படுத்தப்பட்ட ஏற்றுமதி அமைப்பொன்றுக்கு இட்டுச் சொல்லுமென்ற ஆரம்ப எதிர்பார்க்கை எவ்வகையிலும் நிறைவேறவில்லையென்றே கூறவேண்டும். அதற்குப்பதிலாக அது ஆடைகளின் உற்பத்தியைச் சுற்றி ஏற்பட்டுள்ள ஒரு சிறப்புநிலை வளர்ச்சியாகவே உள்ளது.

(ii) அந்நியச் செலாவணி நிலைமை

இலங்கையின் கைத்தொழில் அபிவிருத்திப் பாதை, கட்டுரையின் அறிமுகத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது போல, நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்துடன் பிணைக்கப்பட்டு அதனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்ததென்பதை விடச் சென்மதி நிலுவை நிலைமையின் வெளிப்பாடாகிய செலாவணி நெருக்கடிகளினாலேயே பெருமளவுக்கு வழிநடாத்தப்பட்டிருந்தது. புதிய கைத்தொழிற் கொள்கை கூட இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு பதிலாக அவற்றைத் தளர்த்தி இறக்குமதிகளைத் தாராண்மைப்படுத்தி ஏற்றுமதிகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் செலாவணி நிலைமையைச் சீர்திருத்த முடியுமென்பதையே தனது உள்ளார்ந்த நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே கைத்தொழிற் சாதனை பற்றிய எந்தவொரு மதிப்பீடும் இந்நோக்கம் எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதென்பதைப் புலப்படுத்துவது அவசியமாகும்.

தாராண்மைக் கொள்கைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின், கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி நடைமுறை SDR பெறுமதிகளுக்கேற்ப 1977ல் SDR 30 மில்லியன் அளவிலிருந்து 1984ல் SDR 354 மில்லியனாக அதிகரித்திருந்தது. பெற்றோலியப் பொருள்களின் ஏற்றுமதிப், பெறுமதி, (அதன்மிகக்கூடிய இறக்குமதி உள்ளீடு காரணமாக) இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மொத்த ஏற்றுமதிகளின் கைத்தொழிற் பொருட்களின் பங்கு 1977ல் 6 சத வீதத்திலிருந்து 1984ல் 26 சத வீதமாக உயர்வடைந்திருந்தது. மொத்த ஏற்றுமதி உழைப்புக்களில் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் 1985ம் ஆண்டு 40 சத வீதத்தை வழங்கியிருந்தன. 1986ல் இது மேலும் உயர்வடைந்து 47 சத வீதமாயிருந்தது.

மேற்கூறிய தரவுகள் அந்நியச் செலாவணி பொறுத்து ஒரு சாதக நிலையைப் புலப்படுத்தினாலும் கூட, அவற்றைப்பாபு

படுத்தி நோக்குவோமாயின் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் விரிவாக்கம் ஓர் ஒரு பக்கச் சார்பான தன்மையைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். அது மாத்திரமன்றி நிலவுகின்ற ஏற்றுமதி அமைப்பையும் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் பெருமளவுக்கு மாற்றியமைத்திருப்பதாகக் கூறமுடியாது. அதனுடன் இணைந்த வகையிற் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கைத்தொழில்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருட்களிற்கூடியளவு தங்கியிருக்க வேண்டிய ஒரு நிலையும் காணப்பட்டது. ஆகவே தேறிய ஒரு நிலையில் அந்நியச் செலாவணி உழைப்புகள் எந்தளவுக்குச் சீர்திருத்த மடைந்தன வென்பது கேள்விக்குறியாகின்றது.

அந்நிய முதலீடுகள் பற்றிய பகுதியில் நாம் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியவாறு, புதிய கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் பெரும் பகுதி ஆடைகள் என்ற தனியொரு பொருளின் உற்பத்தியிலேயே முடங்குவதாயிற்று. 1978 - 82 காலப்பகுதியில் ஆடைகள் மாத்திரமே உயர்ந்த அளவிலான (58%) மெய்வளர்ச்சி விகிதத்தைப் புலப்படுத்தியிருந்தன. தனியொரு பொருளிலான கூடியளவு சிறக்குமியல்பு அப்பொருளுக்கான சந்தை பாதிக்கப்படும்போது ஏற்றுமதி உழைப்புகளில் ஒரு சடுதி வீழ்ச்சியைக் கொண்டு வருவதாயிருக்கும். ஆகவே உழைப்புகளைப் பொறுத்தவரை 'அபாயத் தன்மை' ஒன்று எப்போதும் இழையோடிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் அந்நியச் செலாவணி நிலைமை பற்றிய பொதுவான இந்தக் குறைபாட்டை விட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது யாதெனில், ஆடைகளை இறக்குமதி செய்வதில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் கையாள முற்பட்டிருந்த பாதுகாப்புக் கொள்கையாகும். அதன் முக்கிய வடிவமாக அனுமதிப் பங்கு வடிவிலான கட்டுப்பாடுகள் இடம்பெற்றிருந்தன. இது தொடர்பாக அமுலிலிருந்த பல்லிழை நெசவு ஒழுங்கு (Multi Fibre Textile Arrangement) 1970களின் நடுப்பகுதி முதலே இலங்கையைப் பாதிக்க ஆரம்பித்திருந்தது. இந்த ஒழுங்கின் கீழ் இலங்கை

தனது முதலாவது அனுமதிப் பங்கு ஒப்பந்தத்தினை 1976-ம் ஆண்டு நோர்வே நாட்டுடன் கைச்சாத்திட்டிருந்தது. 1980 அளவில் மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் வட அமெரிக்காவிலுமுள்ள இலங்கையின் எல்லா முக்கிய சந்தைகளுக்குமான ஆடை ஏற்றுமதிகள் அனுமதிப் பங்குக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்திருந்தன. ஆரம்பத்தில் சேட், பிளவுஸ் என்ற இரண்டிலும் மாத்திரம் பெருமளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்த கட்டுப்பாடுகள் படிப்படியாக ஏனைய ஆடை வகைகளையும் பாதிக்கலாயின. ஆகவே எந்தளவுக்கு இவை ஆடைகளின் ஏற்றுமதியைக் கட்டுப்படுத்தி உற்பத்தியை மட்டுப்படுத்தினவோ அந்தளவுக்கு அந்நியச் செலாவணி நிலைச்சக்தி உழைப்பிலும் குறைவு ஏற்பட முடிந்தது. மறுபுறம், உற்பத்தியின்மீது ஏற்படும் கட்டுப்பாடு ஆடை உற்பத்தியாளர் மத்தியில் ஒரு சோர்வு மனப்பான்மையை ஏற்படுத்துவது மாத்திரமன்றி அத்தகைய சோர்வு நிலை கொள்கை வகுக்கும் மட்டத்திலும் பரவக்கூடிய அபாயம் காணப்பட்டது. ஏனெனில் ஏற்றுமதித் துறையின் உற்பத்தி இயலாவு நிர்ணயம், உற்பத்திச் செய்முறை முன்னேற்றம் என்பவற்றிலான இயல்பான ஆர்வத்தை அத்துறையின் தலையாய தொழில்மீதான கட்டுப்பாடு கெடுத்து விடக் கூடியதாயிருந்தது. ஆடைகள் உற்பத்தியிலும் குறிப்பிட்ட ஆடை வகைகளாகிய சேட், பிளவுஸ் என்பவற்றிலேயே இலங்கை சிறப்பு நிலைக் கவனம் செலுத்துவது நிலைமையை மேலும் மோசமாக்குகின்றது. ஆனால் ஏனைய கிழக்காசிய நாடுகளை நோக்குமிடத்து அவை தமக்குத் தரப்பட்ட அனுமதிப் பங்குகளுக்குள்ளேயே பல தரப்பட்ட ஆடை வகைகளை நோக்கித் தமது கவனத்தைத் திருப்புவதன் மூலம் அலகுக்கான பெறுமதியை உயர்த்தி அதிக லாபத்தை உழைத்துக் கொள்ளக் கூடியதாயுள்ளது.

அந்நியச் செலாவணி உழைப்பினை நிர்ணயிக்கும் இன்னோர் அம்சம் இலங்கையின் கைத்தொழில்கள் எந்தளவுக்கு உலக சந்தையை ஊடறுக்கும் தன்மை பெற்றன என்

பதாகும். இது விடயத்தில் பெற்றோவியமல் லாத இலங்கையின் கைத்தொழில் உற்பத்தி களில் 95 சத வீதத்தைக் கொண்ட எட்டுப் பொருட்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவை குறை விருத்தி நாடுகளின் மொத்தக்கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளில் எந்தளவான பங்கினை வகிக் கின்றன என்பதை ஒப்புநோக்குமிடத்து 1976 - 1982க்குமிடைப்பட்ட காலப்பகுதி யில் மீண்டும் ஆடைகளின் ஏற்றுமதியும் அதற்குப் புறம்பாக மட்பாண்ட உற்பத்தி களும்தான் உலகசந்தையை ஊடறுக்கும் தன்மை பெற்றிருப்பதைக் காண முடிகின் றது. தசாப்தத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து பார்ப்போமாயின் ஆடைகளின் பங்கு 1971-ல் 0.14 சத வீதத்திலிருந்து 1982-ல் 2.6 சத வீதமாக உயர்வடைந்துள்ளது. அதே நேரத்தில் மட்பாண்ட உற்பத்திகளின் பங்கு இதே காலகட்டத்தில் 0.34 சத வீதத் திலிருந்து 5.3 சத வீதமாக அதிகரித்தது. இவையிரண்டுக்கும் புறம்பாகத் தோற் பொருட்கள், காலணி, சவர்க்கார வகைகள் என்றளவுலாமேவீழ்ச்சியைத்தான் காட்டின. அதன் கருத்து யாதெனில் நிலவுகின்ற சந் தையை ஊடறுக்கும் சக்தி இலங்கையின் கைத்தொழிற் பொருட்களுக்கு இருக்க வில்லையென்பதேயாகும். அந்தளவுக்கு அந் நியச் செலாவணியை உழைக்கும் செய் முறையும் கடினமடைந்தே சென்றது. இது விடயத்தில் இலங்கை மாத்திரமன்றி அது போன்ற ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளும் எதிர்நோக்கும் ஒரு நெருக்கடியையும் சுட் டிக் காட்டுவது பொருத்தமானது. அதா வது அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் பலவும் குறைவிருத்தி நாடுகளைப் போன்றன்றிக் குறைந்த சனத்தொகை வளர்ச்சி காரண மாக ஒடுங்கிய சந்தைகளைக் கொண்டவை யாகவே காணப்படுகின்றன. ஆகவே அபி விருத்தியடைந்த நாடுகள், ஓர் உள்ளார்ந்த நிலையில், சந்தை விரிவாக்கக் கொள்கை களுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாதவையாகும். இந் நிலையில் இலங்கை போன்ற குறை விருத்தி நாடுகள் தமது அந்நியச் செலா வணி நிலையை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் சந்தைகளை

ஊடறுக்கமுனைவது எந்தளவுக்கு உசிதமான தென்ற ஐயப்பாடு எழுவது இயல்பானதா கும்.

திருந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழான கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் பிர தான அம்சம் ஏற்றுமதி மேம்பாடு என்ப தாக இருந்தவிடத்துக் கைத்தொழில் முன் னேற்றம் உரிய முறையில் ஏற்பட்டிருக்குமா யின் ஏற்கெனவே இலங்கையில் நிலவியிருந்த ஏற்றுமதி அமைப்பு மாறுபாடுகளுக் குட்படுவது மாத்திரமன்றி ஏற்றுமதி உழைப் பின் சேர்க்கையிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற் றங்கள் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

இலங்கைப் பொருளாதாரம் குடியேற்ற நாட்டுவாத காலம் முதலே 'ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரம்' என அழைக்கப்பட்டு ஒரு சில முதல் விளைவுப் பொருட்களின் ஏற்று மதியிற் சிறப்புநிலை அடைந்திருந்தது. சதந் திரத்திற்குப் பின்பு 1977 வரை ஆங்காங்கே ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகள் இந்த நிலைமையை எந்த வகையிலும் மாற்றியமைக்க முடிய வில்லை. 1977-ம் ஆண்டு நிலைமையை நோக் கின். இலங்கையின் மொத்தப் பண்ட ஏற்று மதிகளில் முதல் விளைவுப் பொருட்களின் பங்கு 86 சத வீதமாயிருந்தது. இதில் 73.5 சத வீதம் இலங்கையின் மரபு ரீதியான ஏற்றுமதிகளாகிய தேயிலை, ரப்பர், தெங்கு என்பனவற்றுக்கு உரியதாயிருந்தது. அவற் றுள் தேயிலை மாத்திரம் 54 சத வீதத்திற்குப் பொறுப்பாயிருந்தது. சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர் கள் 12.5 பங்கினை எடுத்திருந்தன. இவை யெல்லாவற்றுக்கும் எதிராகக்கைத்தொழிற் பொருட்களின் பங்கு மொத்த ஏற்றுமதிக ளில் 14 சத வீதமாக மாத்திரமே இருந்தது. அதிலும் பெற்றோவிய உற்பத்திகளைக்கழித்து 'உரிய கைத்தொழிற் பொருட்கள்' வகிக் கும் பங்கினை நோக்கின் அது 5 சத வீதமேயா கும். 1977-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த நிலைமை யில் மாற்றம் ஏற்பட முற்பட்டிருந்ததென் பதற் சந்தேகமில்லை. 1977 - 1985 காலப் பகுதியை எடுத்துக்கொள்வோமாயின் கைத் தொழில் ஏற்றுமதிகள் வருடாந்தக்கூட்டு

விகிதமாகிய 27 சத வீதமாக வளர்ந்து சென்றமையைக் காணலாம். பெற்றோலிய உற்பத்திகளைத் தவிர்த்துக் கொள்வோமாயின் இந்த வேகம் 39 சத வீதமாக உயர்வடைகின்றது. அதேநேரத்தில் முதல்விளைவு ஏற்றுமதிகளின் வேகம் 4 சத வீதமாக மாத்திரமே காணப்பட்டது. 1984 - 85 காலப்பகுதியில் அசாதாரண முறையிலமைந்த தேயிலை விலைப்பூரிப்பொன்று ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அதனை விடுத்து 1977-83 காலகட்டத்தினை மாத்திரம் கணிப்பிற்கொள்வோமாயின் முதல்விளைவு ஏற்றுமதி வேகம் மிகக் குறைந்த மட்டமாகிய 0.6 சத வீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைகின்றது. முதல்விளைவு ஏற்றுமதிகளுள் மரபு ரீதியான உற்பத்திகளை விடச் சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்கள் சிறப்பாகச் செய்திருந்தாலும் கூட அவற்றின் சாதனை கூடக் கைத்தொழிற் பொருட்களுடன் ஒப்பிடும்படி அமைந்திருக்கவில்லை. ஏற்றுமதி வருமானங்களைப் பொறுத்தும் பண்டங்களின் சேர்க்கையை நோக்கின் அங்கும் கைத்தொழிற் பொருட்களை நோக்கிய தெளிவான ஓர் அசைவைக் காணலாம். ஏற்றுமதிக்கலவையிற் கைத்தொழிற் பொருட்களின் பங்கு 1977-ம் ஆண்டு 15 சத வீதத்திலிருந்து 1985-ம் ஆண்டு 41 சத வீதமாக உயர்வடைந்தது. அதற்கேற்ப முதல் விளைவுப் பொருட்களின் பங்கு இதே ஆண்டுகளில் 85 சத வீதத்திலிருந்து 59 சத வீதமாகக் குறைவடைந்தது.

எனினும் ஏற்றுமதி அமைப்புப் பற்றிய மேற்கூறிய தரவுகள் சரிப்படுத்தப்படாத மொத்த நிலைத் தரவுகளையாம். ஏற்றுமதி அமைப்புப் பற்றிய இத்தரவுகள் சரிப்படுத்தப்பட்டுத் தேறிய நிலையில் அவை வெளிப்படுத்தப்படுமாயின் அவற்றின் தன்மைமுற்றிலும்மாறுபட்ட ஒருமுறையில் அமைவதாகக் காணலாம். சரிப்படுத்தப்பட்ட தரவுகளின் படி 1984 இல் அதாவது ஏழு வருடங்கள் வரை நீடித்த விரைந்த கைத்தொழில்வரிவாக்கத்தின் பின்னரும் முதல் விளைவுப் பொருட்கள் மொத்தப் பண்ட ஏற்றுமதிகளில் 80 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட ஒரு பங்

களை வகித்திருந்தன. மரபு ரீதியான மூன்று ஏற்றுமதிகளும் 1977 ஆம் ஆண்டு 79 சதவீத அளவிலிருந்து 1985 இல் 70 சதவீதமாக மாத்திரமே, ஓர் எல்லை நிலை வீழ்ச்சியைக் காட்டியிருந்தன. 1980 களின் நடுப்பகுதியளவில் இலங்கையின் பிரதான ஏற்றுமதியாகிய தேயிலை இன்னமும் 40 சதவீதம்வரையிலான அந்நியச் செலாவணி உழைப்புக்களுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தது. ஆகவே தேறியநிலையிலான தரவுகள்கட்டற்றபொருளாதாரக் கொள்கையின் சீழான ஏற்றுமதிமேம்பாட்டுக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி ஏற்றுமதி அமைப்பில் மரபு ரீதியான, மரபுரீதியற்ற பொருட்களுக்கிடையில் ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்தத் தவறி விட்டதென்பதை புலப்படுத்துகின்றது. ஏற்றுமதி உழைப்புக்களைப் பொறுத்தவரை இலங்கையின் ஏற்றுமதி அமைப்புப் பலவிதப்பட்டுவிட்டதென்ப பொதுவாக முன்வைக்கப்படும் கூற்றுக்கள் மொத்த நிலைத் தரவுகளை மாத்திரம் கருத்திற் கொண்டு கூறப்பட்டவையாகவும் அவ்வகையில்முற்றிலும் தவறான ஓர் அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கவே உதவுகின்றன என்றும் கூறலாம்.

மொத்த நிலைத்தரவுகளுக்கும் தேறிய நிலைத் தரவுகளுக்குமிடையே இவ்வாறுகத்த பாரதூரமான வேறுபாடு ஏற்படுவதற்குக் காலாக அமைந்த காரணி அல்லது காரணிகள் எவையென ஆராயப்புகின், கைத்தொழிற் பொருட்களின் உற்பத்தியிலான உள்ளீடுகளின் தன்மையே அதில் முக்கிய இடம் வகிப்பதைக் காணலாம். புதிதாக உருவாகிய கைத்தொழில்கள் பலவும் முதல்விளைவு ஏற்றுமதிகளைப் போன்றன்றி இறக்கி மதிசெய்யப்பட்டமூலப்பொருள், மற்றும் உள்ளீடுகளிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியிருக்கவேண்டியிருந்தன. 1978 .82 காலப்பகுதியில் சராசரி வருடாந்த இறக்குமதிக்குணகம் 54 ஆகக்காணப்பட்டது. ஆனால் 1970 -77 காலப்பகுதியில் இது 34 ஆக மாத்திரம் இருந்தது. மொத்த வெளியீட்டுக்கான உள்ளூர் உள்ளீடுகளின் விகிதாசாரம் இவ்விருகாலப்பகுதிகளுக்குமிடையே 14.5 சதவீதத்

திலிருந்து 8.6 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. அதே நேரத்தில் மொத்த உள்ளீடுகளுக்கான இறக்குமதி உள்ளீடுகளின் விகிதாசாரம் இந்த இரு காலப்பகுதிகளிலும் 73 சதவீதத்திலிருந்து 83 சதவீதமாக உயர்வடைந்தது. இந்தத்தரவுகள் உள்ளீடுகளின் மொத்தப் பாவனை மட்டம் அதிகரித்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டும் அதே நேரத்தில் உள்நூர் உள்ளீடுகளிலிருந்து இறக்குமதி உள்ளீடுகள்நோக்கிய ஓர் அசைவினையும் புலப்படுத்துகின்றது. உள் நாட்டு மூலப்பொருட்களின் பாவனையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியை விட இறக்குமதி உள்ளீடுகளின் பாவனை வேகம் அதிகமாயிருப்பதால் மொத்த வெளியீட்டுக்கான கூட்டிய பெறுமதியின் விகிதாசாரம் குறிப்பிடத்தக்களவு வீழ்ச்சி அடைவதற்கு இடமளித்துள்ளது. மறுபுறம், கைத்தொழிற் பொருட்களின் அலகுக்கான சரிப்படுத்தப்பட்ட சராசரி இறக்குமதி உள்ளீடு முதல் விளைவுப் பொருட்களை விட ஏறக்குறைய ஆறு மடங்கு கூடியதாகும்- மிகக் கூடிய இறக்குமதி உள்ளீடுகளைக் கொண்ட பெற்றோலிய உற்பத்திகளை நீக்கி விட்டால் இது ஐந்து மடங்கு கூடியதாகும். கைத்தொழில் உற்பத்திகளிலும் இறக்குமதி உள்ளீடுகளை அதிகளவு கொண்ட ஆடை(பெற்றோலியத்துக்கு அடுத்தபடியாக) உற்பத்தியே கூடியளவு இயக்கத்தன்மை வாய்ந்த ஏற்றுமதிப் பொருளாக விளங்கியது.

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளீடுகள் கைத்தொழிற் உற்பத்தியிற் பாரிய பங்கு வகித்தல், கைத்தொழிற் பொருட்களினூடாக நாடு உழைத்துக் கொள்ளக் கூடிய அந்நியச் செலாவணியைப் பொறுத்தவரை பலத்த பாதிப்பினை ஏற்படுத்த வல்லதாயிருந்தது. 1977-1985 காலப்பகுதியில் மொத்த ஏற்றுமதி உழைப்புக்கள் கூட்டிய வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதமாகிய 10.8 சத வீத வேகத்தில் அதிகரித்தன. ஆனால் ஏற்றுமதிகளின் இறக்குமதிச் செறிவுக்கேற்ப இந்த வேகம் சரிப்படுத்தப்படுமாயின் அது 6.7 சத வீதத்திற்கு இறங்கி விடுவதைக் காணலாம். உயர்ந்த தேயிலை விலைகளைக்

கொண்டவையென்ற காரணத்தினால் இறுதி இரு ஆண்டுகளையும் (1984, 1985) விலக்கிக் கொள்வோமாயின் இரு வளர்ச்சி விகிதங்களும் முறையே 9 சத வீதம், 3.8 சத வீதம் என வீழ்ச்சி அடையும். ஆகவே இதிலிருந்து வெளிப்படும் உண்மை யாதெனில் ஏற்றுமதி உழைப்புக்களின் போக்கினை குறிப்பாகத் தேறிய நிலையில், தீர்மானிப்பதில் தேயிலை இன்னமும் ஒரு பிரதான பங்கினை வகிக்கின்ற தென்பதேயாகும். மேலும் ஏற்றுமதிக்கலவை, குறைந்த இறக்குமதிச் செறிவு கொண்ட மார்க்கங்களிலிருந்து உயர்ந்த இறக்குமதிச் செறிவு கொண்ட மார்க்கங்கள் நோக்கி, நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, அசைந்து செல்லுமாயின் அதன் கருத்து யாதெனில் காலப்போக்கில் அலகுக்கான இறக்குமதி, உள்ளீடு மொத்த ஏற்றுமதி உழைப்புக்களின் குறிப்பிடத்தக்களவு உயர்ந்து செல்கின்றதென்பதேயாகும். மறு சொற்களில், அலகுக்கான தேறிய அந்நியச் செலாவணி உழைப்பு காலப்போக்கிற் குறைவடைகின்றது. அதனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் மொத்த ஏற்றுமதிகளுக்கான தேறிய ஏற்றுமதிகளின் பங்கு 1977 இல் 78 சத வீதத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாகக் குறைவடைந்து 1985 ஆம் ஆண்டு 63 சத வீதத்தை அடைந்திருந்தது.

ஆகவே தொகுத்து நோக்கின் 1977க் குப்பிந்திய கைத்தொழில் வளர்ச்சி ஏற்றுமதி சார்ந்ததொன்றாயிருந்த போதும், தேறிய நிலையில், அந்நியச் செலாவணி நிலைமையில் வெகுவான முன்னேற்றமெதனையும் கொண்டு வரவில்லையென்றே கூறவேண்டும்.

(iii) தொழில் வாய்ப்புகளின் ஊக்குவிப்பு

1977க்கு முன்பு இடம்பெற்ற இறக்குமதிப் பதிவீட்டு கைத்தொழில் முயற்சியின் ஒரு பிரதான குறைபாடாகக் குறிக்கப்படுவது யாதெனில் அதன் கீழ் முன்னெடுக்கப்பட்ட கைத்தொழில்கள் பலவும் உயர்ந்த மூலதனச் செறிவுடையவையாயிருந்த காரணத்தினால் போதியளவு தொழில் வாய்ப்புக்களை அவை உருவாக்கவில்லையென்பதேயாகும். உதாரணமாக 1960களை எடுத்த

துக் கொள்வோமாயின், கைத்தொழில் வெளியீடு 10 சத வீத மெய்நிலை வருடாந்த சராசரி வளர்ச்சியைக் காட்டி நிற்க, தொழில் வாய்ப்புக்களிலான சராசரி அக சரிப்பு 2 சத வீதமாயிருந்தது. 1970களில் இதே கைத்தொழில்கள் மேலும் ஒரு பகுதி ஊழியத்தை மீதப்படுத்தியிருந்தன.

ஆனால் 1977க்குப் பின்பு கைத்தொழில் துறையிலான தொழில் வாய்ப்புக்களில் ஓர் உயர்வுப் போக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கைத் தொழில்களிலான வேலை வாய்ப்புக்கள் 1970—77 காலப்பகுதியில் 2.8 சத வீத சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சியையே வெளிப்படுத்தின 1978—82 காலப்பகுதியில் இந்த வேகம் ஏறக்குறைய மும்மடங்காக 7.6 சத வீதமாக அதிகரித்தது. 1982ஆம் ஆண்டு கைத்தொழில் துறையிலிருந்த மொத்த ஊழியப்படை 1977இல் காணப்பட்டதை விட 44 சத வீதம் அதிகமாயிருந்தது. 1977—1982 காலகட்டத்தை ஒன்றாக எடுப்போமாயின் அரசு கைத் தொழில்களில் வேலை வாய்ப்புக்கள் வருடா வருடம் குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகரித்துச் சென்றமையைச் சுட்டிக்காட்ட முடிகின்றது. உதாரணமாக, 1977ஆம் ஆண்டு 56,000 வரையிருந்த அரசு கைத்தொழில்களிலான ஊழிய எண்ணிக்கை 1980ஆம் ஆண்டு 70,000 வரை உயர்வடைந்திருந்தது. ஆனால் 1980 முதல் தொழில் வாய்ப்புக்களிலான அரசு உடமைக் கைத்தொழில்களின் பங்கு படிப்படியாகக் குறைவடையக் தொடங்கியிருந்தது. தொழில் வாய்ப்புக்கள் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பைக் காட்டினாலும் அவை தனியார் துறைக் கைத்தொழில்களிலேயே ஏறக்குறைய முற்றாக ஆக்கப்பட்டன எனலாம். உதாரணமாக, 1986ஆம் ஆண்டு கைத்தொழில் துறையிலான தொழில் வாய்ப்புக்கள் 5 சத வீதமாக அதிகரித்த போதும் கூட அது பெருமளவுக்கு முதலீட்டு மேம்பாட்டு வலயங்களை உள்ளடக்கிய தனியார் துறையிலேயே இடம் பெற்றிருந்தது. துறைகளைத் தனியே எடுத்துக் கொண்டால், 1986ஆம் ஆண்டு தனியார் துறைக் கைத்தொழில்களிலான தொழில் வாய்ப்புக்கள் 14 சத வீதமாக அதிகரிக்கப் பொதுத் துறைக் கைத்தொழில்களிலான வாய்ப்புக்கள் 16 சத வீதத்தினால் குறைவடைந்திருந்தன.

கைத்தொழில் துறையிலான வேலை வாய்ப்புக்களைத் தொழில் ரீதியாகப் பாகுபடுத்தும் போது உயர்ந்த அளவிலான சமமின்மையை அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. எனினும், ஏற்கெனவே எடுத்து விளக்கப்பட்ட கைத்தொழில் உற்பத்தி அமைப்புடன் இணைத்துப் பார்க்குமிடத்துத் தொழில் வாய்ப்புக்களின் தொழில்வாரியான பகுப்பின் நில முக்கிய அம்சங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவது அத்துணை கடினமான தன்று. தொழில் வாய்ப்புக்களின் மிகக் கூடியளவிலான அதிகரிப்பு துணிகள், ஆடைகள் பிரிவிலேயே ஏற்பட்டிருந்தது. அதிலும், இயல்பாக ஒருவர் எதிர்பார்க்கக் கூடியவாறு, ஏற்றுமதி சார் ஆடைக் கைத் தொழிலிலேயே பெருமளவு வேலை வாய்ப்புக்கள் ஆக்கப்பட்டிருந்தன. இவை முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்திலும் அதற்குப் புறம்பாகவும் அந்நியர் முயற்சியின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கைத்தொழில்களாகவே பெரும்பாலும் காணப்பட்டன. 1986ம் ஆண்டு முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்திலான தொழில் வாய்ப்புக்கள் அதற்குமுதல் வருடத்தில் 32,340 என்ற அளவிலிருந்து 41,614 ஆக அதாவது 29 சத வீதத்தினால் அதிகரித்திருந்தன. இதில் 82 சத வீதமானவை (33,937) பேர் துணி ஆடைகள், தோற் பொருட்கள் என்ற பிரிவிலேயே ஏற்பட்டிருந்தன. அதே போல வலயத்திற்குப் புறம்பாக அந்நியரால் தொடங்கப் பெற்ற கைத்தொழில்களில் 1986ல் 26,769 பேர் தொழில் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தனர். இந்த எண்ணிக்கையின் 65 சத வீதம் (17,277 பேர்) துணி ஆடைக் கைத்தொழில்களிலேயே உள்ளடக்கியிருந்தது. துணி, ஆடைகள் உற்பத்தி என்ற பிரிவுக்குப் புறம்பாகத் தொழில் வாய்ப்பு விடயத்திற் பொதுவான ஒரு போக்கினைச் சுட்டிக்காட்டுவது கடினம். உதாரணமாக மாற்றமடைந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அமுலுக்கு வந்த ஆரம்ப கட்டத்தில் உலோகமல்லாத கனிப் பொருள் துறையும் கனிசமானளவு வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கிக் கொண்டிருந்தது 1977-80 க்குமிடையில் கைத் தொழில் துறையிலான மொத்தத் தொழில் வாய்ப்பு அதிகரிப்பின் 27 சத வீதம் (அதாவது துணி, ஆடைகள் என்பதற்கு அடுத்ததாக) இந்தத் துறையிலேயே வழங்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் 1985 அளவில் இத்துறையின் தொழில் வாய்ப்புக்கள் பெருமளவு குறைவடையத்

தொடங்கி விட்டன. உதாரணமாக 1986 மதிப்பீட்டின் படி இவை 13 சத வீதத்தி னுற் குறைவடைந்திருந்தன.

தொழில் வாய்ப்புகள் பற்றி இதுவரை முன் வைக்கப்பட்ட தரவுகள் கைத்தொழில் துறையின் தொழில் நிலைமை பற்றிய ஒரு பகுதி உண்மையை மாத்திரமே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன எனலாம். இவங் கையின் கைத்தொழில் அமைப்பில் 'அங் கீகரிக்கப்படாத கைத்தொழில்கள்' என்ப வையும் ஒரு பிரதான பங்கினை வகிக்கிந் தன. இவை பல சிறிய கைத்தொழில்களை உள்ளடக்குவதுடன் ஊழியச் செறிவு மிகுந் தவை என்ற காரணத்தினால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பனவாகவும் காணப் பட்டன. ஆனால் திறந்த பெருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் இவை தவறான ஒரு முறையிற் பாதிக்கப்பட்டனவென்பது கட் டுரையின் பிறிதோர் இடத்திற் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. அவ்வாறாயின் இவ்வாறான சிறு கைத்தொழில்களில் தொழில் வாய்ப் புக்கள் ஆக்கப்படுவதற்குப் பதிலாகத் தொழில் இழப்பு ஏற்படுவதற்கே கூடிய ளவு இடமுண்டு. உதாரணமாக, கைத் தொழில் அபிவிருத்திச் சபை (IAB) 1980ல் மேற் கொண்ட ஓர் ஆய்வின் பிரகாரம் 1977-79 காலப்பகுதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கைத்தொழில்களில் தொழில் வாய்ப்புக்கள் 7 சத வீதத்தினால் அதிகரிக்க அங்கீகரிக்கப் படாத சிறு கைத்தொழில்களில் அவை 16 சத வீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தன. கைத்தறி, துணி நெசவு. என்பவற்றில் மாத்திரம் இந்தக் காலப்பகுதியில் 40,000 பேர் வரை வேலை இழந்திருக்கலாமென மதிப்பிடப்படுகின்றது. ஆகவே புதிய கைத் தொழிற் கொள்கை தேறிய நிலையில் உரு வாக்கிய தொழில் வாய்ப்புக்கள் மிக மட் டுப்படுத்தப்பட்டதொன்றென்றே கூற வேண்டும் சுருக்கமாகக் கூறின். அது புதி தாகத் தொழில் வாய்ப்புக்களை ஆக்கிய தென்பதை விட ஏற்கனவே நில விய வாய்ப்புக்களை மறு பங்கீடு செய்ததென் பதே கூடியளவுக்கு உண்மையாகும்.

மறுபுறம் தொழில் மட்டத்தில் ஓர ளவான அதிகரிப்புக் காணப்படுகிறதென ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட ஒரு தொழி லாளிக்கான மெய் வேதனம் 1970 களின் நடுப்பகுதியளவில் நிலவிய சராசரி மட்டத் துடன் ஒப்பிடும் போது குறைந்து செல் லும் ஒரு போக்கினையே வெளிப்படுத்து கின்றது. அது மாத்திரமன்றி ஒரு தொழி லாளிக்கான மெய்க்கூட்டிய பெறுமதியும் குறைந்து செல்லவே முற்பட்டுள்ளது. இது இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளீடு களில் தங்கியிருப்பதன் மூலம் ஏற்பட்ட ஒரு விளைவாகும். எவ்வாறாயினும், கூட்டிய பெறுமதி விகிதாசாரத்திற்கு வழங்கப்படும் வேதனம் தொடர்ச்சியாகக் குறைவடை தல் சமூக ரீதியாக முக்கியமான ஒரு தாக் கத்தினை ஏற்படுத்துவது குறிப்பாகக் கவ னிக்கத்தக்கது. அதாவது மொத்த வெளி யீட்டில் கூட்டிய பெறுமதியின் பங்கு குறை வடைந்து சென்றாலும் கூட முதலாளித்துவ முயற்சியாளர் வர்க்கத்திற்குக் கிடைக்கும் கூட்டிய பெறுமதியின் பங்கு 1977 ம் ஆண்டு முதல் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. ஆகவே இது நாம் இறுதியாக நோக்கப்படும் வருமான மறு பங்கீட்டின் மீது பாதிப்பை ஏற்படுத்திச் செல்வந்தர் மேலும் செல்வந்தராவதற்கும் வறியவர் மேலும் வறியவராவதற்கும் வழி வகுப்ப தாகக் கூறலாம்.

வருமான மறு பங்கீடு

நாடொன்றின் கைத்தொழிலபிவிருத்தி எவ்வகையில் அமைந்தாலும் அதன் இறுதிக் குறிக்கோள் அக்குறிப்பிட்ட நாட் டின் அபிவிருத்தியை மேம்படுத்துவதே யாகும். அபிவிருத்தி மேம்பாடு என்பது கைத்தொழில் உற்பத்தி அதிகரிப்பின் வழி மொத்த வருமானத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் சாத்தியப்படும். ஆனால் அதே நேரத் தில் கைத்தொழில் முன்னேற்றச் செய் முறையின் போது உருவாக்கப்படும் கைத் தொழில் அமைப்பினூடாக வருமானப் பரம்பலை உரிய முறையில் வழி நடாத்து வதன் மூலமும், அதாவது சமமான வருமா னப் பரம்பலுக்கு இடம் அளிப்பதன் மூல மும் அபிவிருத்தியை உத்தரவாதப் படுத்திக் கொள்ள முடியும். புதிய கைத் தொழிற் கொள்கையின் கீழ் உருவாகிய கைத்தொழிலமைப்பு ஏனைய நிலைகளிற்

குறைபாடுடையதாயினும் இவ்வாறான சமமான வருமானப் பரம்பலை ஏற்படுத்தியிருக்குமாயின் அபிவிருத்தி கருதிய பயனுடைய ஒரு முயற்சியென அது வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கலாம். எனினும், துரதிஷ்டவசமாக, அத்தகைய ஒரு பரீட்சையிற் கூடத்திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழான இலங்கையின் கைத்தொழிலபிவிருத்தி சித்தி பெற முடியவில்லை. இவ்வாறான குறைபாடு இந்தக் கட்டத்திலிருந்தன்றி 1977 க்கு முன்னிருந்தே ஆரம்பித்து விட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1960 களிலிருந்து இலங்கையில் உருவாகிய கைத்தொழில்மைப்பு உயர்ந்த அளவிலான சொத்துடைமைத் திரட்சிக்கு இடமளித்துப் பொருளாதாரத்தில் வருமானச் சமமின்மையை ஏற்படுத்திய தென்பதைப் பொருளியலாளர் பலரும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். 1960களின் ஆரம்பத்தில் இறக்குமதிப் பதிலீட்டின் கீழ்தனியார் துறையின் பொறுப்பிற் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் கணிசமான பகுதி விடப்பட்டபோது, அதுவரை இறக்குமதி வர்த்தகத்திலும் மொத்த வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு சிறு குழுவினரே கைத்தொழில் முயற்சியாளராக மாறினர். அவர்கள் அரசாங்கம் வழங்க முன்வந்த தீர்வைப் பாதுகாப்பு, வருமான வரி நிவாரணம், தாராளமான செலாவணி ஒதுக்கீடு போன்ற பலவித சலுகைகளையும் பயன்படுத்தித் தமது செல்வத்தை வெகு விரைவாக உயர்த்திக் கொள்ள முடிந்தது. ஆகவே அவர்கள் காலப் போக்கிற் புதிய செல்வந்த வர்க்கமாகத் தர முயர்ந்திருந்தனர். ஒரு குறுகிய காலத்தில் இவர்கள் திரட்ட முடிந்த செல்வ அளவு பெருந் தோட்டத் துறையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தோர் ஒரு நூற்றாண்டு காலமாகச் சேர்த்த அளவை விடப் பல மடங்கு அதிகமானதெனக் கூறப்படுகின்றது. ரூபா 1 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட முதலீடு கொண்ட கைத்தொழில் முயற்சிகளை உள்ளடக்கி 1970களின் ஆரம்பத்தில் திறைசேரி மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வி

லிருந்து மொத்தம் ரூபா 275 மில்லியன் கைத்தொழில் முதலீட்டில் ரூபா 205 மில்லியன் அல்லது 75 சதவீதம் வரை 11 குடும்பங்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருப்பது தெரியவந்தது. மேலும், இக்காலப் பகுதியில் நிறுவப்பட்ட கம்பனிகளில் 84 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டவை தனியார் கம்பனிகளாகவே காணப்பட்டன. இது செல்வம் திரண்டிருந்தமையின் ஒரு விளைவென்றே கூறலாம். 1966 ஆம் ஆண்டு உச்ச நிலையிலிருந்த 6.2 சதவீத நிறுவனங்கள் மொத்தக் கைத்தொழில் உற்பத்தியின் 63.3 சதவீதத்திற்குப் பொறுப்பாயிருந்தன. 1974 ஆம் ஆண்டு இந்நிலைமை மேலும் மோசமடைந்து மேலிருந்த 7.5 சதவீத நிறுவனங்கள் 89 சதவீதமான கைத்தொழில் வெளியீட்டை வழங்கிக்கொண்டிருந்தன. ஆகவே இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி கைத்தொழில் துறையின் அபிவிருத்தி பொறுத்து எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியிருந்த போதும், நாட்டின் வருமானப் பரம்பலைச் சமமற்றதாக்குவதற்குப் பெரிதும் உதவியிருந்தது அந்தளவுக்கு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான அதன் பங்களிப்பும் குறைவு நிலைக்குட்பட்டதென்றே கொள்ள வேண்டும்.

1977க்குப் பிந்திய கைத்தொழில் மாற்றங்கள் செல்வம், வருமானப் பரம்பல் என்பவை மீது ஏற்படுத்திய தாக்கங்களைச் சரியான படிமதிப்பிடுவதற்குப் போதியளவான தரவுகள் இல்லையாயினும் வேறு சில குறிக்காட்டிகளைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து இறக்குமதிப் பதிலீட்டின் கீழ் வளர்ச்சியடைந்த சமமற்ற வருமானப் பரம்பல் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டின் கீழ் மேலும் மோசமடைந்து சென்றுள்ளதெனலாம். 1977 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பு நிறுவப்பட்ட கம்பனிகளிலும் பெரும்பாலானவை தனியார் கம்பனிகளாகவே விளங்கின. உதாரணமாக 1978—82 காலப்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட 927 கைத்தொழிற் கம்பனிகளில் 67 அல்லது 7 சதவீதமானவை மாத்திரமே பொதுக் கம்பனிகளாயிருந்தன. இவை கூடப் பரந்த ஒரு

முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. 10 பொதுக் கம்பனிகளைக் கொண்ட ஒரு மாதிரியில் முதல் ஐந்து பங்குதாரர் மொத்தப் பங்குகளில் 60 முதல் 90 சதவீதப் பங்குகளின் உடமையாளராய் இருந்தனர். மறு புறம் தனியார் கம்பனிகள் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட கம்பனிகளின் துணை நிறுவனங்களாக அல்லது அவற்றுடன் இணைந்தவையாக இருந்தன. GCEC, FIAC என்பவற்றுல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட (உள்நாட்டு-அந்நிய முதலாளிகளின்) கூட்டு முயற்சிகளை நோக்கின், அங்கும் உள்நாட்டு மட்டத்திலிருந்து இணைந்து கொண்டவர்கள் நாட்டின் உயர் பூர்ஷிவாசிகளாகவே காணப்பட்டனர். ஆகவே அந்நிய முதலீட்டு உட்பாய்ச்சல் இவர்கள் தமது செல்வத்தை மேலும் உயர்த்தக் கூடிய பல வசதிகளை அவர்களுக்கு வளங்குவதாயிருந்தது. முன்னேற்ற கரமான தொழில் நுட்பம், கூடியளவிலான சந்தை வாய்ப்புக்கள், சுலபமாகவும் மலிவாகவும் கிடைத்ததினி என்பன இவற்றிற் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. அதே நேரத்தில், ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியவாறு, தரமுயர்ந்த நிறுவனங்களின் போட்டி காரணமாகச் சிறு மட்டக்கைத்தொழில்கள் பலவும் முறிவடைய வேண்டி ஏற்பட்ட போது நடுத்தர, கீழ்மட்டத்திலிருந்த பல முயற்சியாளர் வருமான இழப்பை எதிர்நோக்க வேண்டியவர்களாயினர். அதேபோல, 'கூட்டியபெறுமதி விகிதாசாரத்திற்கு வேதனம்' கைத்தொழிந்துறையிற் சூறைவடைந்து சென்றமை கூட்டிய பெறுமதியின் பரம்பல் ஊழியமல்லாத அல்லது ஊழியத்திற்குப்புறம்பான காரணிகளே நோக்கிச் சமமற்ற ஒரு முறையிற் பரந்து செல்வதை எடுத்துக்காட்டிற்று ஆகவே உயர்மட்டங்களில் வருமானம் ஒன்று திரளும் ஒரு செய்முறை இடம் பெற்ற அதே சமயம் ஏனைய மட்டங்களில் வருமானக்குறைவும் வருமான இழப்பும் ஏற்பட்டு நாட்டின் வருமானப் பரம்பலைப் பாதகமான ஒரு செல்வாக்கினுட்படுத்துவதாயிருந்தது. அதனைக் கருத்திற் கொண்டே எஸ். பி. டி. டி. சில்வா 'தற்போது நடைமுறையிலுள்ள தாராண்மைக் கொள்கைகள் காரணமாக வருமானம் ஒன்று

திரளும் செய்முறையானது ஓர் ஒருமைப் பாட்டுநிலையை அடைந்திருப்பதுடன் இதுவரையில்லாத நிலையமைதியையும் பெற்றிருக்கிறது, என்று குறிப்பிட்டார்.

செல்வம், வருமானம் என்பவற்றின் மேற்கூறிய திரட்சிக்குப் புறம்பாகக் கைத்தொழில்களின் புவியியல் ரீதியான திரண்ட நிலையும் கவனிக்கத்தக்கது. மத்திய வங்கியின் வருடாந்தக் கைத்தொழில் ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தும் ஓர் உண்மை யாதெனில் 1960களின் ஆரம்பம் முதலே நிறுவப்பட்ட கைத்தொழில்களில் 75 சத வீதமானவை மேல் மாகாணத்தில் அதுவும் கொழும்பு மாநகரைச் சுற்றியே இடப்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்பதாகும். காலப்போக்கில் இந்த இட ரீதியான திரட்சி மேலும் அதிகரித்துச் செல்வதாகவே இருந்துவந்துள்ளது. இது பெருமளவுக்கு வளர்ந்து சென்ற கைத்தொழில் அமைப்பின் ஒரு விளைவென்றே கூற வேண்டும். பெரும்பாலான கைத்தொழில்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளீடுகள், சாதனங்கள் என்பவற்றில் தங்கியிருந்தவிடத்து இறக்குமதிச் செய்முறையுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு தேவைகளும் (துறைமுக, போக்குவரத்து வசதிகள், நாணயக் கடப்பாடுகள் மற்றும் அங்கீகாரம் என்பன) தலைநகரையே மையமாகக் கொண்டிருந்தன. அதனால் தலைநகருக்கு அண்மையில் நிலையங்களை அமைப்பது அதிகளவு வாய்ப்பாயிருந்தது. அத்துடன் மேலே நாம் விளக்கியவாறு உயர்வருமான வகுப்பினரே கைத்தொழில் முயற்சியாளராயிருந்தவிடத்து அவர்களிற் பலரும் கொழும்பில் அல்லது அதன் சுற்றுப்புறங்களிலேயே வசித்துவந்தனர். எனவே தமது முயற்சிகளையும் தமக்கு அண்மையாக இடப்படுத்துவதன் மூலம் முகாமை, மேற்பார்வை என்பவற்றை நன்கு கவனித்து லாப அளவினைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடிந்தது. ஆகவே 1980களில் நிறுவப்பட்ட உற்பத்திக் கைத்தொழில் அலகுகளில் 82 சத வீதமானவை மேற்கு மாகாணத்திற் காணப்பட்டன என்பதும், அவை மொத்தக் கைத்தொழில் வெளியீட்டில் 90

சுத வீதத்தை உற்பத்தி செய்கின்றன என்பதும் எவ்வகையிலும் ஆச்சரியத்திற்குரிய தொன்றன்று. இதன்மூலம் வருமானப் பரம்பலில் ஏற்படும் ஒரு தாக்கம் யாதெனில், கைத்தொழில் வருமானங்கள் கணிசமான எவு உயர் வருமான வகுப்பினரைச் சென்றடைவது ஒரு புறமிருக்க, நடுத்தர, கீழ்மட்டத்தினரைச் சாரும் வருமானம் கூடக் கொழும்பு நகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலுமுள்ள தொழிலாளர் வர்த்தகத்தையே அடைகிறதென்பதேயாகும்.

முடிவுரை

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் உருவாகிய கைத்தொழில் வளர்ச்சியை நோக்கின், அது கூட, அதற்கு முற்பட்ட காலங்களைப் போல, நிலவியிருந்த நெருக்கடி நிலையொன்றிலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்துடனேயே ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டதாயிருந்தது. இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளின் வழி, முக்கியமாகக் காரணி மட்டத்தில், உண்டான நெருக்கடி நிலையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறான கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் அம்சங்கள், போக்கு, சாதனை என்பன இதுவரை முன்வைக்கப்பட்டதுடன் அவ்வளர்ச்சி பற்றி வேறுபட்ட கோணங்களிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடும் மேலே எடுத்து விளக்கப்பட்டது. இவற்றிலிருந்து வெளியாகும் ஒரு நிதர்சனமான உண்மை யாதெனில், 1977 குப்பிந்திய ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாறுபட்ட வளர்ச்சிகளின் மத்தியிலும், இலங்கையின் கைத்தொழில் துறை நேர்க்கணிய முன்னேற்றத்தைக் காட்டியுள்ளதென்றே அதன் வழி பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உதவியுள்ளதென்றே கூறிவிட முடியாதென்பதே யாகும். கைத்தொழில் உற்பத்தியின் வேகம் ஆரம்பக் கட்டத்தில் உயர்வாயிருந்த போதும் பிந்திய கட்டங்களில் அது குறைவடைந்தது மாத்திரமன்றி நிலையான வளர்ச்சிப் பாதையொன்றில் முன்னேறவும் தவறி விட்டது.

இலங்கையின் கைத்தொழில் துறை திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழும் மேற்கூறியவாறு எதிர்பார்த்த முன்னேற்றத்தை வெளிப்படுத்தாமலிருக்காரணம் யாது? கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களின் பின்னணியிலான அடிப்படைப் புதுப்பிழம் பொருளியல்தத்துவங்களில் தொடர்ந்தும் அதிக நம்பிக்கை வைக்கும் பொருளியலாளர் கைத்தொழில், வர்த்தகக் கொள்கைகள் பூரணமான முறையிற் பின்பற்றப்படாமையை அதற்குக் காரணம் காட்டுவர். உதாரணமாக, 1983-ம் ஆண்டு இலங்கை வந்த உலக வங்கியின் கைத்தொழிற் கொள்கைத் தூதுக்குழு இவ்வாறான பூரணத்துவமற்ற தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டி மேலும் கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களை வேண்டி நின்றது. இவை தீர்வை அமைப்பிலான பாரபட்சத் தன்மையையும் அதன் வழி மூலவள ஒதுக்கீட்டிலான திரிபு நிலை, ஏற்றுமதிக்கெதிரான தூண்டுதல், நேரடி உற்பத்தித் துறைகளில் அரசாங்கத் தலையீடு போன்ற குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூறி, நிலவுகின்ற ஏற்றுமதித் தூண்டுதல்களை விரிவு படுத்தல், புதியவற்றை அறிமுகப் படுத்தல், இறக்குமதித் தடைகளை மேலும் நீக்குதல், உள்நாட்டு வளங்களில் அரசாங்கம் உரிமை கோருவதைக் குறைத்தல் போன்ற பரிந்துரைகளைக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி கருதி முன் வைத்தது.

ஆகவே இதன் பின்னணியில் வலியுறுத்தப்படுவது யாதெனில் தென்கிழக்காசியப் பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற வளர்ச்சியும் அபிவிருத்தியும் கட்டற்ற வர்த்தகம், மிகக் குறைந்த அரசாங்கத் தலையீடு என்பவற்றினாலேயே சாத்தியமாகியதென்பதேயாகும். ஆனால் இது ஹொங்கொங் தவிர்ந்த ஏனைய நாடுகளின் நடைமுறை உண்மைகளுக்கு முரணானதென்றே கூற வேண்டும். இதனை 1980களின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு ஆய்வுகளும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவற்றிலிருந்து வெளியாகும் உண்மைகளின்படி இயல்பான சந்தைச் சக்திகளை விட, எதிர்காலத்தில் ஒப்பீட்டு

நன்மையை ஆக்க வேண்டுமென்ற அரசாங்கக் கொள்கையிலான உறுதியே அவற்றின் வெற்றிக்குக் காரணமென்பதை அறிய முடிகிறது. இந்நிலையில், கட்டற்ற சந்தைச் சக்திகளுடன் அரசாங்கத்தின் தலையீடும் இணைந்தவகையிற் செயற்படுவதை பொதுவாக அவதானிக்கலாம். உதாரணமாகத் தென் கொரியாவின் அநுபவத்தை எடுத்துக் கொள்வோமாயின், முதன்மையான முதலாளி வகுப்புடன் அரசாங்கம் இணைந்து கொண்டது மாத்திரமன்றி இறக்குமதிப் பதிலீட்டுடன் தொடர்புபடும் கட்டுப்பாடுகள் பலவற்றையும் அரசாங்கம் நீக்கி விடாது ஏற்றுமதிசார் நன்மையை உருவாக்கும் வகையில் அவற்றை மாற்றியமைத்துக் கொண்டது. அதனாலேயே தென் கொரியாவின் பொருளாதாரம்' கட்டற்ற உலகின் கடுமையான மேற்பார்வைக்குட்பட்ட பொருளாதாரம் என வர்ணிக்கப்படுகின்றது. அங்கு தனியார் துறையின் ஒவ்வொரு பிரதான முதலீடும் அரசாங்கத்திடமிருந்தே உண்மையில் ஊற்றெடுத்துச் செல்வதைக் காணலாம்.

இலங்கையிலும், ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளைப் போன்று கைத்தொழிலபிவிருத்திக்கெதிராக நாட்டின் அடிப்படை நிலையிலிருந்தெழும் குறைபாடுகள் இன்னமும் கருத்திலெடுக்கப்படவில்லையென்றே கூற வேண்டும். ஆகவே தாய் பொருளியல் மட்டத்தினின்று எத்தகைய சிந்தனையோட்டத்தைப் பிரயோகிக்க முனைந்தாலும் நாட்டின் தனித்துவ நிலையைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு மரபுவழி உண்மையை இது மீண்டும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. இயக்கத்தன்மை வாய்ந்த கைத்தொழில் முதலாளி வர்க்கமொன்று இல்லாமை இத்தகைய தனித்துவத் தன்மைகளுள் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. மூலதனம் என்பது இன்னமும் அபிவிருத்தியின் வாணிபவாதக் கட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றதெனலாம். வர்த்தகமும் மற்றும் வர்த்தகத்திற்குட்பட்ட துறைகளுமே

மூலதனத்தைப் பெரிதும் கவரக் கூடியவையாக இன்னமும் நீடித்துள்ளன. இவற்றுக்கெதிரான ஒரு 'கட்டாய' மாற்றுவழியாகவே கைத்தொழில் மயவாக்கம் என்பது பொதுவாக நோக்கப்படுகின்றது. இலங்கையின் இன்னொரு தனித்துவ அம்சமாகச் சமீப காலங்களில் அது எதிர்நோக்கியுள்ள கூரிய அரசியல் நெருக்கடி எழுச்சியடைந்துள்ளது படிப்படியாகத் தீவிரமடைந்து கொண்டிருந்த இனப்பிரச்சனையும் அதன் உச்சக்கட்டமாகிய 1983 இனக் கலவரங்களும் அதனைத் தொடர்ந்த வளர்ச்சிகளும் பொதுவாகத் தனியார் முயற்சியையும் குறிப்பாக அந்நியத் தனியார் மூலதனத்தின் வருகையையும் பெருமளவு பலவீனப்படுத்தின. இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை உரியமுறையிற் பரீட்சித்துப் பார்ப்பது தற்போதைக் காவது தடைப்பட்டுள்ளதெனலாம். இவற்றுடன் குடியேற்ற நாட்டுவாத காலம் முதலே நீடித்துள்ள சந்தையின் பூரணத்துவமற்ற தன்மை நிலைமையை மேலும் மோசமாக்குகின்றது.

ஆகவே இவ்வாறான நிலைமைகளைத் தரப்பட்டவையாக எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்கமும், நாட்டின் அரசியல் தலைமையும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான முழுப் பொறுப்பையும் கட்டற்ற சந்தைச் சக்திகளிடம், விட்டு விடுவது எந்த வகையிலும் நியாயமாகாது என்பதுடன் எதிர் பார்த்த பயனையும் தரமாட்டாதெனலாம் அதற்குப் பதிலாக மேற்கூறிய கட்டுப்பாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு, எத்தகைய தோர் அபிவிருத்திக் கொள்கையைப் பின்பற்றினாலும், தேர்ந்தெடுத்த ஒரு முறையில் உறுதியாகத் தலையீட்டுக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்து வழி நடாத்துவதுடன் அது நிலைத்திருப்பதற்கும் வகைசெய்ய வேண்டும்.

உசாவியவை

- Athukorala, Premachandra. 'The Impact of 1977 Policy Reforms on Domestic Industry', **Upanathi**, Vol. 1, No. 1, January 1986, pp. 69-105.
- Athukorala, Premachandra. 'Industrialisation: Its policies and Achievements, in David Dunham and Charles, Abeysekera (eds.) **Essays on The Sri Lankan Open Economy 1977 - 83** Social Scientists Association of Sri Lanka, Colombo, 1987, pp. 252-305.
- Athukorala, Premachandra and Bandara, and Jayatilleke, S. 'Growth of Manufactured Exports from Sri Lanka: The Appearance and the Reality', **Upanathi**, Vol. 2, No. 1, January 1987, pp. 109-125.
- Balakrishnan, N. 'Industrial Policy and Development since Independence' in K. M. de Silva (ed) **Sri Lanka: A Survey**, C. Hurst & Co., London, 1977, pp. 192-212.
- Central Bank of Sri Lanka. **Annual Report** (Various Issues)
- Central Bank of Sri Lanka. **Review of the economy** (Various Issues).
- Kirkpatrick, C. H & Nixon, F. I. 'The Industrialisation of the Less Developed countries', in C.H. Kirkpatrick & F.I. Nixon (eds.) **The Industrialisation of Less Developed Countries**, Manchester University Press, Manchester, 1983, pp. 1-80.
- Ministry of Finance and Planning. **Public Investment 1986 - 1990**, Colombo, May 1986
- Ministry of Industries and Scientific Affairs. **Sri Lanka's Industrial Policy**, Colombo, 1980
- Ponnambalam, Satchi. **Dependent Capitalism in Crisis: The Sri Lankan Economy 1948 - 1980**, Zed Press, London 1981.
- Snodgrass, Donald, R. **Ceylon: An Export Economy in Transition**, Richard D. Irwin, Illinois, 1966.
- Sutcliffe, R. B. **Industry and Underdevelopment**, Addison - Wesley Publishing Co., London, 1971.
- Vidanapathirana, Upananda. 'Patterns of Industrialisation: Strategies and Responses' in Ministry of Finance and Planning (ed.) **Facets of Development in Independent Sri Lanka**, Colombo, 1986, pp. 165 - 193.

அரசு நிதி:

வெளிநாட்டு மூலங்கள்

அரசாங்கம் தனது பாதிட்டின் பற்றாக குறையை நிரம்புவதற்கு உள்நாட்டு மூலங்களைப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கும். அத்தகைய மூலங்கள் பற்றி சென்ற இதழில் பார்த்தோம்.

உள்நாட்டு மூலங்களால் கிடைக்கும் நிதி போதாவிடில் வெளிநாட்டு மூலங்களையும் பயன்படுத்த வேண்டி ஏற்படும். அத்தகைய நிதி மூலங்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்;

- (1) செயற்திட்டக் கடன்
- (2) பண்டக் கடன்
- (3) நன்கொடை
- (4) வெளிநாட்டுதவி இணைக்கிணை நிதியம்
- (5) ஏனைய கடன்கள் (காசு, கருவிக்கடன்கள்)

செயற் திட்டக் கடன்கள்

அரசாங்கம் ஒழுங்கு முறையாக தயாரித்த செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கென பெறக் கூடிய கடன்கள் இவையாகும். இவற்றை தீர்மானிக்கப்பட்ட செயற்திட்டத்தின் நடைமுறைக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்த முடியும். இதில் கடன்

பெறும் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் குறைவாகும். கடன் வழங்குவவரே இதில் தலைமை பெறுவார். இலங்கையில் இது தொடர்ச்சியாகவே பெறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றை யந்திரசாதனங்கள், வளமாக்கிகள் போன்ற வடிவில் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டால் பணநிரம்பல் கூடுவதுமில்லை, பணவீக்கம் ஏற்படுவதுமில்லை.

அவ்வாறன்றி செலாவணி வடிவிலேயே பெறப்பட்டால் அவற்றுக்கு சமனான உள்நாட்டுக் செலாவணி வழங்கப்படும். இதனால் பணநிரம்பல் கூடி பணவீக்க நெருக்கடிகள் ஏற்பட முடியும். இது விரும்பத்தக்க தல்ல.

வெளிநாட்டுப் படுகடனில் இதன் பங்கு 1984ல் 48 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் 1986 ல் இது 58 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தது. இக்கடன் தொகை 1984ல் 25,971 மில்லியனாயிருந்தது. 1986 ல் இக் தொகை 9902 மில்லியனாக காணப்பட்டது.

இத்தகைய செயற்திட்டக் கடன்கள் பின்வரும் மூலங்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது.

- (1) பன்னாட்டு அபிவிருத்தி அமைப்பு
- (2) சர்வதேச புனரமைப்பு, அபிவிருத்தி வங்கி
- (3) ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி
- (4) சவுதி அரேபிய நிதியம்
- (5) பெற்றோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமைப்பு
- (6) வேளாண்மை அபிவிருத்திக்கான பன்னாட்டு நிதியம்
- (7) ஜப்பான்
- (8) ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்
- (9) பிரான்ஸ்
- (10) கனடா
- (11) குவைத்
- (12) நெதர்லாந்து
- (13) சீனா
- (14) ஜேர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசு
- (15) வரையறுக்கப்பட்ட மனுவக் சரர்கரேவாற்றஸ்ற் கூட்டு நிலையம்.
- (16) இசுக்கண்டினாவிஸ்கா என் ஸ்கில்டா பான்கன்ஸ்-சுவிடன்
- (17) ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சொலமன் சகோதரர் -நியூயோர்க்
- (18) பன்கர்ஸ் றஸ்ற் கூட்டு நிலையம்
- (19) வரையறுக்கப்பட்ட சீன இந்தோ கூட்டு நிலையம்
- (20) சோவியத் யூனியன்

இவ்வாறு சர்வதேச நிறுவனங்கள், பிராந்திய நிறுவனங்கள், தனிப்பட்ட நாடுகள், பொது அபிவிருத்தித் தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் போன்ற பலவற்றிடமிருந்தும் இவை பெறப்படுகின்றன.

(2) பண்டக் கடன்

வெளிநாடுகளிலிருந்து பண்டவடிவில் பெறக்கூடிய கடன்கள் இவையாகும். இலங்கை மதிப்பீடு செய்திருந்த இறக்கு

மதித் தானியத்தேவையில் ஒரு பகுதி கடனாகப் பெறப்படுவதால் பாதிட்டின் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்ய முடிவதை இது குறிக்கும்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் P L 480 இதில் பிரதானமானது. பொதுச்சட்டம் (Public Law) 480 எனப்படும். இது கோதுமைமா கோதுமைத்தானியம், இறைச்சி, பாலுணவு, தாவரநெய் போன்ற பலவற்றையும் கடனாக வழங்கும். வன் செலாவணியில் கடன் தீர்க்கும் ஆற்றல் குறைந்த நாடுகள் இதன் கீழ் பண்டங்களைக் கடனாகப் பெற்று பின்பு தமது நாட்டின் செலாவணியிலேயே திருப்பிக் கொடுக்க இடமளிக்கிறது. இதனால் இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு இது இலகு கடனாக அமைகிறது.

இதேபோல் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பன்னாட்டு கூட்டுறவு நிருவாகத்திடமிருந்தும் பன்னாட்டு அபிவிருத்தி முகவரிடமிருந்தும் பெறப்படும் கடன்களையும் உள்ளடக்கும்.

இதைவிட பின்வருவோரிடமிருந்தும் இவை அதிகளவில் பெறப்பட்டுள்ளன.

- (1) ஜப்பான்
- (2) நெதர்லாந்து
- (3) பிரான்ஸ்
- (4) சேர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசு
- (5) கனடா
- (6) சுவிற்சலாந்து
- (7) இந்தியா
- (8) டென்மார்க்
- (9) சீனா
- (10) சோவியத் ஒன்றியம்
- (11) ஹங்கேரி

இவை பண்டவடிவில் நாட்டுக்குள் வருவதால் பண நிரம்பலை மாற்றுவதும் இல்லை. பணவீக்கப்பாதிப்பை ஏற்படுத்துவது மில்லை. இவ்வகையில் இதுவிரும்பத்தக்கதே.

1984 இல் வெளிநாட்டுக் கடனில் 34 வீதமாயிருந்த இக்கடன் 1986 இல் 9வீதமாக குறைந்திருந்தது. அதாவது 1984இல் 18, 426 மில்லியனாயிருந்து 1986 இல் 2,159 மில்லியனாக குறைந்தது.

(3) நன்கொடை

பாதீட்டின் பற்றாக்குறையை நிரப்பு வதற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறப்படும் நன்கொடையும் உதவுகிறது. இலங்கை போன்ற வறியநாடுகள் தமது கடன்சேவைக் கொடுப்பனவுகளை அதிகரிக்காமல் நிதியீட்டம் செய்ய இவை உதவுவதால் இவை விரும்பத்தக்கவையாகவுள்ளன.

எதிர்காலத்தில் திரும்பக் கொடுபட வேண்டியதில்லை என்ற அடிப்படையில் வெளி நாடுகளிலிருந்து பெறக்கூடியவை இவையாகும். பதிவழிக்கப்படும் நிலுவைகளையும் நன்கொடையாகவே சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இவை பண்டமாகவோ, செலாவணியாகவோ பெறப்படலாம். பண்டவடிவில் பெறப்பட்டால் பணவீக்கநெருக்கடிகள் ஏற்படமாட்டா. இவை விரும்பத்தக்கவை. அவ்வாறன்றி செலாவணியாகப் பெறப்பட்டால் பணநிரம்பல் ஏற்பட்டு பணவீக்கப் பாதீப்பு ஏற்படும். இது விரும்பத்தக்கதன்று.

நன்கொடைகள் நிதிச் சமையைக் குறைக்கக் கூடியனவாயினும் கொடை வழங்குனர்களின் அரசியல், பொருளாதாரப் பாதீப்புக்குள் கொடை பெறுநர்கள் அடங்க வேண்டிய அபாயமுண்டு. உலக ரீதியிலான கொடைகள் பெருமளவுக்கு அரசியல் பக்கச் சார்பு அடிப்படையில் கொடுபடுவது நோக்கத்தக்கது.

நன்கொடைகள் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் ஆகியோரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

(4) வெளிநாட்டு இணக்கினை நிதியம்:

பாதீட்டுப் பற்றாக்குறையை நிரப்பு வதற்கு இந்த மூலமும் பயன்படுகிறது. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் உதவியளிக்கும் நாடுகளுக்கு மிடையே காணப்படும் பண்டக்கடன் பற்றிய ஒப்பந்தங்களின் கீழ் இலங்கை அரசாங்கம் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இப்பொருட்களை உள்நாட்டு இறக்குமதியாளர்கள் விரும்பினால் இறக்குமதி செய்ய அனுமதி அளிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் வெளிநாட்டுச் செலாவணிப் பெறுமதிக்கு சமமான தொகையை இலங்கையின் ரூபா வடிவில் வழங்க வேண்டும். அவ்வாறு அவர்களால் வழங்கப்படும் ரூபாத் தொகைகள் இலங்கை மத்திய வங்கியில் வைப்புச் செய்யப்படும். இத்தகைய வைப்புக்கள் இலங்கை அரசின் இணக்கினை நிதியக் கணக்கு எனப்படும். 1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இக்கணக்கு முதன்மையுடையதாக விளங்குகிறது. இவ்வாண்டில் இதில் 812 மில்லியன் வரவு வைக்கப்பட்டு 798 மில்லியன் எடுப்பனவு செய்யப்பட்டது.

இக்கணக்கில் பின்வரும் விடயங்களும் வரவு வைக்கப்படும்.

- (1) திட்டங்களோடு தொடர்புடைய கடன்களின் வரும்படிகள். ஆனால் பொருட்களின் வடிவில் பெறப்படுபவை.
- (2) பொருட்களின் வடிவில் பெறப்பட்ட நன்கொடைகளின் வரும்படிகள்

இலங்கை அரசின் பாதீட்டு பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்காக காலத்திற்கு காலம் திறைசேரி இக்கணக்கிலிருந்து நிதியை எடுப்பனவு செய்து வருவதுண்டு.

1978இல் இதில் 2143 மில்லியன் வரவு வைக்கப்பட்டு, அதேயளவு தொகை பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு எடுக்கப்பட்டது. 1986இல் 2087 மில்லியன் வரவு வைக்கப்பட்டு, பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு இதே யளவு எடுக்கப்பட்டது.

(5) ஏனைய கடன்கள்

பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு உதவும் செயற்திட்டமல்லாத மூலங்களாக இவை அமைகின்றன. இவை காசு வடிவில் அல்லது கருவிக் கடன் வடிவில் பெறப்படுவனவாகும். இவையும் அண்மைக் காலங்களில் அதிகம் கையாளப்படுகின்றன.

இவை பின்வரும் மூலங்களிலிருந்து பெறப்படும்.

- (1) சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பொறுப்பாண்மை நிதியக்கடன்
- (2) அந்நியச் செலாவணி வங்கி அலகுகளிடமிருந்து பெறக்கூடிய யூரோ நாணயக்கடன் (Euro Currency)
- (3) பெற்றோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமையத்திலிருந்து (OPEC) பெறக்கூடிய கடன்கள்.
- (4) ஈராக், ஐப்பான், ஐக்கிய அரபு எமிரேற்ஸ் போன்ற நாடுகளிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்கள்.

1984இல் இவை மொத்த வெளிநாட்டுக் கடனில் 17 வீதமாகக் காணப்பட்டன. 1986இல் இவை 9 வீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தன. இவை 1984இல் 9284 மில்லியனாக இருந்து 1986இல் 8025 மில்லியனாக குறைந்திருந்தன.

மா. சின்னத்தம்பி

சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம்

ஒர் ஆண்டில் ஒரு சனத்தொகையின் அதிகரிப்பை அல்லது வீழ்ச்சியை முன்பிருந்த சனத் தொகையின் நூற்று வீதமாகக் காணுதல்.

சனத் தொகை வளர்ச்சியைக் கணிப்பதற்கு இயற்கை அதிகரிப்பும், மொத்த மக்கட் பெயர்வும் சுவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

கணிக்கும் முறை:

$$\text{சனத் தொகை வளர்ச்சி வீதம்} = \frac{\text{பிறப்பு} - \text{இறப்பு} (+ \text{அல்லது} -) \text{ தேறிய பெயர்வு}}{\text{நட்டாண்டுச்சனத் தொகை}} \times 100$$

ஒரு நாட்டின் சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம் ஒரு சதவீதமாக இருப்பின் அந்நாட்டின் சனத்தொகையின் எண்ணிக்கை இருமடங்காக அதிகரிப்பதற்கு 70 ஆண்டுகள் பிடிக்கும் என்பது உயர் கணித சூத்திரங்கள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சனத் தொகை வளர்ச்சி வீதம் 2 சத வீதமாக இருப்பின் அத்தொகை இரட்டிப்பதற்கு 35 ஆண்டுகள் செல்லும்.

சனத்தொகை இரட்டிப்பதற்கு செல்லும் காலம்

70

சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம்

பொருளாதார முறைகள்

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒழுங்கு முறைப் படுத்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளினதும், நிறுவனங்களினதும் கட்டமைப்பே பொருளாதார முறையாகும். இன்றொரு வகையில் கூறின் பொருளாதார முறை என்பது ஒரு சமூகமானது தனது பொருளாதார நடவடிக்கைகளான உற்பத்தி, நுகர்வு, பங்கீடு போன்றவற்றை எந்த அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளது என்பதை விளக்கி நிற்கின்றது. மனித வரலாற்றினை நோக்குகின்றபோது பல்வேறு பொருளாதார முறைகள் செயற்பட்டதனை அறிய முடிகின்றது. கால ரீதியாக பொருளாதார முறைகளை நோக்குகின்றபோது அவற்றைப் பின்வரும் முறையில் கட்டம் கட்டம்சக நோக்குவது வழக்கமாக உள்ளது.

1. புராதன பொதுவுடைமை பொருளாதாரம்
2. ஆண்டரன் — அடிமை பொருளாதாரம்
3. மானியமுறை பொருளாதாரம்
4. முதலாளித்துவ பொருளாதாரம்
5. சமூக உடமைப் பொருளாதாரம்
6. கலப்புப் பொருளாதாரம்.

இவ்வொரு அமைப்புக்களையும் விரிவாக நோக்குவோம்.

புராதன பொதுவுடைமை

மனித சமுதாயம் பல ஆண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்டது. வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் உற்பத்தி சக்திகள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருந்தன. மக்கள் ஆரம்பத்தில் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்தனர். உணவுக்காக அலைந்து திரிந்தனர். இயற்கையாகக் கிடைத்த காய்கனிகளே ஆரம்பத்தில் அவர்களின் உணவாக இருந்தது. அவ்வாறு பெற்ற உணவு அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. இதனால் தாம் பெறுகின்ற உணவின் அளவினைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக கூட்டாகவே கருவிகள் செய்யத் தொடங்கினர். ஆரம்பக் கருவிகளாக கல், சிறுதடி, ஈட்டி, பின்னர் அம்பு,வில் போன்றன அமைந்தன. இவையே அடிப்படை உற்பத்திக் கருவிகளாக இருந்ததால் உற்பத்தியின் அளவும் குறைவாக இருந்தது. அக்காலத்திலிருந்த மக்களது குறைந்த பட்ச தேவைகளைக்கூட பூர்த்தி செய்வதற்கு இவ்வுற்பத்திக்கருவிகள் போதுமானவையாக இருக்கவில்லை. மக்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து உழைத்ததின் மூலமே அக்குறைந்த பட்ச தேவையில் ஒரு பகுதியை

அவர்களால் பூர்த்தி செய்ய முடிந்தது. உற்பத்தியில் மிகை என்பது இங்கிருக்கவில்லை. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அளவு மிகக் குறைவாக இருந்தமையாலும், உற்பத்திக் காரணிகள் சமூகம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமையாக இருந்ததாலும் உற்பத்தி சமூகத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் சமமாகப் பங்கிடப்பட்டது. உற்பத்திக் காரணிகள் தமக்குச் சொந்தமானவை என எவரும் உரிமை கொண்டாடவில்லை. அவை சமூகம் முழுவதற்கும் பொதுவானதாக இருந்ததால் அங்கு சுரண்டல் இருக்கவில்லை. உற்பத்திக் காரணிகளை எவரும் தமக்குரியவை என்று சொந்தம் பாராட்டாததால் 'வர்க்க வேறுபாடு' ம் இருக்கவில்லை. சம பங்கீடு, பொதுச் சொத்துடமை, கூட்டுழைப்பு ஆகியனவே இக்காலத்தில் காணப்பட்ட பிரதான அம்சங்களாகும். இதனால் கார்ல் மாக்ஸ், லெனின் போன்றோர் இக்காலப்பகுதியை புராதன பொதுவுடைமை என வர்ணிக்கின்றனர். இக்காலத்தில் செழிப்பு காணப்படாமல் வறுமையும் பட்டினியும் காணப்பட்டதால் இதனை 'புராதன' பொதுவுடைமை என அழைக்கின்றனர்.

ஆதிகாலப் பொதுவுடைமை சமுதாய அமைப்பு காணப்பட்டபோது உற்பத்திக் கருவிகள் முன்னேற்றமற்றவையாக இருந்ததால் அவற்றில் முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தவேண்டியது மனிதனின் கடமையாக இருந்தது. இயற்கையின் தொல்லைகளிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பதற்கும் இது அவசியமாயிற்று. காலப்போக்கில் சீரான துணைக் கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் மனிதன் விலங்குகளை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருந்த நிலை மாறி அவற்றில் சிலவற்றை அடக்கி தன்வசப்படுத்தி தனது தேவைக்கேற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். அத்துடன் காய், களி, கிழங்கு விதைகளைச் சேகரித்து அதை உணவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்த மனிதன் அதைச் சேகரிக்கவும் மட்டுமன்றி அதனை விருத்தி செய்யவும் பழகிக் கொண்டான். மேலும் மனிதன் விலங்கு

களை பெரும் எண்ணிக்கையில் மந்தைகளாக வளர்க்கவும் தெரிந்து கொண்டான். விவசாயத்தினை ஒழுங்காக ஒருடத்திலிருந்து செய்யவும் கற்றுக் கொண்டான். உற்பத்திக் கருவிகள், உற்பத்தி முறை ஆகியவற்றில் மாற்றமேற்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது சமுதாய அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன.

மக்கள் கூட்டம் குல மரபுக் கூட்ட அமைப்பைக் கொண்டனவாக மாறின. இரத்த சம்பந்தமான கூட்டினால் இணைக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டமே குல மரபுக் கூட்டமாகும். ஒரு சிலர் விவசாயத்திலும், ஒரு சிலர் கைத்தொழிலிலும் ஈடுபட்டதால் தொழிற்பிரிவு ஏற்பட்டது. தொழிற்பிரிவு ஏற்பட்டதால் ஒரு சிலர் குறிப்பிட்ட பொருளை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டனர். இதனால் தமக்குத் தேவையான ஏனைய பொருட்களை மற்றவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக ஒவ்வொரு குல மரபுக் கூட்டத்திற்கும் சுய தேவையினைப் பூர்த்தி செய்யும் தன்மை இல்லாமல் போயிற்று. ஒவ்வொரு குலமும் ஒவ்வொரு பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் விசேடத்துவம் பெற்றன. இதனால் உற்பத்திக் கருவிகளிலும் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தனிப்பட்ட குலங்களுக்கேற்ப உற்பத்தித் தரம் மாற்றமடைந்ததாலும் அதிகளவில் உற்பத்தி செய்தவர்களுக்கு உயர்ந்த அந்தஸ்துக் கிட்டியதாலும் புராதன பொதுவுடைமையில் இருந்த சமத்துவம் அற்றுப் போயிற்று.

இக்காலத்தில் குலங்கள் பலவும் குடும்பங்களாகவும் மாறத் தொடங்கின. தனிப்பட்ட குடும்பங்கள் தனியாகவே உற்பத்தி செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது. உற்பத்திச் சாதன உடைமையும் தனிக் குடும்பங்களின் வசமாக அமைந்தது. இதன் வழியாக தனிச் சொத்து முறை ஏற்பட பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் தோன்றின. ஒவ்வொரு மக்கள் கூட்டத்திலும் பெரியவர்கள் அல்லது தலைவர்கள் தங்களைச் செல்வந்தர்களாக ஆக்க

கிக்கொள்ள முயன்றனர். இதனால் ஏழை, பணக்காரன் என்ற உயர்வு தாழ்வு ஏற்படத் தொடங்கியது. இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலத்திலும் ஒவ்வொரு மக்கட் கூட்டமும் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்கு நாடோடிகளாக தமது கால்நடைகளை மேய்த்துக் கொண்டு பயணம் செய்து கொண்டிருந்தனர். இப்பயணத்தில் ஒரு மக்கள் கூட்டம் இன்னொரு மக்கள் கூட்டத்தினரைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. இச்சந்திப்பில் இரு மக்கள் கூட்டத்தினரிடையேயும் போர் ஏற்பட்டது. இப்போரில் வெற்றி பெற்றவர்கள் தோற்றவர்களை அடிமைப்படுத்தினர். முன்பு தோற்றவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் அல்லது மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் தற்போது அவர்கள் அடிமைகளாக்கப்பட்டனர். எனவே சமூகத்தில் தற்போது ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் மட்டுமல்லாது ஆண்டான் அடிமை என்ற வர்க்க வேறுபாடும் உருவாயிற்று. அடிமை உழைப்பின் காரணமாகவே மக்களிடையே இருந்த வேறுபாடு மேலும் அதிகரித்தது. இக்காலகட்டத்தில் அதிக செல்வம் படைத்தவர்கள் கைதிகளை மாத்திரம் அடிமைகளாக்காமல் தங்களது சமூகப் பிரிவினர்களில் வறுமைப்பட்டுப் போனவர்களையும் கடன்பட்டவர்களையும் அடிமைகளாக்கினர். இவ்வாறாக புராதன பொதுவுடைமை நிலையிலிருந்து ஆண்டான் அடிமைச் சமுதாய நிலை உருவாகியது.

ஆண்டான் — அடிமைச் சமுதாயம்

ஆண்டான் — அடிமைச் சமுதாயத்தில் உற்பத்திக் காரணிகள் எல்லோருக்கும் பொது உடமையாக இருக்கவில்லை. ஆண்டான் களுக்கே அவை சொந்தமாக இருந்தன. ஆண்டான்களின் ஏனைய உடமைகளைப் போல அடிமைகளும், 'பேசும் தன்மையுடைய உடமை'யாக இருந்தனர். எஜமான் ஒருவர் அடிமையின் பொருட்டு செய்யும் செலவிலும் பார்க்க, அடிமை மூலம் பெறும் வருமானம் கூடுதலாக இருந்தால்தான் அவ்

வடிமையைத் தொடர்ந்து வேலைக்கு வைத்திருப்பார். இல்லாவிடின் அடிமையை வைத்திருப்பதால் எவ்வித பயனும் இல்லை. சில சமயங்களில் பயனில்லாத அடிமைகளை கொல்லவும் செய்தனர். அடிமைகள் மிகவும் கேவலமான முறையில் நடத்தப்பட்டனர்.

இக்காலகட்டத்தில் தொழில்நுட்பக் கருவிகளிலும் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. இதன் காரணமாக அதிகளவு உற்பத்தியினை மேற் கொள்ள வேண்டுமாயின் அடிமைகளை அதிகம் வேலைக்குட்படுத்துவதன் மூலமே செய்ய முடிந்தது. அத்துடன் தான் உற்பத்தி செய்யும் பொருள் தனக்குச் சொந்தமில்லை என்பதை உணர்ந்ததால் அடிமைகளை உழைப்பதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இதனால் அதிக நேரம் வேலை செய்ய வேண்டி ஏற்பட்ட போது அடிமை தனது எதிர்ப்பை உற்பத்திக் கருவிகளை நொருக்குவதன் மூலம் காட்டினான். இதனால் மிகவும் இலகுவான உற்பத்திக் கருவிகளே இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டன.

அடிமை முறைச் சமுதாயத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் பெரும்பாலும் ஆண்டானாலும் அவனைச் சுற்றியுள்ள கூட்டத்தினாலும் நேரடி நுகர்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அடிமைகளுக்குத் தொடர்ந்து உயிர் வாழ்வதற்குப் போதுமான உணவே வழங்கப்பட்டது. மிகை உற்பத்தி ஓரளவுக்கு ஏற்பட்டபோது பரிவர்த்தனை தொடங்க வியாபார நடவடிக்கைகளும் ஆரம்பித்தன. சந்தைகளும் தோன்றின. ஒரு பொருளுக்காக இன்னொரு பொருளை மாற்றும் பண்டமாற்றின் வளர்ச்சியினால் காலப்போக்கில் பணமும் உருவாகலாயிற்று.

ஆண்டான் அடிமைச் சமுதாயத்தில் அடிமைகள் கடுமையாக உழைத்தும் அவர்களுக்கு கிடைத்த பங்கு சிறிதாக இருந்ததால் காலப்போக்கில் அவர்களின் உழைப்புச் சக்தி குறைந்தது. இதனால் வேலை செய்யும் ஊக்கமும் வேகமும் குறைந்து அதே

வேளையில் ஆண்டான்கள் தமது பலத்தை அதிகரிக்க விரும்பினர். இதனால் போர்கள் ஏற்பட்டன. இப் போர்களால் சமுதாயத்தின் உற்பத்திச் சாதனங்கள் வீணாயின. பல அடிமைகள் கொல்லப்பட்டனர். இவற்றுல் விரக்தியடைந்த அடிமைகள் ஆண்டான்களுக்கு எதிராக வெகுண்டெழுந்தார்கள். இவ்வாறாக ஆண்டான்களுக்கு எதிராக எழுந்த போராட்டம் ஆண்டான் அடிமை முறைச் சமுதாயம் அற்றுப்போக வழிவகுத்தது.

மானிய முறைச் சமுதாயம்

ஆண்டான் அடிமை முறைச் சமுதாய அமைப்பின் அழிவு மானிய முறைச் சமுதாயத்தின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. நிலமானிய முறையின் சில முக்கிய அம்சங்கள் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும்.

(1) மானிய முறைச் சமுதாய அமைப்பில் நிலம் பிரதான உற்பத்திக் காரணியாக இருந்தது நிலம் முழுமைக்கும் அரசனே சொந்தக்காரனாக இருந்தான் எனக் கூறப்படுகின்றது. அரசன் தனக்குச் செய்த சேவைகளுக்குப் பதிலாக நிலங்களைப் பிரப்புக்களுக்கு மானியமாக வழங்கியிருந்தான். பிரப்புக்கள் அரசனுக்கெதிராக தவறியைப்பின் அந் நிலங்களை திரும்பப்பெறும் உரிமை அரசனுக்கிருந்தது. நிலங்கள் களனி நிலம், புற்றறைநிலம், தரிசுநிலம், என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. முதலிருவகை நிலங்களிலும் பயிர்ச் செய்கை இடம்பெற்றது. ஆரம்ப காலங்களில் அதாவது 9ம் 10ம் நூற்றாண்டுகளில் பயிர்ச் செய்கை முறை மிகவும் புராதன நிலையிலேயே இருந்தது. இக் காலத்தில் நிலங்கள் பல காலமர்கத் தொடர்ந்து பயிரிட்ட பின்னர் 20 - 25 ஆண்டுகளுக்கு அந்நிலங்கள் செழிப்பைப் பெறும் வண்ணம் பயிரிடப்படாமல் விடப்படும் முறை இருந்தது. இம் முறையில் பிற்காலத்தில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இருவயல் முறை, மூவயல் முறை என்பன

கையாளப்பட்டன. மூவயல் முறையின்படி பயிரிடப்படும் நிலங்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு பிரிவில் தொடர்ந்து இரு வருடங்கள் பயிரிட்ட பின்னர் மூன்றாம் வருடம் அப் பிரிவு பயிரிடப்படாமல் விடப்படும். இதன்படி ஒவ்வொரு வருடமும் பயிரிடக் கூடிய நிலங்களில் 1/3 பகுதி நிலம் பயிரிடப்படாமல் விடப்படும். இதற்கான முக்கிய காரணம் குறிப்பிட்ட நிலம் மீண்டும் தன் செழிப்பைப் பெறுவதற்கேயாகும். விவசாயம் பெரும்பாலும் திறந்தவயல் அடிப்படையிலேயே நடைபெற்றது. இதனால் மிருகங்கள் பயிர்களை நாசம் செய்தன. ஒருவருக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் தொடர்ச்சியாகக் காணப்படாமல் சிதறுண்டு கிடந்ததால் நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்துவது கடினமாக இருந்தது. இவற்றின் காரணமாக ஏக்கருக்குரிய விளைச்சல் மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது.

(2) நிலங்கள் மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டதுபோல் சமுதாயத்திலும் மக்கள் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். பிரப்புக்கள் சுதந்திரக் குடியானவர்கள். பண்ணையாட்கள் அல்லது அடிமைகள் என்போரே அப்பிரிவினராவர். இவர்களில் பிரப்புக்களே சமுதாயத்தில் உயர்ந்தவர்களாக மதிக்கப்பட்டனர். சுதந்திர குடியானவர்களுக்கு சிறிதளவு நிலம் சொந்தமாக இருந்தது. எனினும் தமது உற்பத்தியில் ஒரு பகுதியை பிரப்புக்களுக்கு வரியாக செலுத்தவேண்டியிருந்தது. அடிமைகளுக்கு நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கவில்லை. இவர்கள் பிரப்புக்களின் பண்ணைகளில் வேலை செய்தனர். இவர்களது நிலைமை சில நாடுகளில் மோசமானதாக இருந்தது. சில நாடுகளில் இருந்த அடிமையாட்களின் நிலை ஆண்டான், அடிமைச் சமுதாயத்தில் இருந்த நிலையிலும் பார்க்க ஓரளவு உயர்வாக இருந்தது.

(3) மானிய முறைச் சமுதாயத்தில் சிற்றளவு உற்பத்தி முறையே காணப்பட்டது. இக் காலத்தில் உள்ள கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றும் சுய தேவையினை அடைவதை

நோக்கமாகக் கொண்டே உற்பத்தி செய்து வந்தன. எனவே நாடு முழுவதிலும் சுய தேவைப் பூர்த்தியினை நோக்கமாகக் கொண்ட பல கிராமங்கள் காணப்பட்டன. இவ்வாறான ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒவ்வொரு நிலப் பிரபுவினதுகட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

(4) மானிய முறைச்சமுதாயத்தில் பெரும் பாலான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்த போதும் கைத்தொழிலும் ஓரளவு நடைபெற்று வந்தது. கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தோரும் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். தொழில் முயல்வோன் பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளி, தொழில் பயில்வோன் என்போரே அப்பிரிவினராவர். தொழில் முயல்வோன் மூலப்பொருட்களை வழங்கவேண்டிய கடமையினைக் கொண்டிருந்தான். இம்மூன்றுவகை வகுப்பினரும் ஓரிடத்தில் இருந்தே தொழில் செய்தனர். இதனை இல்லத் தொழில்முறை என்று அழைப்பர். தொழில் முயல்வோன் உற்பத்தியின் அளவு தரம் போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி வந்தான். சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்வதே இவர்களது நோக்கமாக இருந்தது.

(5) மானிய முறைப் பொருளாதாரத்தில் பண்டமாற்று முறையே முக்கிய இடம் பெற்றது. இதனால் பணம் புழக்கத்தில் இருக்கவில்லை என்று கூறுதல் தவறானதாகும். பணப் புழக்கம் மிகவும் குறைவாக இருந்தது. வர்த்தக நோக்கத்திற்காக அல்லாது சுய தேவையினைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கம் முக்கியமாக இருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும்.

(6) மானிய முறைப் பொருளாதாரத்தில் புழக்க வழக்கங்கள் முக்கிய இடம்பெற்றன. ஒவ்வொரு கூட்டத்தினைச் சார்ந்தோரின் கடமைகள் உரிமைகள் என்பன வழக்கத்தின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. வழக்கத்தின் அடிப்படையில் அரசனே யாவரிலும் மேலானவன் எனக் கருதப்பட்டான். ஆனால் அவனால் எல்லாப் பிர

புக்கள் மீதும் அதிகாரத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை. இதனால் பிரபுக்களே ஒவ்வொரு பகுதியிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வர்களாக இருந்தனர்.

(7) தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் மிகவும் குன்றிய நிலையில் இருந்தது. இதனால் விவசாயத்திலும் கைத்தொழிலிலும் உற்பத்தி குறைவாக இருந்தது. போக்குவரத்து வசதியிலும் முன்னேற்றம் ஏற்படாததால் ஒரு கிராமத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது உணவு மிகுதியாக உள்ள இன்றொரு கிராமத்தில் இருந்து உணவினைக் கொண்டு வர முடியாத நிலை இருந்தது.

இருந்தபோதிலும் உற்பத்திச் சுருவிகள் ஆண்டான் அடிமைச் சமுதாயத்தில் இருந்ததைவிட மானியமுறை அமைப்பின் கீழ் ஓரளவு தரம் கூடிய நிலையில் இருந்தன. அத்துடன் காலம் செல்லச் செல்ல விவசாய முறைகளில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சந்தைப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு உற்பத்திகள் நடைபெறத் தொடங்கின. சனத் தொகையில் வளர்ச்சி ஏற்பட அவர்களின் அதிகரித்த தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு பேரளவு உற்பத்தித் திட்டங்கள் கைக் கொள்ளப்பட்டன. வர்த்தகமும் சர்வதேச சந்தையை நோக்கி வளரத் தொடங்கியது. இதன் பயனாக நாணய முறைமை வளர்ச்சியடைந்தது. வங்கி அமைப்புக்கள் தோன்றின. இதன் பயனாக நிலப் பிரபுத்துவ சமுதாயம் மறைந்து முதலாளித்துவ சமுதாயம் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

மானிய முறைச் சமுதாயத்தின் மறைவும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் தோற்றமும் வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு முறைகளில் தோன்றின. இங்கிலாந்தில் சமுதாயத்தில் உள்ள அனைவரும் கால சூழ்நிலைக்கேற்ப தம்மை மாற்றிக் கொண்டதனால் மானிய முறை சமுதாயம் மறைந்து முதலாளித்துவ சமுதாயம் தோன்றியது. பிரான்சில் முதலா

ளித்துவமுறைமை 1789ல் ஏற்பட்ட பிரான்சியப்புரட்சியுடன் தோன்றியதாகக்கூறுவர். யேர்மனியில் பிரப்புக்கள் தங்களைத் தாங்களே காலகுழலுக்கேற்ப மாற்றிக் கொண்டனர். ரஷ்யாவில் அண்மைக் காலம்வரை மானியமுறை சமுதாய அமைப்பே நடைமுறையில் காணப்பட்டது. 1917ம் ஆண்டுடன் அங்கு சமூகவுடமை சமுதாய முறை ஏற்பட்டது. பல குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்நிய நாடுகள் அவற்றைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்யத்தொடங்கிய பின்னர் அங்கு நிலவிவந்த மானிய முறை சமுதாய அம்சங்கள் படிப்படியாக மறைந்தன. மானிய முறைச் சமுதாயத்தின் மறைவு முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பு தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது.

இன்று உலகில் காணப்படும் பொருளாதார அமைப்புகள் மூன்று பெரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கப்படுகின்றன. முதலாளித்துவ பொருளாதாரம், சமூக உடமைப் பொருளாதாரம், கலப்புப் பொருளாதாரம் என்பனவே அம் மூன்று பெரும் பிரிவுகளுமாகும். கொள்கையடிப்படையில் இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டாலும் நடைமுறையில் தூய முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பினையோ தூயசமூகஉடமைப் பொருளாதார அமைப்பினையோ காண முடியாது. கலப்புத் தன்மையே எல்லாப் பொருளாதார அமைப்புகளிலும் காணப்படுகின்றது. சில பொருளாதாரங்களில் முதலாளித்துவ தன்மைகள் கூடுதலாகக் காணப்படுவதால் அவற்றை முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் என்று அழைக்கின்றனர். இதற்கு உதாரணமாக அமெரிக்கா, ஐக்கிய ராச்சியம், பிரான்ஸ், கனடா, அவுஸ்ரேலியா போன்ற பல நாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். சில பொருளாதாரங்களில் சமூக உடமைப் பண்புகள் கூடுதலாகக் காணப்படுவதால் அவை சமூக உடமைப் பொருளாதாரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக ரஷ்யா, சீனா, கியூபா, கிழக்கு ஜேர்மனி, வடகொரியா, வடவியட்நாம், மக்கள் சீனக் குடியரசு போன்றவற்றைக் கூறலாம். சமூக உடமைப் பொருளாதார பண்புகளும் முதலா

ளித்துவ பொருளாதாரப் பண்புகளும் ஏறக்குறைய சரிவரப் பகிர்ந்து காணப்படும். பொருளாதாரங்கள் கலப்புப் பொருளாதாரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகள் இதற்கு உதாரணமாகும். இவ்விதழில் முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பின் பிரதான குண இயல்புகள், நன்மைகள், தீமைகள் போன்றன நோக்கப்படுகின்றன.

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பு

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பினை சந்தைப் பொருளாதாரம், சுதந்திர முயற்சிப் பொருளாதாரம் என்று அழைப்பர். இப்பொருளாதார அமைப்பின் கீழ் உற்பத்திக்காரணிகள் தனியாருக்குச் சொந்தமானவையாக உள்ளன, இவ்வற்பத்திக்காரணிகளை தனியார் தமது விருப்பப்படியன்படுத்தலாம். இலாப நோக்கத்தினை அடிப்படையாக வைத்தே இங்கு சொத்து உடமையாளர்கள் தொழிற்படுகின்றனர். என்ன பொருளை உற்பத்தி செய்வது, எவ்வாறு உற்பத்தி செய்வது, யாருக்கிடையே பங்கிடுவது போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு விலை முறையே தீர்வு காண்கிறது. சகல முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்புகளிலும் இன்று சில கட்டுப்பாடுகள் அரசாங்கத்தினால் பொது நலன் கருதி விதிக்கப்படுகின்றன. எனினும் இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் தனியார் விரும்பிய தொழிலைத் தொடங்குவதையோ இலாப நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இன்னொரு வருடன் சேர்ந்து ஒப்பந்தங்களை மேற்கொள்வதையோ தடை செய்வதில்லை.

முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தின் முக்கிய பண்புகள்

1. தனியார் சொத்துரிமை

முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தின் முக்கிய பண்புகளில் பிரதானமான விடயம் தனியார் சொத்துரிமையும் வாரிசரிமையும்

மாகும் ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட சொந்தமாக சொத்துகளை வைத்திருக்கும் உரிமையைக் கொண்டவர்கள். தனிப்பட தமக்கென வீடு, கார், தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றை வைத்திருக்கலாம். ஒருவர் இறந்த பின்னர் அவரது சொத்துக்கள் அவரது மக்களுக்கோ அல்லது அவரது உறவினருக்கோ சொந்தமாக அமைகின்றன.

சொத்துக்கள் தனியாருக்குச் சொந்தமாக அமைவதால் தொழில்களும் தனிப்பட்டவர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. விவசாயம், கைத்தொழில், வர்த்தகம் போன்றவற்றினை இலாப நோக்கத்தினை அடிப்படையாக வைத்து தனிப்பட்டவர்கள் மேற்கொள்கின்றனர். இதன் காரணமாக தேசிய உற்பத்தியில் பெரும்பகுதி சொத்துக்களுக்கு சொந்தமாக உள்ள கைத்தொழில் முதலாளிகளிடமும் நிலப்பிரபுக்களிடமும் செல்கின்றது. தொழிலாளர்கள் பெரிதும் இம் முயற்சியாளர்களின் சுரண்டலுக்குட்படுகின்றனர்.

2. தொழிலில் ஈடுபடும் சுதந்திரம்

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம், ஒப்பந்தம் செய்வதற்கான சுதந்திரம், தன்னுடைய சொத்தினை ஒருவர் பயன்படுத்துவதற்கான சுதந்திரம் உண்டு. இங்குள்ள எவரும் அவரவர் விரும்பிய தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கான உரிமை உண்டு. முதலும் முயற்சியும் இருக்குமாயின் ஒருவர் எவ்விடத்திலும் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். எனினும் சமூகநலன் கருதி சில சட்ட திட்டங்களுக்கமையவே தனியார் தொழில்களை நடாத்த வேண்டி இருக்கும் என்பதையும் நினைவில் வைத்திருத்தல் நல்லது. குடும்ப செல்வாக்கு, ஒருவர் பிறந்த குலம்போன்ற சமூகக்காரணிகளும் ஒருவர் விரும்பும் தொழிலில் ஈடுபடத் தடையாகவும் இருப்பதை நடைமுறையில் காணலாம்.

மேலும் இப்பொருளாதார அமைப்பில் அரசாங்கத்தின் குறுக்கீடு இல்லாது ஒருவர் மற்றவர்களோடு தொழில் - வர்த்தக ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ளும் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுள்ளனர்.

3. நுகர்வோர் இறைமை

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் நுகர்வோரானே அரசன் என்று கூறப்படுகின்றது. நுகர்வோன் எப் பொருளையும் தனது விருப்பப்படி நுகரலாம். யாரும் நுகர்வோன் ஒருவனை குறிப்பிட்ட பொருளைத்தான் நுகரவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்த முடியாது. இதன் பயனாக நுகர்வோரின் விருப்பப்படி பொருட்களின் உற்பத்தி நடைபெறுகின்றன. தமது விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப பொருட்களை நுகர முடிவதால் நுகர்வோரின் நலன் பெருக முடிகின்றது. எனினும் நுகர்வோரின் இறைமை அவனிடமுள்ள வருமானத்தினாலும்பொருட்களின் கிடைப்பனவினாலும் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

4. இலாப நோக்கம்:

தனிப்பட்ட உற்பத்தியாளர்கள் இலாப நோக்கத்தினை அடிப்படையாக வைத்தே தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். எப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதால் அதிக லாபம் பெறலாமோ, அப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முனைகின்றனர். இலாபத்தினை அடிப்படையாக வைத்தே பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறார்களே யொழிய சமூக நன்மையினை வைத்து ஈடுபடுவதில்லை. இலாப நோக்கமே பொருளாதாரத்தினை இயக்கிச் செல்கின்றது. உற்பத்திக் காரணிகளின் உச்சப் பயன்பாட்டினைப் பெறுவதற்கு உற்பத்தியாளருக்கு தூண்டுதலாக இருப்பது இலாப நோக்கமேயாகும்.

5. வர்க்கப் போராட்டம்:

முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் வகுப்பு முரண்பாடு என்பது காணப்படுகின்

றது. பணம் இருப்பவர்களுக்கும் பணம் இல்லாதவர்களுக்கும் இடையே போராட்டம் நடைபெறுகின்றது. சகல முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் என இருவகைப் பிரிவினர் காணப்படுகின்றனர். முதலுக்கும் உழைப்புக்கும் இடையே போராட்டம் நடக்கின்றது. முதலாளிகள் அதிக இலாபம் பெறுவதற்காக தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த கூலி கொடுத்து அவர்களைச் சுரண்டி வாழ்கின்றனர். தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வுக்காகப் போராடுகின்றனர்.

6. வருமானச் சமயின்மை

முதலாளித்துவ நாடுகளில் வருமானச் சமயின்மை என்பது பெருமளவு காணப்படுகின்றது. மொத்த உற்பத்தியில் பெரும்பகுதி சனத்தொகையில் ஒரு சிறிய பகுதியினரிடம் செல்ல, பெரும் பகுதியான மக்கள் வருமானப் பற்றாகக் குறையினால் அத்தியாவசிய உணவுத் தேவைகளைக் கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருப்பர். சொத்துடைமையில் காணப்படும் சமயின்மையே வருமானத்தில் சமயின்மை காணப்படுவதற்கான அடிப்படைக்காரணமாகும். வகுப்பு முரண்பாடும் இதன் அடிப்படையிலேயே தோன்றுகிறது.

7. போட்டி

நுகர்வோர், உற்பத்தியாளர், தொழிலாளர் ஆகியோர் தமக்கிடையே போட்டியிடுவதும் இப்பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் ஒரு பண்பாகும். உற்பத்தியாளர்களுக்கிடையே பொருட்களை விற்றுவிடவேண்டுமென்பதில் போட்டி காணப்படுகிறது. இதன் பயனாக நுகர்வோர்கள் குறைந்த விலையில் பொருட்களை பெறமுடிகின்றது. மறுபக்கம் குறிப்பிட்ட பொருட்களை தாமே பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற போட்டி நுகர்வோரிடையே காணப்படுகிறது. இதே போன்ற போட்டி உழைப்பாளர்களிடையேயும் காணப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நியாயமான இலாபம் கிடைக்கின்றது.

8. விலையின் பங்கு:

கட்டுப்பாடற்ற சந்தையில் கேள்வி, நிரம்பல் ஆகிய இருசக்திகளின் மூலம் நிர்ணயிக்கப்படும் விலையே முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தினை இயக்கிச் செல்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. என்ன பொருளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், அப்பொருட்களை எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யவேண்டும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை, யாருக்கிடையே பங்கிடு செய்ய வேண்டும் என்பது போன்ற அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் விலை முறையின் மூலமாகத் தீர்க்கப்படுகின்றது. விலை முறை என்பது உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையே வழிகாட்டியாக அமைகின்றது. குறிப்பிடப்பட்ட பொருளின் விலை உயரும் போது அப்பொருளை உற்பத்தி செய்ய உற்பத்தியாளர்கள் முயல்வார்கள். மறுபக்கமாக நோக்கின் விலை உயர்வானது குறிப்பிட்ட பொருளின் நுகர்வினைக் குறைக்குமாறு நுகர்வோருக்கு அறிவுறுத்துவதாக இருக்கும்.

முதலாளித்துவ பொருளாதார முறையின் நன்மைகள்

1. பொருளாதார விருத்தி

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பைக் கொண்ட நாடுகளில் உற்பத்தியானது துரிதமாக அதிகரித்துள்ளமையைக் காணலாம். இலாபநோக்கத்தின் அடிப்படையில் உற்பத்திக் காரணிகள் திறமையாகப் பயன்படுத்தப்படுவதனால் அதிகளவு உற்பத்தி பெறப்படுகின்றது. இலாபத்தினை அதிகளவு கொண்டுள்ள தொழில்களில் ஆபத்துக்கள் கூடுதலாக இருந்தும் முயற்சியாளர்கள் அவற்றில் முதலீடு செய்வதனால் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் ஏற்படுவதற்கும் வழிவகுக்கப்படுகின்றன. புதிய தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் உற்பத்தியினை மேலும் பெருக்குவதற்கு வழிவகுக்கிறது.

2. மக்களின் வாழ்க்கைத் தர உயர்வு

நாட்டின் உற்பத்தியானது இறுதியில் மக்களைச் சென்றடைகின்றது. முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் பல்வேறு வகையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றன. பொருட்களின் தரத்திலும் கிடைக்கக்கூடிய பொருட்களின் அளவிலும் தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தர உயர்வு தங்கியுள்ளது. இப்பொருளாதார முறைமையில் மக்கள் தாம் விரும்பிய பொருளை விரும்பிய அளவில் நுகரக் கூடிய நிலைமை காணப்படுவதால் அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வாக இருக்கின்றது.

3. உற்பத்திச் சாதனங்களை திறமையாகப் பயன்படுத்தல்

உற்பத்திச் சாதனங்கள் மக்களின் தேவைகளுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது பற்றாக்குறையாக உள்ளன என்று ஏற்கனவே பார்த்துள்ளோம். உற்பத்தியாளரின் முக்கிய நோக்கம் இலாப நோக்கமாக இருப்பதால் தாம் வைத்துள்ள அல்லது வேலைக்கமர்த்தி உள்ள உற்பத்திக்காரணிகளை திறமையாகப் பயன்படுத்தி அதிகளவு உற்பத்தியைப்பெற முனைவார். இதனால் உற்பத்திச் செலவு குறைய இலாபம் அதிகமாகப்பெற முடியும்.

4. தனித்திறமையில் வளர்ச்சி

உற்பத்தி, நுகர்வு, பரிவர்த்தனை, பங்கீடு போன்ற விடயங்களில் முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் போட்டி நிலவுகின்றது. உற்பத்தியில் போட்டி நிலவுவதால் திறமையற்ற உற்பத்தியாளர்கள் குறிப்பிட்ட தொழிலில் இருந்து நீங்க திறமையுள்ளவன் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைய முடிகிறது. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தும் திறமை உள்ளவர்கள் முன்னுக்கு வருகின்றனர். ஒவ்வொரு மனிதனின் திறமையிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதனால் திறமையுள்ளவன் அதிக வருமானம் பெறும்

நிலையும் திறமையற்றவர் குறைந்த வருமானம் பெறும் நிலையும் காணப்பட வருமானத்தில் சமமின்மையும் காணப்படுகின்றது.

5. கடின உழைப்பு

இலாப நோக்கத்தினைக் கொண்டு இயங்கும் உற்பத்தியாளர்கள் அதிக இலாபம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக கடின உழைப்பினை மேற்கொள்கின்றனர். தொழிலாளர்களும் அதிக வருமானம் பெறுவதற்காக கடுமையாக உழைக்கின்றனர். இதன் காரணமாக உற்பத்தி அதிகரிக்கப்படுகின்றது. பொருளாதார விருத்தியும் வேகமாக்கப்படுகின்றது.

6. பெருமளவு மூலதனத் திரட்டு

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் தனியார் சொத்துரிமை உண்டு. இதனால் அதிகளவு சொத்துக்களைச் சேர்த்து தாமும் அனுபவிக்க வேண்டும், தம்பிள்ளைகளும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற பெருங்குறும்பம் காரணமாக தமது வருமானத்தில் கணிசமான பகுதியை சேமிக்க முனைகின்றனர். சேமிப்பே மூலதனத்திற்கு அடிப்படையாகும். சேமிப்பு அதிகரிக்கையில் மூலதனத்தின் அளவும் அதிகரிப்புக்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. சேமிக்கும் மக்களிடம் இருந்து முயற்சியாளர்கள் சேமிப்பினைப் பெற்று முதலீடாக மாற்றும் போது உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படுகின்றது.

7. சுதந்திர உணர்வு

அரசாங்கம் தனியார் துறைக்கு சகல விதமான உரிமைகளையும் கொடுப்பதால் மக்கள் தம் எண்ணப்படி பொருட்களை நுகர முடிகிறது. குறிப்பிட்ட பொருளைத்தான் நுகர்வோர் நுகரவேண்டுமென எதுவித கட்டுப்பாட்டினையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. நுகர்வோர் விருப்பத்தின்படியே உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

8 தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம்

இலாபத்தினை உச்ச அளவில் அடையும் நோக்குடன் உற்பத்தி முறைகளில் அடிக்கடி மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. தொழில்நுட்பங்களில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க வழி செய்கின்றது. மேலும் யந்திரங்களிலேதான் பெரும்பாலும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இயந்திரங்கள் பெருமளவு உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. இதனால் பெருமளவு உற்பத்தியில் அக, புற சிக்கனங்கள் ஏற்படுகின்றன.

9. தன்னிச்சையான முறையில் இயங்குதல்

சமதர்ம பொருளாதார அமைப்பில் மத்திய திட்டமிடல் குழு என்பதன் மூலமே என்ன பொருட்களை உற்பத்தி செய்வது? எவ்வாறு உற்பத்தி செய்வது என்பது போன்ற விடயங்கள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இத்தகைய விடயங்கள் முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் தன்னிச்சையாக இயங்குகின்ற விலைமுறையின் மூலம் தீர்க்கப்படுகின்றது. பொருட்களின் விலை உற்பத்திக்காரர்களின் விலை ஆகியவற்றில் ஏற்றம் இறக்கம் ஏற்படுவதன்மூலம் என்ன? எப்படி? யாருக்காக? என்ற வினாக்களுக்குத் தீர்வு காணப்படுகின்றன. இதற்காக அரசாங்கத்தின் தலையீடோ, வேறெந்த முறையிலான ஒரு அமைப்போ தேவை இல்லை.

முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் உள்ள குறைகள்:

1. வருமான ஏற்றத் தாழ்வு

தனியார் சொத்துரிமையும், சொத்துக்களின் பங்கீடானது சமமின்றிக் காணப்படும் நிலையும் வருமானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வினை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் உற்பத்திப் பங்கீட்டிலும் சமமின்மை ஏற்படுகின்றது. அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் நலமான வாழ்வு வாழ, குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் வறுமையால் வாடுகின்றனர்.

உற்பத்தியில் பெரும் பகுதியினை ஒரு சிலர் மட்டுமே பெறுகின்ற நிலை காணப்படுவதால் வறுமையால் வாடுவோர் தொகை அதிகமாக உள்ளது. சுருங்கக்கூறின் சமூகநீதி காணப்படுவதில்லை. எல்லோரும் நலமான வாழ்வு வாழ்கின்றார்கள் என்று கூறவும் முடியாது.

2. சாதன விரயமாக்கல்

முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் போட்டி என்பது முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது. ஒவ்வொரு உற்பத்தியாளர்களும் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்காக பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு போட்டி போடுகிறார்கள். விளம்பரத்தின் மூலம் தமது பொருட்களின் விற்பனையை அதிகரிக்க முனைகின்றனர். விளம்பரத்துக்கு செலவழிக்கும் பணம் தேவையற்றது என்பது சிலரது கருத்து. போட்டி காணப்படுவதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளிலேயே பலவகை உற்பத்திகள் காணப்படுகின்றன. ஓரளவுக்கு குறிப்பிட்ட பொருளில் வகை வகையான உற்பத்திகள் இருப்பது விரும்பத்தக்கது. ஆனால் மிதமிஞ்சிய அளவுக்கு வகைகளின் அளவு இருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. உதாரணமாக உடுப்பு தோய்ப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும், சவர்க்காரத்தில் ஒரிருவகை இருப்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல. போட்டியின் மூலம் தனது பொருளை விற்பனை செய்ய முடியாதவர்கள் பயன்படுத்திய உற்பத்திக் காரணிகள் ஓரளவு விரயமாக்கப்பட்டவை எனக் கூறுவதில் தவறில்லை எனலாம்.

இலாப நோக்கத்தில் உற்பத்தி நடை பெறல்

இலாப நோக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் அதிக இலாபம் தரத்தக்க பொருளின் உற்பத்தியை யே பலர் மேற்கொள்ள முனைகின்றனர். மக்களுக்குத் தேவையான ஆனால் அதிகம் இலா

யும் தராத அத்தியாவசியப் பொருட்களின் உற்பத்தியில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவதில்லை. மேலும் சில உற்பத்தியாளர்கள் தனியுரிமை நிலையினை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தமது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு உயர்ந்த விலை விதித்து நுகர்வோரைச் சுரண்ட முற்படுகின்றனர். நுகர்வோருக்கு பொருட்களின் தரம்பற்றித்தெரியாமல் இருக்குமிடத்து கலப்படம் செய்வதன் மூலம் தமது பொருட்களுக்கு கான விலையினைக் குறைத்து உற்பத்தியாளர்கள் அதிக இலாபம் பெறுகின்றனர். சுயநன்மையையோக்கமாகக் கொண்டு உற்பத்தியாளர் இயங்குகின்றார்களேயொழிய சமூக நன்மையினை கவனத்தில் கொள்வதில்லை.

4. வகுப்புப் போராட்டம்

முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் வகுப்புப் போராட்டம் என்பது தொடர்ந்து நடக்கும் நிகழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளும் ஒருவரை ஒருவர் ஐயத்துடன் பார்த்துக் கொண்டே தொழில் நடாத்துகின்றனர். சந்தர்ப்பம் வரும்போது மோதிக் கொள்கின்றனர். தொழிலாளர்கள் உயர்ந்த கூலியைப்பெறுவதற்காக தொழிற்சங்கங்கள் மூலம் கோரிக்கை விடுகிறார்கள். தொழிலதிபர்கள் கூலி உயர்வுக்கு இணங்காவிடின் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். இறுதியில் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படுபவர் தொழிலாளர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

5. பொருளாதாரத்தில் உறுதியின்மை காணப்படல்

முதலாளித்துவ பொருளாதாரங்களில் மந்தமும் செழிப்பும் அடிக்கடி ஏற்படுவதை பொருளாதார வரலாறு காட்டி நிற்கின்றது. உற்பத்தியானது அரசாங்கத்தினாலோ அல்லது வேறு வகையான அமைப்புகளினாலோ கட்டுப் படுத்தப்படுவ

தில்லை. தனியார்கள் பெரும்பாலும் திட்டமிடப்படாத நிலையில் உற்பத்தியை மேற்கொள்வதால் மந்தம் செழிப்பு என்பன மாறி மாறித் தோன்றுகின்றன. மந்த நிலை ஏற்படும்போது பலர் வேலைவாய்ப்பை இழக்க நேரிடுகிறது. செழிப்புக் காலத்தில் பணவீக்கம் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தும் உண்டு.

6. சுரண்டல் நிலை

முயற்சியாளர்கள் தொழிலாளர்களைக் சுரண்டுகின்றனர். விற்பனையாளர்கள் நுகர்வோரைச் சுரண்டுகின்றனர். செல்வந்தர்கள் வறியவர்களைச் சுரண்டுகின்றனர். எங்கும் சுரண்டல் நிலை காணப்படும். சமூக நலன் குறைகின்றது. சமூக அநீதி வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

7. சாதனங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தல்

பொருளியலின் இறுதி நோக்கம் மக்கள் நலனை முன்னேற்றுவதாகும். மக்கள் நலன் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமாயின் அவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யப்படல் வேண்டும். ஆரம்பத்தில் மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் என்பது சமூக நலனை முன்னேற்றுவதற்கான அடிப்படை நிபந்தனையாகும். ஆனால் இலாபத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட உற்பத்தியாளர்கள் அதிக இலாபம் தரும் ஆடம்பரப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கே முனைகின்றனர். உற்பத்திக் காரணிகளை அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தாமல் ஆடம்பரப் பொருட்களின் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தல் தவறான சாதனப் பயன்படுத்தலுக்கு உதாரணமாகும். சந்தையின் விலையில் காணப்படும் குறைபாடே இதற்கு அடிப்படையாகும். ஏனெனில் சந்தை விலையினை அடிப்படையாக வைத்து உற்பத்தியாளர்கள் இயங்குகிறார்கள். ஆனால் சந்தை விலையானது வருமானத்தினை அதிகமாகக் கொண்ட செல்வந்தர்களின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டதாக அமைகின்றது.

8. வேலையின்மைப் பிரச்சனை

வேலையின்மை என்பது இன்று உலகில் உள்ள சகல முதலாளித்துவ நாடுகளினாலும் எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சனையாகும், பயன்படு கேள்வியில் ஏற்படும் குறைவால் வேலையின்மை தோன்றுகின்றது என்பது கெயின்சின் கருத்து. வேலையின்மை என்பது உற்பத்திக் காரணிகளிற் ஒரு பகுதி பயன்படுத்தப்படாமல் இருப்பதைக் காட்டுகின்றது. இது பொருளாதார ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் தீமையினை விளைவிக்கின்ற விடயமாகும்.

9. பிரதேச ரீதியான வளர்ச்சி நிலையில் வேறுபாடு காணப்படல்

குறிப்பிட்ட ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டின் சகல பகுதிகளிலும் சமசீரான வளர்ச்சி ஏற்படுவதில்லை. தொழிற் செறிவு என்பது சில பகுதிகளில் கூடுதலாகக் காணப்படுவதால் அப்பகுதிகள் வளர்ச்சியடைந்தும் ஏனைய பகுதிகள் வளர்ச்சியடையாத நிலையிலும் காணப்படும். ரதேச ரீதியான வளர்ச்சி நிலையில் வேறுபாடு காணப்படல் குறைவிருந்ததிக்கு உதாரணமாகவும் அமைகின்றது.

10. உழைப்பு வழங்காமலே சொத்து அதிகரிக்கப்படல்

மூலதனம் என்ற உற்பத்திக் காரணியை அதிகளவு வைத்திருப்பவர்கள் உடல் உழைப்பை வழங்காமல் பெருமளவு செல்

வம் சேர்க்கின்றனர். இவர்களை செல்வத்தில் மிதக்கும் சோம்பேறிகள் எனலாம். இவ்வகை மனிதர்கள் சமூகத்தில் இருப்பது சமூகக் குறைபாட்டையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

11. மனிதத்தன்மை பேணப்படாமை

பணம் என்னும் சாதனமே முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தினை ஆள்கிறது பணத்தின் காரணமாக பல குற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. பணம் படைத்தவர்கள் தாம் செய்யும் குற்றத்தில் இருந்து பெரும்பாலும் தப்பிக் கொள்கின்றனர். அப்பாவி ஏழைகள் வருந்த நேரிடுகின்றது. மனிதத்தன்மைக்கு மதிப்பு அளிக்கப்படும் நிலை குறைகின்றது. பணம் உழைக்க வேண்டும் என்பதற்காக வயதில் சிறியவர்களும் வேலைக்கமர்த்தப்படுகின்றனர்.

மேலே முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பின் தன்மைகள் நன்மைகள், குறைபாடுகள் போன்றவற்றை நோக்கினோம். குறைபாடுகள் காணப்பட்டபோதும் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியினை முதலாளித்துவ நாடுகள் கண்டுள்ளன. இங்கு காணப்படுகின்ற குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக தற்கால அரசாங்கங்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும் கடைபிடித்து வருகின்றன. (மிகுதி அடுத்த இதழில்)

நட்டாண்டுச் சனத் தொகை

எந்த ஓர் ஆண்டிலும் யூலை மாதம் முதலாம் திகதியில் உள்ள சனத் தொகை (ஓர் ஆண்டில் சனத் தொகை ஓரளவு சீராக மாற்றமடைகிறது எனக் கொண்டு) அவ்வாண்டின் நட்டாண்டுச் சனத்தொகை எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

லக்ஷமி, 37 கண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 23336

அரசிறை

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதம் 1987

வரி வருமானம்	17.9
வருமானவரிகள்	2.5
மொத்த விற்பனை வரிகள்	5.4
கலால்வரி	2.4
வெளிநாட்டுவர்த்தக வரிகள்	6.6
வரியல்லா வருமானம்	3.6
மொத்த அரசிறை	21.4

ஏற்றுமதிக்கட்டமைப்பு மாற்றம்

துறைகள்	சதவீதம்		
	1985	1986	1987
விவசாயம்	52.5	46.3	42.4
கைத்தொழில்	39.5	46.6	48.6
கனிப்பொருள்	2.4	3.5	4.3
பகுக்கப்படாதவை	5.6	3.7	4.7
மொத்தம்	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>
தேயிலை	33.1	27.2	25.9
இறப்பர்	7.1	7.7	7.1
தெங்கு	8.5	7.0	5.2
புடவையும் ஆடையும்	22.0	28.0	31.4
பெற்றோலிய உற்பத்தி	10.7	6.9	6.3
இரத்தினக்கல்	1.6	2.2	3.5
சிறுவேளாண்மை உற்பத்தி	3.8	4.4	4.2

இறக்குமதிக்கட்டமைப்பு மாற்றம்

துறைகள்	சதவீதம்		
	1985	1986	1987
நுகர்வுப் பொருட்கள்	19.4	22.5	22.8
இடைநிலைப் பொருட்கள்	54.2	52.4	57.2
முதலீட்டுப் பொருட்கள்	19.2	19.4	18.7
பகுக்கப்படாதவை	7.2	5.7	1.3
மொத்தம்	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>
அரிசி	2.0	1.9	1.1
மா	0.4	0.3	0.2
பெற்றோலியம்	20.3	11.5	14.4
வளமாக்கி	2.9	2.4	1.8
இரசாயனம்	1.7	2.9	2.6
கோதுமைத்தானியம்	5.1	4.4	3.5
பொறியும் கருவியும்	8.8	10.7	11.0
போக்குவரத்துக்கருவி	4.6	2.7	2.3
கட்டிடப் பொருட்கள்	1.7	1.7	1.2
படுகடள்	1987		
உள்நாட்டுப்படுகடள்	78,997.4	மில். ரூபா	
வெளிநாட்டுப்படுகடள்	110,045.7	மில். ரூபா	
மொத்தம்	189,043.1	மில். ரூபா	

